ISSN 1725-5163

Úřední věstník Evropské unie

C 267

České vydání

Svazek 52

7. listopadu 2009

Informace a oznámení

Oznámení č. Obsah Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr

2009/C 267/01 Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 256, 24.10.2009 1

2009/C 267/02 Složení přísahy nových členů Soudního dvora 1

2009/C 267/03 Volba předsedy Soudního dvora 2

2009/C 267/04 Volba předsedů senátů 2

2009/C 267/05 Určení prvního generálního advokáta 2

2009/C 267/06 Přidělení soudců k senátům 2

2009/C 267/07 Seznamy pro účely sestavení soudních kolegií 3

2009/C 267/08 Určení senátu pověřeného projednáváním věcí uvedených v článku 104b jednacího řádu Soudního dvora 5

2009/C 267/09 Složení přísahy nových členů Soudu prvního stupně 5

2009/C 267/10 Složení přísahy nového člena Soudu pro veřejnou službu 5

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č. Obsah (pokračování) Strana

Soud prvního stupně

2009/C 267/11 Volba předsedkyně senátu 6

2009/C 267/12 Přidělení soudců k senátům 6

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2009/C 267/13 Věc C-242/06: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie v. T. Sahin („Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Zavedení poplatků pro účely obdržení povolení k pobytu v hostitelském členském státě — Porušení klauzule „standstill“ zakotvené v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80“) 8

2009/C 267/14 Věc C-411/06: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Evropský parlament, Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava odpadů — Volba právního základu — Článek 133 ES a čl. 175 odst. 1 ES“) 8

2009/C 267/15 Věc C-42/07: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Portugalsko) — Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, dříve Baw International Ltd v. Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Provozování hazardních her po internetu“) 9

2009/C 267/16 Věc C-269/07: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Bonusy důchodového spoření — Neomezená daňová povinnost“) 9

2009/C 267/17 Věc C-416/07: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/628/EHS a 93/119/ES — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Ochrana zvířat během přepravy a při porážení nebo usmrcování — Strukturované a obecné porušování pravidel Společenství“) 10

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/18	Spojené věci C-445/07 P a C-455/07 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Ente per le Ville Vesuviane (C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane v. Komise Evropských společenství (C-455/07 P) („Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Zhodnocení infrastruktury za účelem rozvoje turistických aktivit v Regione Campania (Itálie) — Ukončení finanční pomoci Společenství — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Regionální nebo místní celek — Akty dotýkající se tohoto celku bezprostředně a osobně“)	11
2009/C 267/19	Věc C-446/07: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Modena — Itálie) — Alberto Severi, jednající vlastním jménem a současně jako právní zástupce společnosti Cavazzuti e figli SpA, nyní Grandi Salumifici Italiani SpA v. Regione Emilia-Romagna („Směrnice 2000/13/ES — Označování potravin určených k tomu, aby byly v nezměněném stavu dodány konečnému spotřebiteli — Označování způsobilé uvést kupujícího v omyl co do původu nebo provenience potraviny — Druhové názvy ve smyslu článku 3 nařízení (EHS) č. 2081/92 — Dopad“)	11
2009/C 267/20	Věc C-457/07: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Stavební výrobky — Vnitrostátní schvalovací řízení — Nezohlednění certifikátů o schválení vydaných v jiných členských státech — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Neprovedení — Článek 228 ES — Předmět sporu — Vymezení během postupu před zahájením soudního řízení — Následné rozšíření — Nepřípustnost“)	12
2009/C 267/21	Věc C-478/07: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien — Rakousko) — Budějovický Budvar, národní podnik v. Rudolf Ammersin GmbH („Dvoustranné smlouvy mezi členskými státy — Ochrana údaje o zeměpisném původu jednoho členského státu v jiném členském státě — Název ‚Bud‘ — Užívání ochranné známky American Bud — Články 28 ES a 30 ES — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Režim ochrany zeměpisných označení a označení původu podle práva Společenství — Přistoupení České republiky — Přechodná opatření — Nařízení (ES) č. 918/2004 — Rozsah působnosti režimu Společenství — Vyčerpávající charakter“)	12
2009/C 267/22	Věc C-519/07 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Koninklijke FrieslandCampina NV, dříve Koninklijke Friesland Foods NV, dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Daňový režim podpor uplatňovaný Nizozemskem na mezinárodní činnosti financování — Rozhodnutí 2003/515/ES — Neslučitelnost se společným trhem — Přechodné ustanovení — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání žaloby — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada rovného zacházení“)	13
2009/C 267/23	Věc C-520/07 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 — Komise Evropských společenství v. MTU Friedrichshafen GmbH („Kasační opravný prostředek — Podpora na restrukturalizaci — Rozhodnutí nařizující navrácení podpory neslučitelné se společným trhem — Článek 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 — Solidární odpovědnost“)	14
2009/C 267/24	Věc C-573/07: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Sea s.r.l. v. Comune di Ponte Nossa („Veřejné zakázky — Postupy při zadávání — Veřejná zakázka na sběr, přepravu a likvidaci komunálního odpadu — Zadání bez nabídkového řízení — Zadání zakázky akciové společnosti s výhradně veřejnou kapitálovou účastí, jejíž stanovy však upravují možnost účasti soukromého kapitálu“)	14

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/25	Věc C-37/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London — Spojené království) — RCI Europe v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs („Šestá směrnice o DPH — Daňová příslušnost — Poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Služby, které spočívají v usnadnění výměny užívacích práv k rekreační nemovitosti mezi majiteli těchto práv“)	15
2009/C 267/26	Věc C-44/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus — Finsko) — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry a další v. Fujitsu Siemens Computers Oy („Řízení o předběžné otázce — Směrnice 98/59/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění — Článek 2 — Ochrana zaměstnanců — Informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci — Skupina podniků — Mateřská společnost — Dceřiná společnost“)	15
2009/C 267/27	Věc C-76/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika („Nesplnění povinnosti státem — Přípustnost — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Jarní lov — Zákaz — Odchylka od režimu ochrany — Podmínka neexistence „jiného uspokojivého řešení“ — Legitimní očekávání“)	16
2009/C 267/28	Věc C-97/08 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV v. Komise Evropských společenství („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 81 odst. 1 ES — Článek 53 odst. 1 Dohody o EHP — Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 — Skupina podniků — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Vyvratitelná domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu“)	17
2009/C 267/29	Věc C-100/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Právní úprava držení a uvádění na trh ptáků narozených a odchovaných v zajetí, které byly v jiných členských státech uvedeny na trh v souladu s právními předpisy“)	17
2009/C 267/30	Věc C-128/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Jacques Damseaux v. Belgický stát („Volný pohyb kapitálu — Zdanění příjmů z movitého majetku — Smlouva o zamezení dvojího zdanění — Povinnost členských států na základě článku 293 ES“)	18
2009/C 267/31	Věc C-182/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Glaxo Wellcome GmbH & Co. v. Finanzamt München II („Svoboda usazování a volný pohyb kapitálu — Korporační daň — Nabytí podílů v kapitálové společnosti — Podmínky, za nichž je možné při určování daňového základu nabyvatele přihlížet k poklesu hodnoty podílů z důvodu rozdělení dividend“)	18
2009/C 267/32	Věc C-199/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Dr. Erhard Eschig v. UNIQA Sachversicherung AG („Pojištění právní ochrany — Směrnice 87/344/EHS — Článek 4 odst. 1 — Právo pojištěného na svobodný výběr advokáta — Smluvní omezení — Více pojištěných osob poškozených toutéž událostí — Výběr právního zástupce pojistitelem“)	19

2009/C 267/33 Věc C-201/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht, Kassel — Německo) — Plantanol GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Darmstadt („Směrnice 2003/30/ES — Podpora užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě — Směrnice 2003/96/ES — Rámcové předpisy Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny — Směs rostlinného oleje, přísady a pohonné hmoty — Biopaliva — Vnitrostátní právní úprava — Osvobození od daně — Nahrazení osvobození od daně povinností dodržovat minimální podíl biopaliv v pohonných hmotách — Soulad se směrnicemi 2003/30/ES a 2003/96/ES — Obecné zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání“) 19

2009/C 267/34 Věc C-206/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Thüringer Oberlandesgericht — Německo) — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) v. Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH. („Postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb — Veřejná služba distribuce pitné vody a úpravy odpadních vod — Koncese na služby — Pojem — Převod provozního rizika spojeného s dotčenou službou na smluvního partnera“) 20

2009/C 267/35 Věc C-277/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social de Madrid — Španělsko) — Francisco Vicente Pereda v. Madrid Movilidad SA („Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Pracovní volno z důvodu nemoci — Dovolená za kalendářní rok, která spadá do doby pracovního volna z důvodu nemoci — Nárok na čerpání dovolené za kalendářní rok v jiném období“) 20

2009/C 267/36 Věc C-286/08: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES a 91/689/EHS — Nebezpečné odpady — Povinnost vypracovat a přijmout plán pro nakládání s nebezpečnými odpady — Povinnost vybudovat jednotnou a přiměřenou síť zařízení na odstraňování nebezpečných odpadů — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Odstraňování nebezpečných odpadů“) 21

2009/C 267/37 Věc C-292/08: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — German Graphics Graphische Maschinen GmbH v. Alice van der Schee, insolvenční správkyně společnosti Holland Binding BV („Platební neschopnost — Použití práva členského státu, ve kterém bylo zahájeno řízení — Výhrada vlastnictví — Místo, kde se věc nachází“) 22

2009/C 267/38 Věc C-347/08: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Feldkirch — Rakousko) — Vorarlberger Gebietskrankenkasse v. WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG („Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 9 odst. 1 písm. b) a čl. 11 odst. 2 — Příslušnost ve věcech pojištění — Dopravní nehoda — Přechod nároků poškozeného ve prospěch instituce sociálního pojištění ze zákona — Regresní žaloba proti pojistiteli údajně odpovědné osoby — Cíl ochrany slabší strany“) 22

2009/C 267/39 Věc C-366/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München — Německo) — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. Adolf DarboAG („Harmonizace právních předpisů — Směrnice 95/2/ES — Příloha III část A — Směrnice 2001/113/ES — Příloha I část II druhý pododstavec — Výběrový džem EXTRA, jehož obsah rozpustné sušiny je 58 % a jenž obsahuje sorban draselný (E 202) jakožto konzervant — Pojem ‚džem se sníženým obsahem cukru‘“) 23

CS

(Pokračování na následující straně)

2009/C 267/40 Věc C-498/08 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 9. července 2009 — Fornaci Laterizi Danesi SpA v. Komise Evropských společenství („Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Nepřípustnost z důvodu opožděnosti — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 23

2009/C 267/41 Věc C-225/08 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2008 Nuova Agricast Srl proti usnesení Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 12. března 2008 ve věci T-443/07, Nuova Agricast Srl v. Komise Evropských společenství 24

2009/C 267/42 Věc C-295/08 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3.července 2008 Cofra srl proti usnesení Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 15. dubna 2008 ve věci T-478/07, Cofra srl v. Komise Evropských společenství 24

2009/C 267/43 Věc C-580/08 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. prosince 2008 Devrajanem Srinivasanem proti usnesení Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 3. listopadu 2008 ve věci T-196/08, Srinivasan v. Veřejný ochránce práv 24

2009/C 267/44 Věc C-29/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. ledna 2009 Danielou Marinovovou proti usnesení Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 5. listopadu 2008 ve věci T-213/08, Marinova v. Université Libre de Bruxelles a Komise..... 24

2009/C 267/45 Věc C-59/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2008 Hasbro, Inc. proti rozsudku Soudu prvního stupně (šestého senátu) obsaženému v dopise ze dne 22. září 2008 ve věci T-472/07, Enercon v. OHIM 24

2009/C 267/46 Věc C-262/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln dne 13. července 2009 — Wienand Meilicke, Frau Heidi Christa Weyde a Marina Stöffler v. Finanční úřad Bonn-Innenstadt 25

2009/C 267/47 Věc C-266/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 10. června 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Mileudefensie a Vereniging Goede Waar & Co. v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, další účastníci řízení: Bayer CropScience BV a Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie 26

2009/C 267/48 Věc C-270/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session (Scotland), Edinburgh (Spojené království) dne 14. července 2009 — MacDonald Resorts Limited v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 26

2009/C 267/49 Věc C-273/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 16. července 2009 — Premis Medical BV v. Inspecteur van de Belastingsdienst/Douane Rotterdam, úřad Rotterdam Laan op Zuid 27

2009/C 267/50 Věc C-274/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht München (Německo) dne 20. července 2009 — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler v. Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau — vedlejší účastníci řízení: Malteser Hilfsdienst e.V. a Bayerisches Rotes Kreuz 28

2009/C 267/51 Věc C-275/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 21. července 2009 — Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další v. Vlaamse Gewest, další účastnice řízení: Brussels International Airport Company NV, nyní The Brussels Airport Company NV 28

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/52	Věc C-276/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) dne 20. července 2009 — T-Mobile (UK) Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	29
2009/C 267/53	Věc C-277/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session (Scotland), Edinburgh (Spojené království) dne 21. července 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. RBS Deutschland Holdings GmbH	30
2009/C 267/54	Věc C-279/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 22. července 2009 — DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH v. Spolková republika Německo	31
2009/C 267/55	Věc C-285/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. července 2009 — trestní řízení proti R	31
2009/C 267/56	Věc C-291/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgie) dne 27. července 2009 — Francesco Guarnieri & Cie v. Vandevelde Eddy VOF	31
2009/C 267/57	Věc C-296/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België (Belgie) dne 29. července 2009 — Vlaamse Gemeenschap v. M. Baesen	31
2009/C 267/58	Věc C-298/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Maďarsko) dne 29. července 2009 — RANI Slovakia s.r.o. v. Hankook Tire Magyarország Kft.	32
2009/C 267/59	Věc C-299/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 30. července 2009 — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH v. Ministerstvo životního prostředí	32
2009/C 267/60	Věc C-300/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 30. července 2009 — Staatssecretaris van Justitie v. F. Toprak	33
2009/C 267/61	Věc C-301/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 30. července 2009 — Staatssecretaris van Justitie v. I. Oguz	33
2009/C 267/62	Věc C-307/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — Vicoplus SC PUH v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/63	Věc C-308/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — B.A.M. Vermeer Contracting Sp. z.o.o. v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/64	Věc C-309/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — Olbek Industrial Services Sp. z.o.o. v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid	34
2009/C 267/65	Věc C-314/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 7. srpna 2009 — město Graz v. Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH	35
2009/C 267/66	Věc C-316/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 10. srpna 2009 — MSD Sharp & Dohme GmbH v. Merckle GmbH	35

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/67	Věc C-317/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2009 společností ArchiMEDES proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 10. června 2009 ve spojených věcech T-396/05 a T-397/05, ArchiMEDES v. Komise	36
2009/C 267/68	Věc C-318/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA, proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-189/03, ASM Brescia SpA v. Komise Evropských společenství	37
2009/C 267/69	Věc C-319/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 ACEA SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-297/02, ACEA S.p.A. v. Komise Evropských společenství	38
2009/C 267/70	Věc C-320/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 A2 SpA, dříve ASM Brescia SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-301/02, AEM v. Komise	39
2009/C 267/71	Věc C-324/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England a Wales), Chancery Division dne 12. srpna 2009 — L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited v. eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi	40
2009/C 267/72	Věc C-329/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2009 Iride SpA, původně AMGA SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-300/02, AMGA v. Komise	41
2009/C 267/73	Věc C-334/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Meiningen (Německo) dne 24. srpna 2009 — Frank Scheffler v. Landkreis Wartburgkreis	42
2009/C 267/74	Věc C-341/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. srpna 2009 Acegas-APS SpA, původně Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-309/02, Acegas v. Komise	42
2009/C 267/75	Věc C-342/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2009 společností Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-151/08, Guedes — Indústria e Comércio, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs	43
2009/C 267/76	Věc C-343/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 26. srpna 2009 — Afton Chemical Limited v. Secretary of State for Transport	44
2009/C 267/77	Věc C-351/09: Žaloba podaná dne 28. srpna 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika	45
2009/C 267/78	Věc C-353/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. září 2009 společností Perfetti Van Melle SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 1. července 2009 ve věci T-16/08, Perfetti Van Melle SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Cloetta Fazer AB	45

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/79	Věc C-357/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná 7. září 2009 Administrativen Sad Sofija-grad — Said Šamilovič Kadzojev v. Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti	46
2009/C 267/80	Věc C-363/09: Žaloba podaná dne 11. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království	48
2009/C 267/81	Věc C-364/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2009 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastníce řízení: Schwarzbräu GmbH	48
2009/C 267/82	Věc C-365/09 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2009 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-225/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastníce řízení: Schwarzbräu GmbH	49
2009/C 267/83	Věc C-370/09: Žaloba podaná dne 15. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika	50
2009/C 267/84	Věc C-371/09: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division dne 14. září 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Isaac International Limited	50
2009/C 267/85	Věc C-376/09: Žaloba podaná dne 22. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika	51
2009/C 267/86	Věc C-547/07: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. června 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika	52
2009/C 267/87	Věc C-72/08: Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 1. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika	52
2009/C 267/88	Věc C-129/08: Usnesení předsedy Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 4. června 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgie) — Carlos Cloet, Jacqueline Cloet v. Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI)	52
	Soud prvního stupně	
2009/C 267/89	Věc T-341/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Španělsko v. Komise („Zemědělství — Společná organizace trhu v oblasti mléka a mléčných výrobků — Zrušení vývozních náhrad pro veškeré mléčné výrobky určené do Ceuty a Melilly — Podmínky — Zásada zákazu diskriminace — Proporcionalita“)	53

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/90	Věc T-385/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Transnáutica v. Komise („Celní unie — Operace vnějšího tranzitu Společenství — Náklady tabáku a etylalkoholu určené třetím zemím — Podvod — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 905 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Ustanovení o ekvitě — Existence zvláštní situace — Globální záruka“)	53
2009/C 267/91	Věc T-99/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Phildar v. OHIM Comercial Jacinto Parera (FILDOR) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FILDOR — Starší národní poloobrazové ochranné známky PHILDAR — Starší národní slovní ochranná známka FILDOR — Starší mezinárodní slovní a poloobrazová ochranná známka PHILDAR — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a články 62 a 73 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) a články 64 a 75 nařízení (ES) č. 207/2009]“)	54
2009/C 267/92	Věc T-221/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Hipp & Co v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Bebimil — Starší národní slovní ochranné známky a slovní ochranné známky Společenství BLEMIL — Starší národní slovní ochranná známka BLEMIL 1 — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Nebezpečí záměny“)	54
2009/C 267/93	Věc T-296/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Dongguan Nanzha Leco Stationery v. Rada („Dumping — Dovoz pákových mechanismů pocházejících z Číny — Určení dumpingového rozpětí — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny — Použití odlišné metody od metody použité při původním šetření — Článek 2 odst. 7 písm. a) a odst. 10 nařízení (ES) č. 384/96“)	55
2009/C 267/94	Věc T-391/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Arcandor v. OHIM — dm drogerie markt (S-HE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství S-HE — Starší národní slovní ochranná známka SHE, starší národní obrazová ochranná známka She a starší mezinárodní obrazová ochranná známka She — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	55
2009/C 267/95	Věc T-400/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Zero Industry v. OHIM — zero Germany (zerorh+) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství zerorh+ — Starší národní obrazové a slovní ochranné známky zero — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	56
2009/C 267/96	Věc T-80/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — JanSport Apparel v. OHIM (BUILT TO RESIST) („Ochranná známka Společenství — Žádost o slovní ochrannou známku Společenství BUILT TO RESIST — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 [čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	56

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/97	Věc T-103/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Fratex Industria e Comércio v. OHIM — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství TRACK & FIELD USA — Starší národní obrazová ochranná známka TRACK & FIELD — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	56
2009/C 267/98	Věc T-162/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia v. Rada a Komise („Mimosmluvní odpovědnost — Celní unie — Důkaz o statusu Společenství produktů mořského rybolovu — Nemožnost předložit určité dokumenty jako důkaz — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Odpovědnost Společenství v případě neexistence protiprávního jednání jeho orgánů“)	57
2009/C 267/99	Věc T-180/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Promomadrid v. OHIM (MADRIDEXPORTA) („Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství MADRIDEXPORTA — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	57
2009/C 267/100	Věc T-183/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Polsko v. Komise („Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Národní alokační plán pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů pro Polsko na období let 2008 až 2012 — Tříměsíční lhůta — Pravomoci členských států a Komise — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 9 odst. 1 a 3 a čl. 11 odst. 2 směrnice 2003/87“)	58
2009/C 267/101	Spojené věci T-225/07 a T-364/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2009 — Thomson Sales Europe v. Komise („Celní unie — Dovoz barevných televizních přijímačů vyrobených v Thajsku — Prominutí dovozního cla — Hrubá nedbalost — Neuhrazení dovozních cel a posteriori — Žaloba na neplatnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Nepřípustnost“)	58
2009/C 267/102	Věc T-263/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Estonsko v. Komise („Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Národní alokační plán pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů pro Estonsko na období let 2008 až 2012 — Pravomoci členských států a Komise — Rovné zacházení — Článek 9 odst. 1 a 3 a článek 11 odst. 2 směrnice 2003/87“)	59
2009/C 267/103	Věc T-291/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe v. OHIM — Byass (ALFONSO) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALFONSO — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší národní slovní ochranná známka PRINCIPE ALFONSO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Rozsah přezkumu, který musí učinit odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu — Článek 62 odst. 1 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009]“)	59

CS

(Pokračování na následující straně)

2009/C 267/104 Spojené věci T-305/07 a T-306/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Offshore Legends v. OHIM — Aceton (OFFSHORE LEGENDS v černobílé kombinaci a OFFSHORE LEGENDS v modro-černo-zelené kombinaci) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška dvou obrazových ochranných známek Společenství OFFSHORE LEGENDS, jedné v černobílé kombinaci a druhé v modro-černo-zelené kombinaci — Starší národní obrazová ochranná známka OFFSHORE 1 — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků a označení — Neexistence žádosti o důkaz skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94, ve spojení s čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení 40/94 [nyní čl. 42 odst. 2 a 3 a čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) nařízení č. 207/2009]“) 60

2009/C 267/105 Věc T-391/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Alber v. OHIM (držadlo) („Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Držadlo — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Povinnost odůvodnění — Článek 73 nařízení č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení č. 207/2009) — Zásada zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 76 odst. 1nařízení č. 207/2009)“) ... 60

2009/C 267/106 Věc T-396/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — France Télécom v. OHIM (UNIQUE) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství UNIQUE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“) 60

2009/C 267/107 Věc T-409/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Cohausz v. OHIM — Izquierdo Faces (acopat) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství acopat — Starší národní slovní ochranné známky COPAT — Relativní důvod pro zamítnutí — Absence skutečného užívání starších ochranných známek — Článek 56 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009]“) 61

2009/C 267/108 Věc T-458/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Dominio de la Vega v. OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství DOMINIO DE LA VEGA — Starší obrazová ochranná známka Společenství PALACIO DE LA VEGA — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“) 61

2009/C 267/109 Věci T-493/07, T-26/08 a T-27/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — GlaxoSmithkline a další v. OHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství FAMOXIN — Starší národní slovní ochranné známky LANOXIN — Relativní důvod zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009] — Důkaz užívání — Článek 56 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 [nyní článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009]“) 62

CS

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/110	Spojené věci T-20/08 a T-21/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Evets v. OHIM (DANELECTRO a QWIK TUNE) („Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství DANELECTRO a obrazová ochranná známka Společenství QWIK TUNE — Nedodržení lhůty k podání žádosti o obnovu zápisu ochranných známek — Žádost o navrácení do původního stavu — Reformatio in peius — Práva obhajoby — Právo být vyslechnut — Článek 61 odst. 2, čl. 73 druhá věta a článek 78 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 63 odst. 2, čl. 75 druhá věta a článek 81 nařízení (ES) č. 207/2009]“)	62
2009/C 267/111	Věc T-130/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Gres La Sagra v. OHIM — Ceramicalcora (VENATTO MARBLE STONE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství VENATTO MARBLE STONE — Starší národní obrazové ochranné známky VENETO CERÁMICAS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	62
2009/C 267/112	Věc T-139/08: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2009 — The Smiley Company v. OHIM (Znázornění poloviny úsměvu emotivní ikony) („Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka představující polovinu úsměvu emotivní ikony — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 146 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 151 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)	63
2009/C 267/113	Věc T-271/08 P: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Boudova a další v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Bývalí pomocní zaměstnanci — Jmenování — Zařazení do platové třídy — Výběrová řízení uveřejněná před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přeřazení vlastních úředníků jiným orgánem — Odmítnutí přeřazení — Zásada rovného zacházení — Žaloba na neplatnost — Akt, který nelze napadnout žalobou — Potvrzující akt — Neexistence nových a podstatných skutečností — Neexistence omluvitelného omylu — Nepřípustnost“)	63
2009/C 267/114	Věc T-57/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. září 2009 — E.ON Ruhrgas a E.ON Földgáz Trade v. Komise („Žaloba na neplatnost — Hospodářská soutěž — Spojení podniků — Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem — Závazky — Dopisy Komise týkající se závazků — Akty nenapadnutelné žalobou — Nepřípustnost“)	64
2009/C 267/115	Věc T-139/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 4. září 2009 — Pioneer Hi-Bred International v. Komise („Sbližování právních předpisů — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Postup k udělení souhlasu k uvedení výrobků na trh — Opomenutí Komise předložit návrh opatření regulativnímu výboru — Žaloba pro nečinnost — Bezpředmětnost sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	64
2009/C 267/116	Věc T-186/08: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2009 — LPN v. Komise („Žaloba na neplatnost a na náhradu škody — Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Odložení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Zjevná nepřípustnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	64
2009/C 267/117	Věc T-375/08 P: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. září 2009 — Nijs v. Účetní dvůr („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Rozhodnutí Účetního dvora o obnovení mandátu svého generálního tajemníka — Rozhodnutí nepovýšit navrhovatele za hodnotící období 2004 — Zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)	65
2009/C 267/118	Věc T-309/09: Žaloba podaná dne 4. srpna 2009 — Sanyō Denki v. OHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop)	65

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/119	Věc T-315/09: Žaloba podaná dne 10. srpna 2009 — Hoelzer v. OHIM (SAFELOAD)	66
2009/C 267/120	Věc T-317/09: Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Concord Power Nordal v. Komise	66
2009/C 267/121	Věc T-318/09: Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Audi a Volkswagen v. OHIM (TDI)	67
2009/C 267/122	Věc T-320/09: Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Planet v. Komise	67
2009/C 267/123	Věc T-321/09: Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — skytron energy v. OHIM (arraybox)	68
2009/C 267/124	Věc T-327/09: Žaloba podaná dne 18. srpna 2009 — Connefroy a další v. Komise	68
2009/C 267/125	Věc T-328/09: Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — Producteurs de Légumes de France v. Komise	69
2009/C 267/126	Věc T-329/09: Žaloba podaná dne 24. srpna 2009 — Fédération Internationale des Logis v. OHIM (Vypouklý čtverec hnědé barvy)	69
2009/C 267/127	Věc T-330/09: Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — RapidEye v. Komise	69
2009/C 267/128	Věc T-331/09: Žaloba podaná dne 25. srpna 2009 — Novartis v. OHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)	70
2009/C 267/129	Věc T-332/09: Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Electrabel v. Komise	71
2009/C 267/130	Věc T-333/09: Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Polsko v. Komise	71
2009/C 267/131	Věc T-335/09: Žaloba podaná dne 24. srpna 2009 — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção v. Komise	72
2009/C 267/132	Věc T-338/09: Žaloba podaná dne 27. srpna 2009 — Müller-Boré & Partner v. OHIM — Popp a další (MBP)	73
2009/C 267/133	Věc T-340/09: Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — Evropaïki Dynamiki v. Úřad pro publikace Evropské unie	73
2009/C 267/134	Věc T-343/09: Žaloba podaná dne 1. září 2009 — Amecke Fruchtsaft v. OHIM — Beate Uhse (69 Sex up)	75
2009/C 267/135	Věc T-347/09: Žaloba podaná dne 31. srpna 2009 — Německo v. Komise	75
2009/C 267/136	Věc T-349/09: Žaloba podaná dne 3. září 2009 — PAGO International v. OHIM — Tirol Milch (Pago)	76
2009/C 267/137	Věc T-350/09: Žaloba podaná dne 4. září 2009 — ICO Satellite v. Komise	76

CS

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/138	Věc T-352/09: Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Novácke chemické závody v. Komise	77
2009/C 267/139	Věc T-356/09: Žaloba podaná dne 16. září 2009 — Komise v. Association Fédération Club B2A	78
2009/C 267/140	Věc T-357/09: Žaloba podaná dne 15. září 2009 — Pucci International v. OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	78
2009/C 267/141	Věc T-358/09: Žaloba podaná dne 16. září 2009 — Sociedad Agricola Requingua v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)	79
2009/C 267/142	Věc T-359/09: Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Jurašinović v. Rada	80
2009/C 267/143	Věc T-363/09: Žaloba podaná dne 17. září 2009 — Longevity Health Products v. OHIM — Gruppo Lepetit (RESVEROL)	80
2009/C 267/144	Věc T-365/09: Žaloba podaná dne 17. září 2009 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki v. OHIM — Free (FREE)	81
2009/C 267/145	Věc T-367/09: Žaloba podaná dne 18. září 2009 — Tecnoprocess v. Komise a delegace Evropské komise v Nigerijské republice	82
2009/C 267/146	Věc T-113/06: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. září 2009 — Fjord Seafood Norway a další v. Rada	82
2009/C 267/147	Věc T-404/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2009 — Ryanair v. Komise	82

Soud pro veřejnou službu

2009/C 267/148	Věc F-37/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2009 — Brown v. Komise („Veřejná služba — Vnitřní výběrové řízení do orgánu — Podmínky pro přijetí — Pomocní zaměstnanci — Zamítnutí kandidatury“)	83
2009/C 267/149	Věc F-139/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Van Arum v. Parlament („Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Hodnotící zpráva — Dosah stížnosti uvedené v článku 90 služebního řádu“)	83
2009/C 267/150	Věc F-9/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Rosenbaum v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Zařazení do platové třídy — Žádost o přeřazení — Rozsah působnosti článku 13 přílohy XIII statutu — Zohlednění profesní zkušenosti — Přijetí do platové třídy uvedené ve výběrovém řízení — Článek 31 statutu — Zásada zákazu diskriminace — Volný pohyb pracovníků“)	83

CS

(Pokračování na následující straně)

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2009/C 267/01)

Poslední publikace Soudního dvora v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 256, 24.10.2009

Dřívější publikace

Úř. věst. C 244, 10.10.2009

Úř. věst. C 233, 26.9.2009

Úř. věst. C 220, 12.9.2009

Úř. věst. C 205, 29.8.2009

Úř. věst. C 193, 15.8.2009

Úř. věst. C 180, 1.8.2009

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

Složení přísahy nových členů Soudního dvora

(2009/C 267/02)

Pan Safjan a p. Šváby, kteří byli jmenováni soudci Soudního dvora Evropských společenství rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropských společenství ze dne 25. února 2009 ([1]) na období od 7. října 2009 do 6. října 2015, složili dne 6. října 2009 přísahu před Soudním dvorem.

Paní Berger, která byla jmenována soudkyní Soudního dvora Evropských společenství rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropských společenství ze dne 8. července 2009 ([2]) na období od 7. října 2009 do 6. října 2015, složila dne 6. října 2009 přísahu před Soudním dvorem.

Pan Jääskinen, který byl jmenován soudcem Soudního dvora Evropských společenství rozhodnutím zástupců vlád členských států Evropských společenství ze dne 25. února 2009 ([1]), na období od 7. října 2009 do 6. října 2015, složil dne 6. října 2009 přísahu před Soudním dvorem.

([1]) Úř. věst. L 63, 7.3.2009, s. 13.
([2]) Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 26.

Volba předsedy Soudního dvora

(2009/C 267/03)

Dne 7. října 2009 zvolili soudci Soudního dvora Evropských společenství na základě čl. 7 odst. 1 jednacího řádu p. Skourise předsedou Soudního dvora na období od 7. října 2009 do 6. října 2012.

Volba předsedů senátů

(2009/C 267/04)

Dne 7. října 2009 zvolili soudci Soudního dvora na základě článku 10 odst. 1 prvního pododstavce jednacího řádu p. Tizzana, p. Cunha Rodriguese, p. Lenaertse a p. Bonichota předsedy prvního, druhého, třetího a čtvrtého senátu, v nichž zasedá pět soudců, na tříleté období, které uplyne dne 6. října 2012

Dne 8. října 2009 soudci Soudního dvora na základě článku 10 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu zvolili p. Levitze, pí Lindh, pí Silva de Lapuerta a pí Toader předsedy pátého, šestého, sedmého a osmého senátu, v nichž zasedají tři soudci, na jednoleté období, které uplyne dne 6. října 2010.

Určení prvního generálního advokáta

(2009/C 267/05)

Soudní dvůr určil podle čl. 10 odst. 1 třetího pododstavce jednacího řádu na jednoleté období, které uplyne dne 6. října 2010 p. Mengozziho jako prvního generálního advokáta.

Přidělení soudců k senátům

(2009/C 267/06)

Soudní dvůr na schůzích konaných dne 8. a 9. října 2009 rozhodl přidělit soudce k senátům následujícím způsobem:

První senát

p. Tizzano, předseda,

p. Borg Barthet, p. Ilešič, p. Levits, p. Kasel, p. Safjan a pí Berger, soudci

Druhý senát

p. Cunha Rodrigues, předseda,

p. Rosas, p. Lõhmus, p. Ó Caoimh, pí Lindh a p. Arabadžev, soudci

Třetí senát

p. Lenaerts, předseda,

pí Silva de Lapuerta, p. Juhász, p. Arestis, p. Malenovský, p. von Danwitz a p. Šváby, soudci

Čtvrtý senát
p. Bonichot, předseda,
p. Timmermans, p. Schiemann, p. Kūris, p. Bay Larsen a pí Toader, soudci

Pátý senát
p. Levits, předseda,
p. Borg Barthet, p. Ilešič, p. Kasel, p. Safjan a pí Berger, soudci

Šestý senát
pí Lindh, předsedkyně,
p. Rosas, p. Lõhmus, p. Ó Caoimh a p. Arabadžev, soudci

Sedmý senát
pí Silva de Lapuerta, předsedkyně,
p. Juhász, p. Arestis, p. Malenovský, p. von Danwitz a p. Šváby, soudci

Osmý senát
pí Toader, předsedkyně,
p. Timmermans, p. Schiemann, p. Kūris a p. Bay Larsen, soudci

---

Seznamy pro účely sestavení soudních kolegií

(2009/C 267/07)

Soudní dvůr na své schůzi konané dne 8. října 2009 sestavil seznam uvedený v čl. 11b odst. 2 jednacího řádu pro účely sestavení velkého senátu následovně:

— p. Timmermans
— pí Berger
— p. Rosas
— p. Šváby
— pí Silva de Lapuerta
— p. Safjan
— p. Schiemann
— p. Kasel
— p. Kūris
— pí Toader
— p. Juhász
— p. Arabadžev
— p. Arestis
— p. von Danwitz
— p. Borg Barthet
— pí Lindh
— p. Ilešič
— p. Bay Larsen
— p. Malenovský
— p. Ó Caoimh

— p. Lõhmus

— p. Levits

Soudní dvůr na své schůzi konané dne 8. října 2009 sestavil seznam uvedený v čl. 11c odst. 2 prvním pododstavci jednacího řádu pro účely sestavení senátů, v nichž zasedá pět soudců následovně:

První senát
p. Borg Barthet
pí Berger
p. Ilešič
p. Safjan
p. Levits
p. Kasel

Druhý senát
p. Rosas
p. Arabadžev
p. Lõhmus
pí Lindh
p. Ó Caoimh

Třetí senát
pí Silva de Lapuerta
p. Šváby
p. Juhász
p. von Danwitz
p. Arestis
p. Malenovský

Čtvrtý senát
p. Timmermans
pí Toader
p. Schiemann
p. Bay Larsen
p. Kūris

Soudní dvůr na své schůzi konané dne 9. října 2009 sestavil seznam uvedený v čl. 11c odst. 2 druhém pododstavci jednacího řádu pro účely sestavení senátů, v nichž zasedají tři soudci následovně:

Pátý senát
p. Borg Barthet
p. Ilešič
p. Kasel
p. Safjan
pí Berger

Šestý senát
p. Rosas
p. Lõhmus
p. Ó Caoimh
p. Arabadžev

Sedmý senát
p. Juhász
p. Arestis
p. Malenovský
p. von Danwitz
p. Šváby

Osmý senát
p. Timmermans
p. Schiemann
p. Kūris
p. Bay Larsen

Určení senátu pověřeného projednáváním věcí uvedených v článku 104b jednacího řádu Soudního dvora

(2009/C 267/08)

Soudní dvůr Evropských společenství na schůzi konané dne 9. října 2009 určil na jednoleté období, které uplyne dne 6. října 2010 třetí senát Soudního dvora jako senát, který je v souladu s čl. 9 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora pověřen projednáváním věcí uvedených v článku 104b jednacího řádu.

Složení přísahy nových členů Soudu prvního stupně

(2009/C 267/09)

Pan Kanninen, který byl jmenován soudcem Soudu prvního stupně Evropských společenství rozhodnutím Rady Evropské unie ze dne 25. února 2009 ([1]) na období od 1. září 2009 do 31. srpna 2010, a p. Schwarcz, který byl jmenován soudcem Soudu prvního stupně Evropských společenství rozhodnutím Rady Evropské unie ze dne 8. července 2009 ([2]) na období od 7. října 2009 do 31. srpna 2010, složili dne 6. října 2009 přísahu před Soudním dvorem.

([1]) Úř. věst. L 56, 28.2.2009, s. 17.
([2]) Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 25.

Složení přísahy nového člena Soudu pro veřejnou službu

(2009/C 267/10)

Pí Rofes i Pujol, která byla jmenována soudcem Soudu pro veřejnou službu Evropské unie rozhodnutím Rady Evropské unie ze dne 9. června 2009 ([1]) na období od 1. září 2009 do 31. srpna 2015, složila dne 6. října 2009 přísahu před Soudním dvorem.

([1]) Úř. věst. L 156, 19.6.2009, s. 56.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Volba předsedkyně senátu

(2009/C 267/11)

V návaznosti na odstoupení předsedkyně senátu pí Tiili a v souladu s čl. 7 odst. 3 a článkem 15 jednacího řádu zvolil Soud prvního stupně dne 7. října 2009 pí Wiszniewskou-Białeckou na období od 7. října 2009 do 31. srpna 2010 předsedkyní prvního senátu složeného z pěti a tří soudců.

Přidělení soudců k senátům

(2009/C 267/12)

Dne 7. října 2009 rozhodla plenární konference Soudu prvního stupně v návaznosti jednak na uvedení p. Kanninena a p. Schwarcze do funkce soudce, a jednak na zvolení pí Wiszniewské-Białecké předsedkyní prvního senátu změnit rozhodnutí plenární konference z 25. září 2007, 8. července 2008 a 17. září 2008 o přidělení soudců k senátům.

Na období od 7. října 2009 do 31. srpna 2010 jsou soudci přiděleni k senátům následujícím způsobem:

První rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

pí Wiszniewska-Białecka, předsedkyně senátu, p. Dehousse, pí Jürimäe, p. Soldevila Fragoso a p. Kanninen, soudci.

První senát, v němž zasedají tři soudci:

pí Wiszniewska-Białecka, předsedkyně senátu;
p. Dehousse, soudce;
p. Kanninen, soudce.

Druhý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

pí Pelikánová, předsedkyně senátu, p. Dehousse, pí Jürimäe, p. Soldevila Fragoso a p. Kanninen, soudci.

Druhý senát, v němž zasedají tři soudci:

pí Pelikánová, předsedkyně senátu;
pí Jürimäe, soudkyně;
p. Soldevila Fragoso, soudce.

Třetí rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Azizi, předseda senátu, pí Cremona, pí Labucka, p. Frimodt Nielsen a p. O'Higgins, soudci.

Třetí senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Azizi, předseda senátu;
pí Cremona, soudkyně;
p. Frimodt Nielsen, soudce.

Čtvrtý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Czúcz, předseda senátu, pí Cremona, pí Labucka, p. Frimodt Nielsen a p. O'Higgins, soudci.

Čtvrtý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Czúcz, předseda senátu;
pí Labucka, soudkyně;
p. O'Higgins, soudce.

Pátý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Vilaras, předseda senátu, p. Moavero Milanesi, p. Prek, p. Ciucă a p. Schwarcz, soudci.

Pátý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Vilaras, předseda senátu;
p. Prek, soudce;
p. Ciucă, soudce.

Šestý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Meij, předseda senátu, p. Vadapalas, p. Čipev, p. Dittrich a p. Truchot, soudci.

Šestý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Meij, předseda senátu;
a) p. Vadapalas a p. Čipev, soudci;
b) p. Vadapalas a p. Truchot, soudci;
c) p. Čipev a p. Truchot, soudci.

Sedmý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Forwood, předseda senátu, p. Moavero Milanesi, p. Prek, p. Ciucă a p. Schwarcz, soudci.

Sedmý senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Forwood, předseda senátu;
p. Moavero Milanesi, soudce;
p. Schwarcz, soudce.

Osmý rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

pí Martins Ribeiro, předsedkyně senátu, p. Papasavvas, p. Wahl, p. Čipev a p. Dittrich, soudci.

Osmý senát, v němž zasedají tři soudci:

pí Martins Ribeiro, předsedkyně senátu;
a) p. Papasavvas a p. Wahl, soudci;
b) p. Papasavvas a p. Dittrich, soudci;
c) p. Wahl a p. Dittrich, soudci.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State — Nizozemsko) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie v. T. Sahin

(Věc C-242/06) ([1])

(„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Zavedení poplatků pro účely obdržení povolení k pobytu v hostitelském členském státě — Porušení klauzule „standstill" zakotvené v článku 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80")

(2009/C 267/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Žalovaný: T. Sahin

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nederlandse Raad van State (Nizozemsko) — Výklad článku 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, které přijala Rada přidružení zřízená Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, ve spojení s článkem 59 dodatkového protokolu, schváleného a potvrzeného jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972 (Úř. věst. L 293, s. 1; Zvl. vyd. 11/11, s. 41) — Povinnost zaplatit poplatky za posouzení žádosti o prodloužení povolení k pobytu — Prodloužení, o které nebylo požádáno včas.

Výrok

Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení, přijatého Radou přidružení, zřízenou Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckou republikou, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby od vstupu v platnost tohoto rozhodnutí ve vztahu k dotyčnému členskému státu byla zavedena taková vnitrostátní právní úprava, jaká je předmětem původního řízení, která podmiňuje udělení povolení k pobytu nebo prodloužení jeho platnosti zaplacením poplatku, pokud je výše těchto poplatků vybíraných od tureckých státních příslušníků nepřiměřená ve vztahu k výši poplatku požadované od státních příslušníků Společenství.

([1]) Úř. věst. C 212, 2.9.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-411/06) ([1])

(„Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava odpadů — Volba právního základu — Článek 133 ES a čl. 175 odst. 1 ES")

(2009/C 267/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Valero Jordana, M. Huttunen a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: I. Anagnostopoulou a U. Rösslein, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalované: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, A. Adam a G. Le Bras, zmocněnci), Rakouská republika (zástupce: E. Riedl, zmocněnec), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: E. Jenkinson, E. O'Neil a S. Behzadi-Spencer, zmocněnkyně, A. Dashwood, barrister)

Předmět věci

Zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, s. 1) — Volba právního základu — Akt sledující dva cíle nebo mající dvojí složku a vyžadující kumulaci právních základů (čl. 175 odst. 1 ES a článek 133 ES)

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

3) *Francouzská republika, Rakouská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 294, 2.12.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Portugalsko) — Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, dříve Baw International Ltd v. Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Věc C-42/07) ([1])

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Článek 49 ES — Omezení volného pohybu služeb — Provozování hazardních her po internetu“)

(2009/C 267/15)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Liga Portuguesa de Futebol Profissional (CA/LPFP), Bwin International Ltd, dříve Baw International Ltd

Žalovaný: Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Výklad článků 43 ES, 49 ES a 56 ES — Vnitrostátní právní předpisy vyhrazující některým organizacím právo provozovat ve výlučném režimu hazardní hry a loterie a považující za delikt pořádání, provozování a přijímání, včetně prostřednictvím internetu, sázek na sportovní události — Zákaz podporovat, pořádat a provozovat tyto sázky a loterie prostřednictvím internetu a zpřístupňovat výhercům informace o hodnotě jejich cen, uložený podniku, který provozuje sázky a loterie on line, a který má své sídlo v jiném členském státě

Výrok

Článek 49 ES nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která hospodářským subjektům, jako je Bwin International Ltd, usazeným v jiných členských státech, v nichž legálně poskytují obdobné služby, zakazuje nabízet hazardní hry prostřednictvím internetu na území uvedeného členského státu.

([1]) Úř. věst. C 69, 24.3.2007.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-269/07) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Bonusy důchodového spoření — Neomezená daňová povinnost“)

(2009/C 267/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: R. Lyal a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: C. Blaschke a M. Lumma, zmocněnci, W. Wellisch, Rechtsanwalt

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 12 ES, 18 ES a 39 ES, jakož i článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 15) — Vnitrostátní právní úprava týkající se bonusů důchodového spoření, která podmiňuje poskytnutí tohoto bonusu neomezenou daňovou povinností v členském státě, která stanovuje vrácení bonusu v případě zániku této povinnosti a která neumožňuje využít finanční prostředky vytvořené v rámci tohoto režimu pro nabytí nemovitosti pro vlastní bydlení, pokud se nenachází na vnitrostátním území

Výrok

1) *Spolková republika Německo tím, že zavedla a ponechala v platnosti ustanovení o doplňkovém důchodovém spoření v § 79 až 99 spolkového zákona o dani z příjmu (Einkommensteuergesetz), nesplnila povinnosti, které jí vyplývají z článku 39 ES, čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, jakož i z článku 18 ES, v rozsahu, ve kterém tato ustanovení:*

— *odmítají přiznat příhraničním pracovníkům a jejich manželům bonus důchodového spoření, pokud nemají neomezenou daňovou povinnost v tomto členském státě;*

— *zakazují příhraničním pracovníkům použít dotované finanční prostředky na nákup nebo stavbu nemovitosti určené pro vlastní bydlení, pokud se uvedená nemovitost nenachází v Německu, a*

— *požadují, aby v případě zániku neomezené daňové povinnosti v tomto členském státě byl uvedený bonus vrácen.*

2) *Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-416/07) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 91/628/EHS a 93/119/ES — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Ochrana zvířat během přepravy a při porážení nebo usmrcování — Strukturované a obecné porušování pravidel Společenství“)

(2009/C 267/17)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a F. Erlbacher, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: S. Charitaki, S. Papaïoannou a E.-M. Mamouna, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 5, 8, 9 a čl. 18 odst. 2 směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS (Úř. věst. L 340, s. 17; Zvl. vyd. 03/12, s. 133) — Porušení čl. 5 odst. 4, čl. 6 odst. 1, čl. 13 odst. 3 a 4, čl. 15 odst. 1, článků 25 a 26, jakož i čl. 27 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. 2005, L 3, s. 1) — Porušení článku 3, čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a článku 8 směrnice Rady 93/119/ES ze dne 22. prosince 1993 o ochraně zvířat při porážení nebo usmrcování (Úř. věst. L 340, s. 21; Zvl. vyd. 03/15, s. 421)

Výrok

1) *Řecká republika, tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby:*

— *příslušné orgány prováděly povinné kontroly plánů cest;*

— *byla v přístavech pro plavidla zajišťující převoz vozidel či v jejich bezprostřední blízkosti zřízena zařízení k odpočinku zvířat po jejich vykládce z plavidel;*

— *kontroly dopravních prostředků a zvířat byly skutečně prováděny;*

— *zajistila dodržování pravidel o omračování zvířat během porážky a*

— *inspekce a kontroly na jatkách byly prováděny odpovídajícím způsobem,*

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 A odst. 2 písm. d) bodu i) první odrážky a článku 8 směrnice Rady 91/628/EHS ze dne 19. listopadu 1991 o ochraně zvířat během přepravy a o změně směrnic 90/425/EHS a 91/496/EHS, ve znění nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, a z odst. 7 písm. b) bodu 48 kapitoly VII přílohy téže směrnice, ve znění nařízení č. 806/2003, jakož i z článku 3, čl. 5 odst. 1 písm. d), čl. 6 odst. 1 a článku 8 směrnice Rady 93/119/ES ze dne 22. prosince 1993 o ochraně zvířat při porážení nebo usmrcování.

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *Řecké republice se ukládá náhrada dvou třetin nákladů řízení. Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada jedné třetiny nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 283, 24.11.2007.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Ente per le Ville Vesuviane (C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane v. Komise Evropských společenství (C-455/07 P)

(Spojené věci C-445/07 P a C-455/07 P) [1]

(„Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Zhodnocení infrastruktury za účelem rozvoje turistických aktivit v Regione Campania (Itálie) — Ukončení finanční pomoci Společenství — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Regionální nebo místní celek — Akty dotýkající se tohoto celku bezprostředně a osobně“)

(2009/C 267/18)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Flynn, zmocněnec, A. Dal Ferro, avvocato) (C-445/07 P), Ente per le Ville Vesuviane (zástupce: E. Soprano, avvocato) (C-455/07 P)

Další účastnice řízení: Ente per le Ville Vesuviane (zástupce: E. Soprano, avvocato) (C-455/07), Komise Evropských společenství (zástupci: L. Flynn, zmocněnec, A. Dal Ferro, avvocato) (C-445/07 P)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 18. července 2007, Ente per le Ville vesuviane v. Komise (T-189/02), kterým Soud zamítl žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise D(2002)810111 ze dne 13. března 2002 o ukončení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rámci investic do infrastruktury v Kampánii (Itálie) týkající se integrovaného systému zhodnocení tří vesuvských vil pro turistické účely (EFRR č. 86/05/04/054)

Výrok

1) *Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 18. července 2007, Ente per le Ville Vesuviane v. Komise (T-189/02), se zrušuje v rozsahu, v němž prohlásil za přípustnou žalobu podanou Ente per le Ville Vesuviane na neplatnost rozhodnutí Komise D (2002) 810111 ze dne 13. března 2002 o ukončení finanční pomoci z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rámci investic do infrastruktury v Kampánii (Itálie) týkající se integrovaného systému zhodnocení tří vesuvských vil pro turistické účely.*

2) *Žaloba Ente per le Ville Vesuviane na neplatnost uvedeného rozhodnutí se odmítá jako nepřípustná.*

3) *Není namístě rozhodnout o kasačním opravném prostředku podaném Ente per le Ville Vesuviane.*

4) *Ente per le Ville Vesuviane se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení, jakož i nákladů spojených s řízením v prvním stupni.*

[1] Úř. věst. C 297, 8.12.2007.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale civile di Modena — Itálie) — Alberto Severi, jednající vlastním jménem a současně jako právní zástupce společnosti Cavazzuti e figli SpA, nyní Grandi Salumifici Italiani SpA v. Regione Emilia-Romagna

(Věc C-446/07) [1]

(„Směrnice 2000/13/ES — Označování potravin určených k tomu, aby byly v nezměněném stavu dodány konečnému spotřebiteli — Označování způsobilé uvést kupujícího v omyl co do původu nebo provenience potraviny — Druhové názvy ve smyslu článku 3 nařízení (EHS) č. 2081/92 — Dopad“)

(2009/C 267/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale civile di Modena

Účastníci původního řízení

Žalobci: Alberto Severi, jednající vlastním jménem a současně jako právní zástupce společnosti Cavazzuti e figli SpA, nyní Grandi Salumifici Italiani SpA,

Žalovaný: Regione Emilia-Romagna

Za přítomnosti: Associazione fra Produttori per la Tutela del „Salame Felino“

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale civile di Modena — Výklad čl. 3 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 4), nyní čl. 3 odst. 1 a čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 510/06 — Označení potraviny evokující místo, které nebylo zapsáno jako CHOP nebo CHZO ve smyslu výše uvedeného nařízení — Možnost, že producenti užívali oprávněně uvedené označení na jednotném trhu v dobré víře a nepřetržitě před vstupem nařízení v platnost — „Salame Felino“

Výrok

1) *Článek 3 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2796/2000 ze dne*

20. prosince 2000, musejí být vykládány v tom smyslu, že označení určité potraviny, které obsahuje zeměpisné odkazy a které bylo předmětem žádosti o zápis jakožto chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení ve smyslu nařízení č. 2081/92, ve znění nařízení č. 2796/2000, nelze v době, dokud není žádost o zápis případně postoupena vnitrostátními orgány Komisi Evropských společenství, považovat za druhové. Nelze vycházet z presumpce druhové povahy určitého označení ve smyslu nařízení č. 2081/92, ve znění nařízení č. 2796/2000, dokud Komise nerozhodla o žádosti o zápis tohoto označení případně tak, že ji zamítla ze specifického důvodu, že se dotčené označení stalo druhovým.

2) *Článek 3 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 nařízení č. 2081/92, ve znění nařízení č. 2796/2000, ve spojení s článkem 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy, musejí být vykládány v tom smyslu, že označení určité potraviny, které obsahuje zeměpisné odkazy a které není zapsáno jakožto chráněné označení původu nebo chráněné zeměpisné označení, lze legálně užívat za podmínky, že označení takto nazvaného výrobku etiketou neuvádí v omyl průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele. Při posuzování, zda tomu tak je, mohou vnitrostátní soudy přihlížet k délce doby užívání dotčeného názvu. Naopak případná dobrá víra výrobce nebo maloobchodníka není v tomto ohledu relevantní.*

([1]) Úř. věst. C 51, 23.02.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-457/07) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Stavební výrobky — Vnitrostátní schvalovací řízení — Nezohlednění certifikátů o schválení vydaných v jiných členských státech — Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti — Neprovedení — Článek 228 ES — Předmět sporu — Vymezení během postupu před zahájením soudního řízení — Následné rozšíření — Nepřípustnost“)

(2009/C 267/20)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, zmocněnec, N. Ruiz a C. Farinhas, advogados)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Článek 228 ES — Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-432/03 — Návrh na stanovení penále

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 297, 8.12.2007.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien — Rakousko) — Budějovický Budvar, národní podnik v. Rudolf Ammersin GmbH

(Věc C-478/07) ([1])

(„Dvoustranné smlouvy mezi členskými státy — Ochrana údaje o zeměpisném původu jednoho členského státu v jiném členském státě — Název ‚Bud‘ — Užívání ochranné známky American Bud — Články 28 ES a 30 ES — Nařízení (ES) č. 510/2006 — Režim ochrany zeměpisných označení a označení původu podle práva Společenství — Přistoupení České republiky — Přechodná opatření — Nařízení (ES) č. 918/2004 — Rozsah působnosti režimu Společenství — Vyčerpávající charakter“)

(2009/C 267/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Budějovický Budvar, národní podnik

Žalovaná: Rudolf Ammersin GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Handelsgericht Wien — Výklad článků 29 a 30 ES, nařízení Komise (ES) č. 918/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se zavádí přechodná opatření na ochranu zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin v souvislosti s přistoupením České republiky, Estonska, Kypru, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Malty, Polska, Slovenska a Slovinska (Úř. věst. L 163, s. 88) a nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12) — Název,

který neoznačuje region ani místo na území státu původu, který je v tomto členském státě chráněn jako kvalifikované zeměpisné označení, které požívá rovněž ochrany jako ochranná známka — Podmínky stanovené Soudním dvorem v jeho rozsudku ze dne 18. listopadu 2003, Budějovický Budvar (C-216/01), podle kterých absolutní ochrana takového názvu jako zeměpisného označení může být považována za ochranu, která je slučitelná s článkem 28 ES — Účinek neexistence zápisu takového názvu na úrovni Společenství na zachování jeho dříve existující vnitrostátní ochrany a jeho ochrany zaručené dvoustrannou smlouvou v jiném členském státě.

Výrok

1) *Z bodu 101 rozsudku ze dne 18. listopadu 2003, Budějovický Budvar (C216/01), vyplývá, že:*

— *za účelem určení, zda lze mít za to, že takový název, jako je název dotčený v původním řízení, představuje prostý a nepřímý údaj o zeměpisném původu, jehož ochrana na základě dvoustranných smluv dotčených v původním řízení může být odůvodněna s ohledem na kritéria článku 30 ES, přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda podle skutkových okolností a pojmového chápání existujících v České republice tento název, i když není jako takový zeměpisným názvem, je přinejmenším způsobilý informovat spotřebitele o tom, že produkt jím označený pochází z určitého regionu nebo místa na území tohoto členského státu;*

— *předkládající soud musí krom toho ověřit, znovu s ohledem na skutkové okolnosti a pojmové chápání existující v České republice, zda, jak je uvedeno v bodě 99 uvedeného rozsudku, název dotčený v původním řízení k datu vstupu dvoustranných smluv dotčených v původním řízení v platnost nebo po tomto datu v tomto členském státě nezdruhověl, vzhledem k tomu, že Soudní dvůr Evropských společenství v bodech 99 a 100 téhož rozsudku již rozhodl, že cíl režimu ochrany zavedeného těmito smlouvami spadá pod ochranu průmyslového a obchodního vlastnictví ve smyslu článku 30 ES;*

— *v případě, že žádná právní úprava Společenství v dané oblasti neexistuje, přísluší předkládajícímu soudu, aby v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodl, zda je třeba nařídit provedení ankety určené k objasnění skutkových okolností a pojmového chápání existujících v České republice za účelem ověření, zda název „Bud" dotčený v původním řízení může být kvalifikován jako prostý a nepřímý údaj o zeměpisném původu a že tento název v tomto členském státě nezdruhověl. Pokud se předkládající soud domnívá, že je nezbytné nařídit provedení ankety, musí pro účely těchto ověření určit procentní podíl spotřebitelů, který je považován za dostatečně významný, rovněž s ohledem na totéž vnitrostátní právo; a*

— *článek 30 ES neukládá konkrétní požadavek týkající se vlastností a doby užívání názvu v členském státě původu k tomu, aby byla jeho ochrana odůvodněna s ohledem na uvedený článek. Otázku, zda se takový požadavek použije v rámci věci v původním řízení, musí předkládající soud vyřešit s ohledem na použitelné vnitrostátní právo, zvláště režim ochrany stanovený dvoustrannými smlouvami dotčenými v původním řízení.*

2) *Režim ochrany podle práva Společenství, který stanoví nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin, má vyčerpávající charakter, takže toto nařízení brání použití režimu ochrany stanoveného v takových smlouvách mezi dvěma členskými státy, jako jsou dvoustranné smlouvy dotčené v původním řízení, který názvu uznanému podle práva jednoho členského státu jako název představující označení původu přiznává ochranu v jiném členském státě, ve kterém je tato ochrana skutečně požadována, zatímco toto označení původu nebylo předmětem žádosti o zápis na základě uvedeného nařízení.*

([1]) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Koninklijke FrieslandCampina NV, dříve Koninklijke Friesland Foods NV, dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

(Věc C-519/07 P) ([1])

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Daňový režim podpor uplatňovaný Nizozemskem na mezinárodní činnosti financování — Rozhodnutí 2003/515/ES — Neslučitelnost se společným trhem — Přechodné ustanovení — Přípustnost — Aktivní legitimace — Právní zájem na podání žaloby — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada rovného zacházení")

(2009/C 267/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: H. van Vliet a S. Noë, zmocněnci)

Další účastice řízení: Koninklijke FrieslandCampina NV, dříve Koninklijke Friesland Foods NV, dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (zástupci: E. Pijnacker Hordijk a W. Geursen, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 12. září 2007, Koninklijke Friesland VN (dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) v. Komise (T 348/03), kterým Soud zrušil článek 2 rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o režimu podpor uplatňovaných Nizozemskem ve vztahu k mezinárodním činnostem financování (Úř. věst. L 180, s. 52) v rozsahu, v němž z přechodného režimu upraveného tímto rozhodnutím vylučuje subjekty, které k datu 11. července 2001 měly u nizozemských daňových úřadů podanou žádost o povolení využívání dotčeného režimu podpor, o které do tohoto data nebylo dosud rozhodnuto.

Výrok

1) *Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. září 2007, Koninklijke Friesland Foods v. Komise (T 348/03), se zrušuje.*

2) *Věc se vrací Soudu prvního stupně Evropských společenství.*

3) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

([1]) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 — Komise Evropských společenství v. MTU Friedrichshafen GmbH

(Věc C-520/07 P) ([1])

(„Kasační opravný prostředek — Podpora na restrukturalizaci — Rozhodnutí nařizující navrácení podpory neslučitelné se společným trhem — Článek 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 — Solidární odpovědnost“)

(2009/C 267/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Gross a B. Martenczuk, zmocněnci)

Další účastnice řízení: MTU Friedrichshafen GmbH (zástupci: Th. Lübbig a M. le Bell, Rechtsanwälte)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) ze dne 12. září 2007, MTU Friedrichshafen v. Komise (T-196/02), kterým Soud zrušil čl. 3 odst. 2 rozhodnutí Komise 2002/898/ES ze dne 9. dubna 2002 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch společnosti SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH v rozsahu, v němž toto ustanovení nařizuje solidární odpovědnost k tíži společnosti MTU Friedrichshafen GmbH ve výši 2,71 milionů EUR — Omezení a podmínky použití čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, který zmocňuje Komisi přijmout konečné rozhodnutí o neslučitelnosti podpory na základě dostupných informací, nesplní-li dotyčný členský stát příkaz k poskytnutí informací

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 22, 26.1.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Itálie) — Sea s.r.l. v. Comune di Ponte Nossa

(Věc C-573/07) ([1])

(„Veřejné zakázky — Postupy při zadávání — Veřejná zakázka na sběr, přepravu a likvidaci komunálního odpadu — Zadání bez nabídkového řízení — Zadání zakázky akciové společnosti s výhradně veřejnou kapitálovou účastí, jejíž stanovy však upravují možnost účasti soukromého kapitálu“)

(2009/C 267/24)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Sea s.r.l.

Žalovaná: Comune di Ponte Nossa

Za přítomnosti: Servizi Tecnologici Comuni — Se.T.Co. SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) — Výklad článků 12, 43, 49 a 86 ES — Postupy při zadávání veřejných zakázek — Veřejná služba na sběr, přepravu a likvidaci komunálního odpadu — Přímé zadání zakázky akciové společnosti s výhradně veřejnou kapitálovou účastí, jejíž stanovy však upravují možnost účasti soukromého kapitálu

Výrok

Články 43 ES a 49 ES, zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, jakož i povinnost transparentnosti, která z nich vyplývá, nebrání přímému zadání zakázky na služby akciové společnosti s výhradně veřejnou kapitálovou účastí, pokud samosprávný územní celek, který je zadavatelem, vykonává nad touto společností kontrolu, která je obdobná takové kontrole, jakou vykonává nad svými vlastními organizačními složkami, a pokud tato společnost s tímto samosprávným územním celkem nebo celky, které ji vlastní, uskutečňuje převážnou část své činnosti.

Pokud předkládající soud při ověřování relevance příslušných ustanovení stanov nedospěje k jinému závěru, lze kontrolu vykonávanou samosprávnými územními celky-akcionáři považovat za kontrolu, která je obdobná kontrole, kterou tyto celky vykonávají nad vlastními organizačními složkami, a to za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy:

— *činnost této společnosti je omezena na území těchto celků a je především vykonávána v jejich prospěch,*

— *prostřednictvím statutárních orgánů složených ze zástupců těchto celků mají tyto celky rozhodující vliv jak na strategické cíle, tak na důležitá rozhodnutí této společnosti.*

([1]) Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce VAT and Duties Tribunal, London — Spojené království) — RCI Europe v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Věc C-37/08) ([1])

(„Šestá směrnice o DPH — Daňová příslušnost — Poskytování služeb vztahujících se k nemovitosti — Služby, které spočívají v usnadnění výměny užívacích práv k rekreační nemovitosti mezi majiteli těchto práv")

(2009/C 267/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

VAT and Duties Tribunal, London

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RCI Europe

Žalovaní: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — VAT and Duties Tribunal, London — Výklad čl. 9 odst. 2 písm. a) a článku 26 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Určení místa daňové příslušnosti — Poskytování služeb, které spočívají v usnadnění výměny užívacích práv k rekreační nemovitosti mezi majiteli těchto práv, kteří jsou členové sdružení založeného osobou povinnou k dani za tímto účelem

Výrok

Článek 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně je nutno vykládat v tom smyslu, že místem poskytování služeb sdružením, jehož činnost spočívá v organizování výměny práv k dočasnému užívání rekreačních objektů mezi jeho členy, za což toto sdružení od svých členů vybírá jako protiplnění vstupní poplatky, roční příspěvky a poplatky za výměnu, je místo, kde se nachází nemovitost, ke které dotyčnému členovi přísluší právo k dočasnému užívání.

([1]) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus — Finsko) — Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry a další v. Fujitsu Siemens Computers Oy

(Věc C-44/08) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 98/59/ES — Sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění — Článek 2 — Ochrana zaměstnanců — Informování zaměstnanců a projednání se zaměstnanci — Skupina podniků — Mateřská společnost — Dceřiná společnost")

(2009/C 267/26)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Akavan Erityisalojen Keskusliitto AEK ry a další

Žalovaná: Fujitsu Siemens Computers Oy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein oikeus — Výklad článků 2, 3 a 4 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, s. 16; Zvl. vyd. 05/03, s. 327) — Stanovení momentu vzniku povinnosti dceřiné společnosti provést projednání se zástupci jejích zaměstnanců — Plány nebo rozhodnutí přijaté ve skupině podniků týkající se změny činností jedné z dceřinných společností této skupiny

Výrok

1) *Článek 2 odst. 1 směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost zaměstnavatele zahájit projednání se zástupci zaměstnanců vzniká přijetím, v rámci skupiny podniků, strategických rozhodnutí nebo rozhodnutí o změnách činností, která zaměstnavatele nutí k tomu, aby zamýšlel nebo plánoval provést hromadné propuštění.*

2) *Vznik povinnosti zaměstnavatele zahájit projednání ohledně zamýšleného kolektivního propouštění nezávisí na skutečnosti, že je již zaměstnavatel schopen poskytnout zástupcům zaměstnanců veškeré informace požadované v čl. 2 odst. 3 prvním pododstavcem písm. b) směrnice 98/59.*

3) *Článek 2 odst. 1 směrnice 98/59, ve spojení s čl. 2 odst. 4 prvním pododstavcem téže směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že v skupiny podniků složené z mateřské společnosti a jedné nebo několika dceřiných společností, povinnost projednání se zástupci zaměstnanců vzniká u dceřiné společnosti, která má postavení zaměstnavatele až tehdy, když byla tato dceřiná společnost, uvnitř níž může dojít k hromadnému propouštění, určena.*

4) *Článek 2 odst. 1 směrnice 98/59, ve spojení s čl. 2 odst. 4 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že v skupiny podniků musí být projednání ukončeno dceřinou společností, která je dotčena hromadným propouštěním, dříve než uvedená dceřiná společnost, případně na základě přímého pokynu své mateřské společnosti, vypoví smlouvy zaměstnanců dotčených tímto propouštěním.*

(1) Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika

(Věc C-76/08) (1)

(„Nesplnění povinnosti státem — Přípustnost — Ochrana volně žijících ptáků — Směrnice 79/409/EHS — Jarní lov — Zákaz — Odchylka od režimu ochrany — Podmínka neexistence „jiného uspokojivého řešení“ — Legitimní očekávání“)

(2009/C 267/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Recchia, D. Lawunmi a P. Oliver, zmocněnci)

Žalovaná: Maltská republika (zástupci: S. Camilleri, D. Mangion, zmocněnci a J. Bouckaert, advocaat)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 9 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 15/01, s. 98) — Nesplnění kritérií stanovených směrnicí pro přiznání výjimky povolující jarní lov křepelek a hrdliček

Výrok

1) *Maltská republika tím, že povolila zahájení lovu křepelek polních (Coturnix coturnix) a hrdliček divokých (Streptopelia turtur) v průběhu jarního stěhování v letech 2004 až 2007, aniž by dodržela podmínky stanovené v čl. 9 odst. 1 směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, ve znění pozměněném pro roky 2004 až 2006 nařízením Rady (ES) č. 807/2003 ze dne 14. dubna 2003 a pro rok 2007 směrnicí Rady 2006/105/ES ze dne 20. listopadu 2006, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.*

2) *Maltské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV v. Komise Evropských společenství

(Věc C-97/08 P) [1]

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Článek 81 odst. 1 ES — Článek 53 odst. 1 Dohody o EHP — Článek 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 — Skupina podniků — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Vyvratitelná domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu“)

(2009/C 267/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV (zástupci: C. Swaak, M. van der Woude a M. Mollica, avocats)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: X. Lewis a F. Castillo de la Torre, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 12. prosince 2007 ve věci T-112/05, Akzo Nobel NV a další v. Komise Evropských společenství, kterým byl zamítnut návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2005/566/ES ze dne 9. prosince 2004 o řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc C.37.533 — Cholinchlorid) (Úř. věst. L 190, s. 22), týkajícího se souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě sestávajících ze stanovování cen, rozdělování trhů a úkonů ve vzájemné shodě vůči soutěžitelům na evropském trhu s cholinchloridem– Pojem „podnik“ ve smyslu článku 81 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení 1/2003.

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnostem Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV a Akzo Nobel Functional Chemicals BV se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 128, 24.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-100/08) [1]

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Právní úprava držení a uvádění na trh ptáků narozených a odchovaných v zajetí, které byly v jiných členských státech uvedeny na trh v souladu s právními předpisy“)

(2009/C 267/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán a R. Troosters, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: T. Materne, zmocněnec, G. Van Calster, advokát)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 28 ES — Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin — Zákaz držení některých druhů ptáků, které byly uvedeny na trh v jiných členských státech v souladu s právními předpisy

Výrok

1) *Belgické království tím, že*

— *podřídilo dovoz, držení a prodej ptáků narozených a odchovaných v zajetí, kteří byli v jiných členských státech uvedeni na trh v souladu s právními předpisy, omezujícím podmínkám ukládajícím dotyčným subjektům na trhu, aby změnily označování exemplářů tak, aby odpovídalo podmínkám konkrétně vyžadovaným belgickými právními předpisy, a tím, že nepřipouští označování přijímané v jiných členských státech ani potvrzení vydaná v souladu s nařízením Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, a*

— *zbavilo prodejce možnosti dosáhnout výjimek ze zákazu držení původních evropských druhů ptáků, které byly uvedeny na trh v jiných členských státech v souladu s právními předpisy, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 28 ES.*

2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 128, 24.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 16. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Liège — Belgie) — Jacques Damseaux v. Belgický stát

(Věc C-128/08) ([1])

(„Volný pohyb kapitálu — Zdanění příjmů z movitého majetku — Smlouva o zamezení dvojího zdanění — Povinnost členských států na základě článku 293 ES“)

(2009/C 267/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jacques Damseaux

Žalovaný: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de première instance de Liège — Výklad článků 56, 58 a 293 ES — Vyšší zdanění příjmů z movitého majetku zahraničního původu než zdanění příjmů z movitého majetku vyplácených společností usazenou v členském státě bydliště — Překážka volného pohybu kapitálu — Rozsah působnosti smluv o zamezení dvojího zdanění — Povinnost členských států na základě článku 293 ES

Výrok

Vzhledem k tomu, že právo Společenství ve svém současném stavu a v takové situaci, jako je situace v původním řízení, nestanoví obecná kritéria pro rozdělení pravomocí mezi členské státy, pokud jde o vyloučení dvojího zdanění uvnitř Evropského společenství, článek 56 ES nebrání takové dvojstranné daňové smlouvě, jako je smlouva dotčená v původním řízení, na základě které mohou být dividendy vyplácené společností usazenou v členském státě akcionáři, který je rezidentem v jiném členském státě, zdaněny v obou členských státech a která nestanoví, že má být členskému státu bydliště akcionáře uložena bezpodmínečná povinnost zamezit z toho vyplývajícímu dvojímu právnímu zdanění.

([1]) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Glaxo Wellcome GmbH & Co. v. Finanzamt München II

(Věc C-182/08) ([1])

(„Svoboda usazování a volný pohyb kapitálu — Korporační daň — Nabytí podílů v kapitálové společnosti — Podmínky, za nichž je možné při určování daňového základu nabyvatele přihlížet k poklesu hodnoty podílů z důvodu rozdělení dividend“)

(2009/C 267/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Glaxo Wellcome GmbH & Co.

Žalovaný: Finanzamt München II

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad článků 43 ES a 56 ES — Nabytí podílů na kapitálové společnosti s neomezenou daňovou povinností daňovým poplatníkem oprávněným k započtení korporační daně — Vnitrostátní právní úprava, podle které se při určování základu daně nabyvatele zohlední snížení hodnoty podílů v důsledku rozdělení dividend v případě nabytí od vlastníka podílů, který je oprávněn k započtení korporační daně, zatímco odpovídající snížení základu daně je v případě nabytí od vlastníka podílů, který nemá právo k započtení, vyloučeno

Výrok

Článek 73b Smlouvy o ES (nyní článek 56 ES) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, podle které pokles hodnoty podílů z důvodu rozdělení dividend nemá vliv na vyměřovací základ daně daňového poplatníka, který je rezidentem, pokud tento poplatník nabyl podíly v kapitálové společnosti, která je rezidentem, od vlastníka podílů, který není rezidentem, zatímco v případě nabytí podílů od vlastníka podílů, který je rezidentem, takový pokles hodnoty snižuje zdanitelný základ nabyvatele.

Toto konstatování se vztahuje na případy, kdy taková právní úprava nepřesahuje to, co je nezbytné k ochraně vyváženého rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy, jakož i k předcházení čistě vykonstruovaným operacím postrádajícím hospodářskou podstatu a vytvořeným výlučně s cílem mít neoprávněný prospěch z daňové

výhody. Je na předkládajícím soudu, aby přezkoumal, zda se právní úprava, o kterou jde v původním řízení, omezuje na to, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

([1]) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Dr. Erhard Eschig v. UNIQA Sachversicherung AG

(Věc C-199/08) ([1])

(„Pojištění právní ochrany — Směrnice 87/344/EHS — Článek 4 odst. 1 — Právo pojištěného na svobodný výběr advokáta — Smluvní omezení — Více pojištěných osob poškozených toutéž událostí — Výběr právního zástupce pojistitelem“)

(2009/C 267/32)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dr. Erhard Eschig

Žalovaná: UNIQA Sachversicherung AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof (Rakousko) — Výklad čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany (Úř. věst. L 185, s. 177; Zvl. vyd. 06/01, s. 187) — Klauzule obsažená v obecných pojistných podmínkách pojistitele právní ochrany, která pojistitele v pojistných událostech, ve kterých je poškozen větší počet pojištěných toutéž událostí, opravňuje k výběru právního zástupce, a tím omezuje právo jednotlivého pojištěného na svobodný výběr advokáta (takzvaná „klauzule o hromadné škodě“)

Výrok

Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že si pojistitel právní ochrany v případě, že je toutéž událostí poškozeno několik pojištěných osob, nemůže vyhradit právo sám vybrat právního zástupce všech dotyčných pojištěných osob.

([1]) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessisches Finanzgericht, Kassel — Německo) — Plantanol GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Darmstadt

(Věc C-201/08) ([1])

(„Směrnice 2003/30/ES — Podpora užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě — Směrnice 2003/96/ES — Rámcové předpisy Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny — Směs rostlinného oleje, přísady a pohonné hmoty — Biopaliva — Vnitrostátní právní úprava — Osvobození od daně — Nahrazení osvobození od daně povinností dodržovat minimální podíl biopaliv v pohonných hmotách — Soulad se směrnicemi 2003/30/ES a 2003/96/ES — Obecné zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání“)

(2009/C 267/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Plantanol GmbH & Co. KG

Žalovaná: Hauptzollamt Darmstadt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hessisches Finanzgericht (Německo) — Výklad článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, s. 42), jakož i zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání — Vnitrostátní právní předpisy nahrazující, před uplynutím doby stanovené předchozími právními předpisy, systém osvobození od daně pro podíl biopaliv z obsažených ve směsových palivech povinným přidáváním biopaliv ke konvečním palivům, což má za následek hospodářské znevýhodnění výrobců, kteří těchto osvobození od daně využívali.

Výrok

1) *Článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která vylučuje z režimu osvobození od daně stanoveného touto směrnicí ve prospěch biopaliv takový výrobek, jako je výrobek dotčený ve věci v původním řízení, který je vyroben ze směsi rostlinného oleje, fosilní nafty a zvláštních přísad.*

2) *Obecné zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání nebrání v zásadě tomu, aby členský stát, pokud jde o takový výrobek, jako je výrobek dotčený ve věci v původním řízení, zrušil před dnem uplynutí platnosti, který byl původně stanoven vnitrostátní právní úpravou, režim osvobození od daně, jenž byl uplatňován na tento výrobek. Takové zrušení není v žádném případě podmíněno výjimečnými okolnostmi. Je však věcí předkládajícího soudu, aby v rámci celkového posouzení prováděného v konkrétním případě přezkoumal, zda uvedené zásady byly ve věci v původním řízení dodrženy, přičemž zohlední všechny relevantní okolnosti, které se jí týkají.*

([1]) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Thüringer Oberlandesgericht — Německo) — Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha) v. Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH.

(Věc C-206/08) ([1])

(„Postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb — Veřejná služba distribuce pitné vody a úpravy odpadních vod — Koncese na služby — Pojem — Převod provozního rizika spojeného s dotčenou službou na smluvního partnera“)

(2009/C 267/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Thüringer Oberlandesgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wasser- und Abwasserzweckverband Gotha und Landkreisgemeinden (WAZV Gotha)

Žalovaná: Eurawasser Aufbereitungs- und Entsorgungsgesellschaft mbH.

Za přítomnosti: Standtwirtschaft Gotha GmbH, Wasserverband Lausitz Betriebsführungs GmbH (WAL),

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Thüringer Oberlandesgericht — Výklad čl. 1 odst. 2 písm. a) a d) a odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19) — Nabídkové řízení týkající se poskytování, ve formě koncese na veřejné služby, veřejné služby v oblasti přípravy, přepravy a dodávek pitné vody, jakož i v oblasti odvádění a nakládání s odpadními vodami — Kritéria rozlišení mezi veřejnou zakázkou na služby a koncesí na veřejné služby

Výrok

Skutečnost, že v rámci smlouvy na služby není smluvní partner přímo odměňován veřejným zadavatelem, ale má právo vybírat odměnu od třetích osob, postačuje k tomu, aby tato smlouva byla kvalifikována jako „koncese na služby“ ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb, pokud smluvní partner zcela nebo přinejmenším ve významném rozsahu převezme provozní riziko, kterému je vystaven veřejný zadavatel, i když je toto riziko od začátku velmi omezené díky veřejnoprávním podmínkám, za nichž je služba zajišťována.

([1]) Úř. věst. C 247, 27.9.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social de Madrid — Španělsko) — Francisco Vicente Pereda v. Madrid Movilidad SA

(Věc C-277/08) ([1])

(„Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Pracovní volno z důvodu nemoci — Dovolená za kalendářní rok, která spadá do doby pracovního volna z důvodu nemoci — Nárok na čerpání dovolené za kalendářní rok v jiném období“)

(2009/C 267/35)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobce: Francisco Vicente Pereda

Žalovaná: Madrid Movilidad SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Social de Madrid — Výklad čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Pracovník v pracovní neschopnosti v době dovolené za kalendářní rok stanovené podnikem z důvodu pracovního úrazu, k němuž došlo před nastoupením dovolené — Nárok pracovníka čerpat dovolenou za kalendářní rok v jiném období

Výrok

Článek 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením nebo kolektivním smlouvám, které stanoví, že pracovník, který během doby dovolené za kalendářní rok stanovené v rozvrhu čerpání dovolených podniku, ve kterém je zaměstnán, čerpá pracovní volno z důvodu nemoci, nemá po návratu do práceschopného stavu nárok na čerpání své dovolené za kalendářní rok v jiném období, než bylo původně stanoveno, případně ani mimo příslušné referenční období.

([1]) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-286/08) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2006/12/ES a 91/689/EHS — Nebezpečné odpady — Povinnost vypracovat a přijmout plán pro nakládání s nebezpečnými odpady — Povinnost vybudovat jednotnou a přiměřenou síť zařízení na odstraňování nebezpečných odpadů — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Odstraňování nebezpečných odpadů“)

(2009/C 267/36)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a J.-B. Laignelot, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: E. Skandalou, zmocněnec)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 1 odst. 2 a článku 6 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 377, s. 20; Zvl. vyd. 15/02, s. 78) a čl. 5 odst. 1 a 2, čl. 7 odst. 1 a článků 4 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. L 114, s. 9) [dříve směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975, ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991] — Porušení čl. 3 odst. 1, článků 6 až 9 a článků 13 a 14 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228) — Nevypracování plánu pro nakládání s nebezpečnými odpady v souladu s požadavky právních předpisů Společenství a nevybudování jednotné a přiměřené sítě zařízení na odstraňování nebezpečných odpadů — Nesplnění povinností, co se týče nakládání s odpady a ukládání odpadů na skládky

Výrok

1) *Řecká republika tím, že*

— *v přiměřené lhůtě nevypracovala ani nepřijala plán pro nakládání s nebezpečnými odpady v souladu s požadavky použitelných právních předpisů Společenství a nevybudovala jednotnou a přiměřenou síť zařízení na odstraňování nebezpečných odpadů s využitím metod, které nejlépe zaručují vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví,*

— *nepřijala veškerá nezbytná opatření k zajištění souladu nakládání s nebezpečnými odpady s články 4 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech, jakož i s čl. 3 odst. 1, články 6 až 9 a články 13 a 14 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů,*

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají, zaprvé, z čl. 1 odst. 2 a článku 6 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech, ve spojení s čl. 5 odst. 1 a 2, jakož i čl. 7 odst. 1 směrnice 2006/12, zadruhé, z čl. 1 odst. 2 směrnice 91/689, ve spojení s ustanoveními článků 4 a 8 směrnice 2006/12, jakož i, zatřetí, z čl. 3 odst. 1, článků 6 až 9 a článků 13 a 14 směrnice 1999/31.

2) *Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — German Graphics Graphische Maschinen GmbH v. Alice van der Schee, insolvenční správkyně společnosti Holland Binding BV

(Věc C-292/08) ([1])

(„Platební neschopnost — Použití práva členského státu, ve kterém bylo zahájeno řízení — Výhrada vlastnictví — Místo, kde se věc nachází“)

(2009/C 267/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: German Graphics Graphische Maschinen GmbH

Žalovaná: Alice van der Schee, insolvenční správkyně společnosti Holland Binding BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 7 odst. 1 a článku 25 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1; Zvl. vyd. 19/01, s. 191) a čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Věcný rozsah působnosti nařízení — Právo státu, ve kterém bylo zahájeno úpadkové řízení — Výhrada vlastnictví — Místo, kde se věc nachází — Vyloučení z rozsahu působnosti nařízení Brusel I

Výrok

1) *Článek 25 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že formulace „pokud je tato úmluva použitelná“ znamená, že předtím, než bude moci být učiněn závěr, že se ustanovení upravující uznávání a výkon obsažená v nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech použijí na jiná rozhodnutí než ta, která jsou uvedena v čl. 25 odst. 1 nařízení č. 1346/2000, je třeba ověřit, zda tato rozhodnutí nejsou vyloučena z věcné působnosti nařízení č. 44/2001.*

2) *Výjimka upravená v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení č. 44/2001, ve spojení s čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1346/2000, musí být vykládána, s ohledem na ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. b) posledně uvedeného nařízení, v tom smyslu, že se nepoužije na žalobu prodávajícího podanou z titulu výhrady vlastnictví proti kupujícímu, který je v úpadku, pokud se věc, na kterou se vztahuje tato výhrada, nachází v okamžiku zahájení úpadkového řízení vůči uvedenému kupujícímu v členském státě, ve kterém je toto řízení zahájeno.*

([1]) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Feldkirch — Rakousko) — Vorarlberger Gebietskrankenkasse v. WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

(Věc C-347/08) ([1])

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 9 odst. 1 písm. b) a čl. 11 odst. 2 — Příslušnost ve věcech pojištění — Dopravní nehoda — Přechod nároků poškozeného ve prospěch instituce sociálního pojištění ze zákona — Regresní žaloba proti pojistiteli údajně odpovědné osoby — Cíl ochrany slabší strany“)

(2009/C 267/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Feldkirch

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vorarlberger Gebietskrankenkasse

Žalovaná: WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesgericht Feldkirch — Výklad čl. 9 odst. 1 písm. b) a čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Příslušnost ve věcech týkajících se pojištění — Žaloba podaná institucí sociálního pojištění, na kterou ze zákona přešly nároky, u soudu místa usazení této instituce proti pojistiteli usazenému na území jiného členského státu.

Výrok

Odkaz učiněný v čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech na čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že instituce sociálního pojištění, která je zákonným nabyvatelem nároků bezprostředně poškozeného při dopravní nehodě, nemůže podat přímou žalobu soudům členského státu, v němž je usazena, proti pojistiteli osoby údajně odpovědné za zmíněnou nehodu, jenž je usazen v jiném členském státě.

([1]) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht München — Německo) — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. Adolf DarboAG

(Věc C-366/08) ([1])

(„Harmonizace právních předpisů — Směrnice 95/2/ES — Příloha III část A — Směrnice 2001/113/ES — Příloha I část II druhý pododstavec — Výběrový džem EXTRA, jehož obsah rozpustné sušiny je 58 % a jenž obsahuje sorban draselný (E 202) jakožto konzervant — Pojem ‚džem se sníženým obsahem cukru'")

(2009/C 267/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Žalovaná: Adolf DarboAG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht München — Výklad přílohy III části A směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES ze dne 20. února 1995 o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla (Úř. věst. L 61, s. 1; Zvl. vyd. 13/15, s. 50) a přílohy I části II druhé věty směrnice Rady 2001/113/ES ze dne 20. prosince 2001 o ovocných džemech, rosolech a marmeládách a kaštanovém krému určených k lidské spotřebě (Úř. věst. 2002, L 10, S. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 190) — Možnost uvádět na trh pod označením „výběrový džem EXTRA" džem, jehož obsah rozpustné sušiny je 58 % a jenž obsahuje sorban draselný (E 202) jakožto konzervant — Pojem „džem se sníženým obsahem cukru"

Výrok

Pojem „džemy se sníženým obsahem cukru" uvedený v příloze III části A směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES ze dne 20. února 1995 o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/72/ES ze dne 15. října 1998, se vztahuje na džemy označené jako „džemy" a „výběrové džemy EXTRA", jejichž obsah cukru je výrazně nižší než referenční hodnota 60 %. Výrobky označené jako „výběrové džemy EXTRA", jejichž obsah cukru je 58 %, nemohou být považovány za výrobky se sníženým obsahem cukru ve smyslu tohoto ustanovení.

([1]) Úř. věst. C 272, 25.10.2008.

Usnesení Soudního dvora ze dne 9. července 2009 — Fornaci Laterizi Danesi SpA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-498/08 P) ([1])

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na neplatnost — Lhůta pro podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Nepřípustnost z důvodu opožděnosti — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek")

(2009/C 267/40)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fornaci Laterizi Danesi SpA (zástupce: M. Salvi, avvocato)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Zadra a D. Recchia, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu prvního stupně (prvního senátu) ze dne 9. září 2008, Fornaci Lateritu Danesi v. Komise (T-224/08), kterým Soud odmítl jako nepřípustný návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/25/ES ze dne 13. listopadu 2007, kterým se přijímá první aktualizovaný seznam lokalit významných pro Společenství v kontinentální biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS (Úř. věst. L 12, s. 383), v rozsahu, ve kterém je na uvedený seznam zahrnut pod označením IT20A0018 pozemek patřící účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnosti Fornaci Laterizi Danesi SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 69, 21.3.2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2008 Nuova Agricast Srl proti usnesení Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 12. března 2008 ve věci T-443/07, Nuova Agricast Srl v. Komise Evropských společenství

(Věc C-225/08 P)

(2009/C 267/41)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Nuova Agricast Srl (zástupce: M. A. Calabrese, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Usnesením ze dne 29. června 2009 Soudní dvůr (osmý senát) kasační opravný prostředek zamítl.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3.července 2008 Cofra srl proti usnesení Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 15. dubna 2008 ve věci T-478/07, Cofra srl v. Komise Evropských společenství

(Věc C-295/08 P)

(2009/C 267/42)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cofra srl (zástupce: M. A. Calabrese, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Usnesením ze dne 29. června 2009 Soudní dvůr (osmý senát) kasační opravný prostředek zamítl.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. prosince 2008 Devrajanem Srinivasanem proti usnesení Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 3. listopadu 2008 ve věci T-196/08, Srinivasan v. Veřejný ochránce práv

(Věc C-580/08 P)

(2009/C 267/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Devrajan Srinivasan (zástupce: J. Morton, solicitor)

Další účastník řízení: Evropský veřejný ochránce práv

Usnesením ze dne 25. června 2009 Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřípustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. ledna 2009 Danielou Marinovovou proti usnesení Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 5. listopadu 2008 ve věci T-213/08, Marinova v. Université Libre de Bruxelles a Komise

(Věc C-29/09 P)

(2009/C 267/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Daniela Marinova (zástupce: G. Georgiev, advokát)

Další účastnice řízení: Université Libre de Bruxelles, Komise Evropských společenství

Usnesením ze dne 1. července 2009 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřípustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2008 Hasbro, Inc. proti rozsudku Soudu prvního stupně (šestého senátu) obsaženému v dopise ze dne 22. září 2008 ve věci T-472/07, Enercon v. OHIM

(Věc C-59/09 P)

(2009/C 267/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hasbro, Inc. (zástupce: M. Edenborough, barrister)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Usnesením ze dne 10. července 2009 Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřípustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln dne 13. července 2009 — Wienand Meilicke, Frau Heidi Christa Weyde a Marina Stöffler v. Finanční úřad Bonn-Innenstadt

(Věc C-262/09)

(2009/C 267/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobci: Wienand Meilicke, Frau Heidi Christa Weyde a Marina Stöffler

Žalovaný: Finanční úřad Bonn-Innenstadt

Předběžné otázky

1) Brání volný pohyb kapitálu podle čl. 56 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) odst. 3 ES, zásada efektivity a zásada užitečného účinku takové právní úpravě, jaká je obsažená v § 36 odst. 2 větě druhé bodu 3 EStG (ve znění platném ve sporných letech), podle které se korporační daň započítá na daň z příjmu ve výši 3/7 hodnoty dividend před zdaněním, pokud tyto dividendy nepocházejí z podílů na zisku, u kterých se považuje za použitý vlastní kapitál ve smyslu § 30 odst. 2 bodu 1 KStG (ve znění platném ve sporných letech), ačkoli není možné fakticky určit výši skutečně zaplacené korporační daně, která zatěžuje dividendy vyplácené korporaci se sídlem v jiném členském státě ES a mohla by být i vyšší?

2) Brání volný pohyb kapitálu podle čl. 56 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) a odst. 3 ES, zásada efektivity a zásada užitečného účinku takové právní úpravě, jaká je obsažená v § 36 odst. 2 větě druhé bodu 3 větě čtvrté písm. b) EStG (ve znění platném ve sporných letech), podle které je pro započtení korporační daně nezbytné předložení osvědčení o korporační dani ve smyslu § 44 a násl. KStG (ve znění platném ve sporných letech), které musí mimo jiné obsahovat výši započitatelné korporační daně, jakož i složení částky dle různých částí použitelného vlastního kapitálu na základě speciálního dělení vlastního kapitálu ve smyslu § 30 KStG (ve znění platném ve sporných letech), ačkoliv skutečně zaplacenou započitatelnou zahraniční korporační daň není možné určit a s ohledem na skutečnost, že se jedná o zahraniční dividendy, je fakticky nemožné obstarat osvědčení o korporační dani?

3) Vyžaduje volný pohyb kapitálu podle čl. 56 odst. 1 a čl. 58 odst. 1 písm. a) a odst. 3 ES, v případě, kdy je skutečně nemožné předložit osvědčení o korporační dani ve smyslu § 44 KStG (ve znění platném ve sporných letech) a v případě, kdy není možné zjistit skutečně zaplacenou korporační daň, která zatěžuje zahraniční dividendy, aby bylo toto zatížení korporační daní odhadnuto a aby přitom byla zohledněna také nepřímá zátěž zdanění korporační daní?

4) a) V případě, že je odpověď na druhou otázku záporná a je nezbytné předložit osvědčení o korporační dani:

Je třeba zásadě efektivity a zásadě užitečného účinku rozumět tak, že brání takové právní úpravě, jaká je obsažená v § 175 odst. 2 větě druhé AO ve spojení s čl. 97 § 9 odst. 3 EGAO, podle které se mimo jiné již nepovažuje od 29. října 2004 předložení osvědčení o korporační dani za skutečnost se zpětným účinkem, čímž je v případě pravomocných stanovení daně z příjmu z procesního hlediska znemožněno započtení zahraniční korporační daně, aniž byla poskytnuta přechodná lhůta pro uplatnění započtení zahraniční korporační daně?

b) V případě, že je odpověď na druhou otázku kladná a není nezbytné předložit osvědčení o korporační dani:

Je třeba volnému pohybu kapitálu podle článku 56 ES, zásadě efektivity a zásadě užitečného účinku rozumět tak, že brání takové právní úpravě, jaká je obsažená v § 175 odst. 1 bodu 1 AO, podle které je třeba změnit daňový výměr v případě, že nastane skutečnost se zpětným účinkem — jako je tomu například v případě předložení osvědčení o korporační dani — a v důsledku toho je tak možné u tuzemských dividend započtení korporační daně i v případě pravomocných výměrů daně z příjmu, zatímco u zahraničních dividend by toto započtení z důvodu absence osvědčení o korporační dani možné nebylo?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemsko) dne 10. června 2009 — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Mileudefensie a Vereniging Goede Waar & Co. v. College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, další účastníci řízení: Bayer CropScience BV a Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

(Věc C-266/09)

(2009/C 267/47)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stichting Natuur en Milieu

Vereniging Mileudefensie

Vereniging Goede Waar & Co

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Další účastníci řízení: Bayer CropScience BV
Nederlandse Stichting voor Fytopharmacie

Předběžné otázky

1) Je třeba pojem „informace o životním prostředí“ v článku 2 směrnice 2003/4/ES ([1]) vykládat v tom smyslu, že zahrnuje rovněž informace, které jsou poskytnuty v rámci vnitrostátního postupu pro (prodloužení) povolení přípravku na ochranu rostlin ohledně stanovení maximálního množství pesticidu obsaženého v potravinách nebo nápojích, jeho složky nebo rozkladného produktu?

2) V případě, že takové informace je třeba považovat za „informace o životním prostředí“ ve smyslu článku 2 směrnice 2003/4/ES: Jaký je vztah mezi článkem 14 směrnice 91/414/EHS ([2]) a směrnicí 2003/4/ES ohledně informací ve smyslu první otázky, zejména, je třeba použít článek 14 směrnice 91/414/EHS pouze tehdy, pokud tím nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z čl. 4 odst. 2 směrnice 2003/4/ES?

3) Pokud by z odpovědi na první a druhou otázku vyplývalo, že žalovaný má v projednávaném případě povinnost použít článek 4 směrnice 2003/4/ES, vyplývá z článku 4, že k tímto článkem požadovanému zvažování veřejného zájmu na zveřejnění, proti zvláštnímu zájmu na odmítnutí zveřejnění má dojít na úrovni uplatnění právních předpisů, nebo k němu může dojít rovněž na úrovni vnitrostátní legislativy?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26).
([2]) Směrnice Rady ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230. s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session (Scotland), Edinburgh (Spojené království) dne 14. července 2009 — MacDonald Resorts Limited v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-270/09)

(2009/C 267/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: MacDonald Resorts Limited

Odpůrce: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1) Pokud MRL v souladu se stanovami klubu a souvisejícími smlouvami poskytuje smluvní práva („Points Rights“), na jejichž základě může kupující získat body („Points“), jež lze každoročně využít za účelem rezervace a získání ubytování na časový úsek v rekreačních střediscích společnosti MRL, je třeba takové dodání považovat za:

   a) pacht nebo nájem nemovitého majetku ve smyslu čl. 13 části B písm. b) šesté směrnice o DPH [nyní čl. 135 odst. 1 písm. l) směrnice 2006/112 ([1])]; nebo

   b) členství v klubu; nebo

   c) něco jiného?

2) Je odpověď na první otázku dotčena, pokud:

a) v některých případech jsou smluvní práva nabývána oproti uložení již existujících práv na pobyt v ubytovacím zařízení na časový úsek na určitém místě po dobu jednoho či více týdnů ze strany zákazníka u společnosti MRL;

b) se zákazník může v kterémkoli roce rozhodnout zcela nebo zčásti nevyužít svůj nárok na Points pro daný rok k získání jakýchkoli práv k pobytu a namísto toho navýšit svůj nárok v následujícím roce nebo, s výhradou smluvních podmínek programu v kterémkoli roce, může navýšit svůj nárok v běžném roce využitím („půjčkou") svého nároku na Points v následujícím roce;

c) nemovitosti tvořící fond ubytování mohou být změněny v období od okamžiku nabytí Points Rights do okamžiku využití Points k nabytí práva k pobytu v nemovitosti;

d) počet Points, na něž má zákazník každý rok nárok může být poskytovatelem upraven v souladu se smluvními podmínkami programu;

e) odvolatelka může příležitostně zprostředkovat osobám, jimž přísluší Points Rights, přístup k jinému programu dočasného užívání;

f) odvolatelka může příležitostně zprostředkovat osobám, jimž přísluší Points Rights, výměnu jejich Points za ubytování v hotelích provozovaných odvolatelkou nebo za jiné výhody poskytované odvolatelkou?

3) Pokud osoba povinná k dani poskytne služby popsané v první a druhé otázce,

a) vztahují se tyto služby k nemovitosti ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. a) šesté směrnice o DPH (nyní článek 45 směrnice 2006/112);

b) pokud je odpověď na třetí otázku písm. a) kladná: v případě, kdy členové klubu mohou vykonat svá smluvní práva využitím ubytování na časový úsek ve více než jednom členském státu a v době dodání není známo, jaké ubytování bude takto využito, jak má být určeno místo dodání?

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Haarlem (Nizozemsko) dne 16. července 2009 — Premis Medical BV v. Inspecteur van de Belastingsdienst/Douane Rotterdam, úřad Rotterdam Laan op Zuid

(Věc C-273/09)

(2009/C 267/49)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Premis Medical BV

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rorerdam, úřad Rotterdam Laan op Zuid

Předběžné otázky

1) Je nařízení Komise (ES) č. 729/2004 (1) ze dne 15. dubna 2004 (Úř. věst. L 113, s. 5-7), opravené v Úř. věst. L 173 ze dne 7. května 2004, s. 9, platné v tom smyslu, že příloha připojená k této opravě je platnou přílohou? V případě kladné odpovědi:

2) Je nařízení č. 729/2004, opravené v Úř. věst. L 173 ze dne 7. května 2004, s. 9, neplatné, protože Komise v tomto nařízení zúžila působnost položky 9021? V případě kladné odpovědi:

3) Je nařízení č. 729/2004, opravené v Úř. věst. L 173 ze dne 7. května 2004, s. 9, neplatné, protože Komise zařadila rollator do KN nesprávně?

(1) Nařízení Komise (ES) č. 729/2004 ze dne 15. dubna 2004 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 113, s. 5).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht München (Německo) dne 20. července 2009 — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler v. Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau — vedlejší účastníci řízení: Malteser Hilfsdienst e.V. a Bayerisches Rotes Kreuz

(Věc C-274/09)

(2009/C 267/50)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobce: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Žalovaný: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Vedlejší účastníci řízení: Malteser Hilfsdienst e.V. a Bayerisches Rotes Kreuz

Předběžné otázky

Soudnímu dvoru Evropských společenství se k výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ([1]) (dále jen „směrnice“) předkládají podle čl. 234 odst. 1 ES následující otázky:

1) Má být smlouva týkající se služeb (v projednávaném případě poskytování záchranných služeb), podle jejíhož obsahu není dodavatel přímo odměňován veřejným zadavatelem, nýbrž

   a) odměna za užívání plnění, jež mají být poskytnuta, se stanoví na základě jednání mezi dodavatelem a třetími osobami, které jsou veřejnými zadavateli (v tomto případě: instituce sociálního pojištění),

   b) nedojde-li k dohodě, je rozhodnutí vyhrazeno rozhodčímu orgánu stanovenému pro tento případ, jehož rozhodnutí podléhá kontrole státních soudů a

   c) odměna není hrazena přímo uživateli, nýbrž je dodavateli vyplácena prostřednictvím pravidelných záloh centrálním zúčtovacím střediskem, jehož služby musí dodavatel podle zákona využívat,

   pouze z tohoto důvodu kvalifikována jako koncese na služby ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice — jako protiklad k zakázce na služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) a písm. d) směrnice?

2) Pokud by byla první otázka zodpovězena záporně, jedná se o koncesi na služby tehdy, pokud je provozní riziko spojené s veřejnou službou omezeno, protože

   a) podle zákonné úpravy je nutno jako základ odměn za poskytnuté služby vzít ty náklady, které jsou podle provozně-hospodářských zásad uplatnitelné, které odpovídají řádnému poskytnutí služby, hospodárnému a úspornému vedení podniku a výkonné organizaci, a

   b) odměny za užívání dluží solventní instituce sociálního pojištění,

   c) je zajištěna určitá výlučnost užívání ve smluvně stanovené oblasti,

   dodavatel toto omezené riziko ale plně přebírá?

([1]) Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Belgie) dne 21. července 2009 — Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další v. Vlaamse Gewest, další účastnice řízení: Brussels International Airport Company NV, nyní The Brussels Airport Company NV

(Věc C-275/09)

(2009/C 267/51)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další

Žalovaný: Vlaamse Gewest

Další účastnice řízení: Brussels International Airport Company NV, nyní The Brussels Airport Company NV

Předběžné otázky

1) Pokud jsou pro práce na infrastruktuře letiště se základními vzletovými a přistávacími plochami v délce 2 100 m a více, na straně jedné, a pro provoz letiště, na straně druhé, předepsána rozdílná povolení a posledně uvedené povolení — povolení v oblasti životního prostředí — je uděleno pouze na určité časové období, je třeba pojem „výstavba" ve smyslu č. 7 písm. a) přílohy směrnice Rady 85/337/EHS ([1]) ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ve znění směrnice Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 vykládat tak, že posouzení vlivů na životní prostředí nemá být provedeno pouze ohledně prací na infrastruktuře, nýbrž také ohledně provozu letiště?

2) Platí povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí také ohledně letiště, tj. v případě, kdy není prodloužení spojeno se změnou či rozšířením provozu, jakož i v případě, kdy je cílem takováto změna či rozšíření provozu?

3) Má být povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí při prodloužení povolení v oblasti životního prostředí týkající se letiště posouzena jinak, jestliže již bylo posouzení vlivů na životní prostředí provedeno v minulosti, například při udělení stavebního povolení, nebo pokud bylo letiště v okamžiku zavedení povinnosti provést posouzení vlivů na životní prostředí zákonodárcem Společenství nebo vnitrostátním zákonodárcem již provozováno?

([1]) Úř. věst. L 175, s. 40

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) dne 20. července 2009 — T-Mobile (UK) Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Věc C-276/09)

(2009/C 267/52)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: T-Mobile (UK) Ltd

Žalovaný: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Předběžné otázky

1) Jaká je povaha osvobozené služby, která má „účinek spočívající v převodu finančních prostředků a zahrn[uje] změny právní a finanční situace"?

   Zejména:

   a) Vztahuje se osvobození od daně na služby, které by jinak nemusely být poskytnuty žádným peněžním ústavem, který provádí i) odepsání prostředků z jednoho účtu, ii) připsání takových prostředků na jiný účet nebo iii) určité nezbytné zprostředkování mezi úkony i) a ii)?

   b) Vztahuje se osvobození od daně na služby, které nezahrnují plnění úkolů spočívajících v odepsání prostředků z jednoho účtu a připsání těchto prostředků na jiný účet, ale v případě, že dojde k převodu finančních prostředků, lze mít za to, že byly *příčinou* takového převodu?

2) Vztahuje se osvobození od daně uvedené v čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice ([1]) pro „operace týkající se plateb [nebo] převodů", na takové služby spočívající v získávání a zpracování plateb kreditními a debetními kartami, jaké provádí v projednávaném případě osoba povinná k dani? Vztahuje se na tyto služby čl. 13 část B písm. d) bod 3 zejména tehdy, pokud má zaslání souborů o úhradách na konci každého dne osobou povinnou k dani za účinek to, že automaticky dojde k odpisu částky z účtu zákazníka a připsání částky na účet osoby povinné k dani?

3) Závisí odpověď na druhou otázku na tom, zda autorizační kódy k prováděnému převodu získává osoba povinná k dani sama, nebo zda tyto kódy získává prostřednictvím své banky?

4) Vztahuje se osvobození od daně uvedené v čl. 13 části B písm. d) bodu 1 šesté směrnice pro „sjednání úvěru" na takové služby, jaké nabízí v projednávaném případě osoba povinná k dani, týkající se plateb kreditní kartou, přičemž tyto služby vedou k odepsání další částky kreditu ze zákazníkova účtu kreditní karty?

5) Vztahuje se osvobození od daně pro „operace týkající se plateb [nebo] převodů" na takové služby spočívající v přijímání a zpracování plateb prostřednictvím zástupců, kteří jsou třetími stranami, jaké nabízí v projednávaném případě osoba povinná k dani prostřednictvím Post Office a PayPoint?

6) Vztahuje se osvobození od daně pro „operace týkající se plateb [nebo] převodů" na takové služby spočívající v získávání a zpracování plateb provedených šekem zaslaným osobě povinné k dani nebo jejímu zástupci, přičemž tyto platby musí být zpracovány osobou povinnou k dani a její bankou?

7) Vztahuje se osvobození od daně pro „operace týkající se plateb [nebo] převodů“ na takové služby, jaké nabízí v projednávaném případě osoba povinná k dani, spočívající v příjmu a zpracování plateb provedených na přepážce banky za účelem připsání peněžní částky, prostřednictvím bankovního systému, na bankovní účet osoby povinné k dani?

8) Jaké zvláštní faktory je třeba zohlednit při rozhodování, zda poplatek (jako je v projednávaném případě poplatek za provedení platby), který osoba povinná k dani ukládá svému zákazníkovi za to, že si zvolil provést platbu této osobě povinné k dani prostřednictvím zvláštního způsobu placení, a který je individuálně identifikován ve smluvní dokumentaci, a samostatně specifikován ve fakturách vystavovaných zákazníkům, je pro účely DPH samostatným plněním?

([1]) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session (Scotland), Edinburgh (Spojené království) dne 21. července 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. RBS Deutschland Holdings GmbH

(Věc C-277/09)

(2009/C 267/53)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Odvolatel: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Odpůrkyně: RBS Deutschland Holdings GmbH

Předběžné otázky

Za takových okolností, jaké jsou dotčeny v projednávané věci, kdy:

a) německá dceřiná společnost banky se sídlem ve Spojeném království pořídila ve Spojeném království vozidla za účelem jejich pronájmu (leasingu) nepropojené společnosti ve Spojeném království a zaplatila z tohoto pořízení daň z přidané hodnoty;

b) podle relevantních právních předpisů Spojeného království byla dodání spočívající v pronájmu (leasingu) vozidel považována za poskytování služeb v Německu a nepodléhala tedy ve Spojeném království dani z přidané hodnoty. Podle německých právních předpisů byla tato dodání považována za dodání zboží ve Spojeném království a nepodléhala tedy v Německu dani z přidané hodnoty. V důsledku těchto skutečností nebyla z těchto dodání v žádném z uvedených členských států odvedena daň na výstupu;

c) banka se sídlem ve Spojeném království zvolila svou německou dceřinou společnost jako poskytovatele leasingu a určila dobu trvání leasingových smluv tak, aby získala daňové zvýhodnění spočívající ve skutečnosti, že leasingové splátky nepodléhaly DPH:

1) Je čl. 17 odst. 3 písm. a) šesté směrnice ([1]) [nyní čl. 169 písm. a) základní směrnice o DPH] třeba vykládat v tom smyslu, že opravňuje daňové orgány Spojeného království zamítnout žádost německé dceřiné společnosti o odpočet DPH zaplacené ve Spojeném království při koupi vozidel?

2) Je pro vyslovení odpovědi na první otázku nutné, aby vnitrostátní soud rozšířil svůj rozbor o možné uplatnění zásady zákazu zneužívání?

3) Je-li odpověď na druhou otázku kladná, byl by odpočet daně na vstupu z koupě vozidel v rozporu s účelem relevantních ustanovení šesté směrnice a splňoval by tedy první podmínku existence zneužívání popsanou v bodu 74 rozsudku Halifax plc a další (rozsudek ze dne 21. února 2006, C-255/02, Sb. rozh. s. I-1609), s ohledem, mimo jiné, na zásadu neutrality zdanění?

4) Opět v případě kladné odpovědi na druhou otázku, má soud vzít v úvahu, že základním účelem dotčených plnění je získání daňového zvýhodnění a je tedy splněna druhá podmínka existence zneužívání popsaná v bodu 75 uvedeného rozsudku Soudního dvora, v případě, kdy je v rámci obchodní operace uzavřené mezi smluvními stranami za běžných tržních podmínek zvolena pro účely leasingu vozidel pro zákazníka ve Spojeném království německá dceřiná společnost a podmínky leasingu jsou stanoveny tak, aby bylo získáno daňové zvýhodnění spočívající ve skutečnosti, že z leasingových splátek není odváděna žádná daň na výstupu?

([1]) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammergericht Berlin (Německo) dne 22. července 2009 — DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-279/09)

(2009/C 267/54)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

Soudnímu dvoru Evropských společenství se podle článku 234 ES předkládá následující předběžná otázka:

Existují vzhledem k tomu, že je zakázáno, aby bylo vnitrostátní právní úpravou podmínek pro náhradu škody a postupu pro uplatnění nároku na náhradu škody plynoucího z odpovědnosti státu, jež je stanovena v právu Společenství, členskými státy v praxi znemožněno či nadměrně ztíženo získání náhrady škody podle zásad právní úpravy Společenství v oblasti nároku na náhradu škody plynoucí z odpovědnosti státu, pochybnosti vůči vnitrostátní právní úpravě, podle níž je uplatnění nároku u soudu podmíněno platbou zálohy na pokrytí nákladů řízení, přičemž právnické osobě, jež tuto zálohu nemůže poskytnout, nelze poskytnout právní pomoc?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. července 2009 — trestní řízení proti R

(Věc C-285/09)

(2009/C 267/55)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastník původního trestního řízení

R

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 28c část A písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ([1]) vykládat v tom smyslu, že je nutné odmítnout osvobození od daně z přidané hodnoty u dodávky zboží ve smyslu uvedeného předpisu, pokud k dodávce sice skutečně došlo, ale na základě objektivních okolností bylo zjištěno, že prodávající povinný k dani

   a) věděl, že se dodávkou podílí na obratu zboží, který směřuje k úniku DPH, nebo

   b) uskutečnil jednání mající za cíl zatajit osobu skutečného nabyvatele, aby umožnil tomuto nabyvateli nebo třetí osobě únik daně z přidané hodnoty?

([1]) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně; Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgie) dne 27. července 2009 — Francesco Guarnieri & Cie v. Vandevelde Eddy VOF

(Věc C-291/09)

(2009/C 267/56)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Francesco Guarnieri & Cie

Žalovaný: Vandevelde Eddy VOF

Předběžné otázky

Zakazují články 28, 29 a 30 Smlouvy ze dne 25. března 1957 o založení Evropských společenství, aby bylo žalobci s monackou státní příslušností, který podal v Belgii žalobu na zaplacení faktur za dodávky sklenic „Twister“ a čajových svíček s příslušenstvím, na návrh žalovaného s belgickou státní příslušností uloženo, aby poskytl záruku na úhradu nákladů řízení a odškodnění, ke kterým by mohl být odsouzen?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België (Belgie) dne 29. července 2009 — Vlaamse Gemeenschap v. M. Baesen

(Věc C-296/09)

(2009/C 267/57)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: Vlaamse Gemeenschap

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: M. Baesen

Předběžné otázky

1) Má být pro účely použití čl. 13 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1408/71 ([1]) výraz „úředníci a osoby v podobném postavení" vykládán na základě vnitrostátního systému sociálního zabezpečení, kterého se dotyčná osoba účastní?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Má být dotyčná osoba, která je na základě pracovní smlouvy zaměstnaná u zaměstnavatele z oblasti veřejné služby a která na základě vnitrostátního systému v souvislosti s některými odvětvími sociálního zabezpečení ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1408/71 podléhá úpravě sociálního zabezpečení pro zaměstnané osoby, zatímco v souvislosti s odvětvími sociálního zabezpečení ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1408/71 podléhá zvláštní úpravě pro úředníky, považována za osobu v podobném postavení jako úředník ve smyslu čl. 13 odst. 2 písm. d) nařízení č. 1408/71?

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Maďarsko) dne 29. července 2009 — RANI Slovakia s.r.o. v. Hankook Tire Magyarország Kft.

(Věc C-298/09)

(2009/C 267/58)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RANI Slovakia s.r.o.

Žalovaná: Hankook Tire Magyarország Kft.

Předběžné otázky

1) Může být devatenáctý bod odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb ([1]) s přihlédnutím k článkům 3 písm. c) a 59 Římské smlouvy vykládán v tom smyslu, že v souvislosti s činností podniků pro dočasnou práci může vnitrostátní právo členského státu volně stanovit požadavky na zaměstnavatele (podnik) v případě, že chce provádět takovouto činnost na území daného členského státu, a vyhradit tak uznání podniků pro dočasnou práci pouze podnikům se sídlem na uvedeném území?

2) Může být čl. 1 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES vykládán v tom smyslu, že podnikům usazeným v daném členském státě může být v souvislosti s povolením pro výkon činnosti poskytnuto lepší zacházení než podnikům usazeným v jiném členském státě?

3) Může být článek 59 Římské smlouvy, ve spojení s jejími články 62 a 63, vykládán v tom smyslu, že omezení existující v momentě přistoupení k Evropské unii mohou být zachována do té doby, než Rada přijme obecný program stanovující podmínky volného poskytování takové služby nebo směrnici potřebnou k provedení uvedeného obecného programu, aniž by byla tato omezení považována za omezení v rozporu s právem Společenství?

4) V případě záporné odpovědi na předchozí otázky, existuje nějaký obecný zájem, který by odůvodňoval omezení spočívající v tom, že činnost podniků pro dočasnou práci mohou vykonávat pouze podniky usazené a zapsané v dotčeném členském státě, a tedy by umožňoval domnívat se, že toto omezení je slučitelné s články 59 a 65 Římské smlouvy?

([1]) Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 30. července 2009 — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH v. Ministerstvo životního prostředí

(Věc C-299/09)

(2009/C 267/59)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Žalovaný: Ministerstvo životního prostředí

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 2 písm. i) a k) nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole [1] ve spojení s čl. 1 písm. e) a f) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech [2] a bodem D10 Přílohy IIA a R1 přílohy IIB téže směrnice vykládat tak, že první z kritérií stanovených Soudním dvorem v rozsudku ze dne 13. 2. 2003, *Komise v. Lucembursko*, C-458/00, Recueil, s. I-1553, pro to, aby spalování odpadu bylo možné pokládat za energetické využití odpadu ve smyslu bodu R1 přílohy IIB citované směrnice (tj. hlavním účelem operace musí být umožnit odpadu plnit užitečnou funkci, tedy vyrobit energii), může být splněno i v případě, kdy není dána ani jedna z okolností, které Soudní dvůr v citovaném rozsudku uvádí jako okolnosti svědčící pro využití odpadu, tedy v případě, kdy platbu za tuto operaci neprovádí provozovatel zařízení, v němž má dojít ke spálení odpadu, vůči dodavateli odpadu, ani není toto zařízení technicky uzpůsobeno k tomu, aby v případě nedostatku odpadu mohlo být provozováno na základě primárních zdrojů energie?

2) Pokud je odpověď na tuto otázku kladná, za jakých podmínek lze v takovém případě považovat danou operaci za využití odpadu?

   a) Lze od hlediska platby za operaci s odpadem zcela odhlédnout, nebo je pro možnost posouzení dané operace jako využití odpadu přinejmenším třeba, aby výtěžek provozovatele zařízení z prodeje tepelné či elektrické energie získané spálením daného množství odpadu převyšoval příjem provozovatele zařízení z platby za převzetí odpadu?

   Pokud jde o charakter zařízení příjemce odpadu, lze za dostačují okolnost svědčící pro operaci využití odpadu považovat to, že v rozhodnutí o povolení provozu je toto zařízení formálně klasifikováno jako zařízení pro energetické využívání odpadů a že se provozovatel zařízení smluvně zavázal dodávat do sítě určité množství tepelné energie, přičemž v případě porušení tohoto závazku by čelil smluvním sankcím, nebo je minimální podmínkou pro posouzení dané operace jako využití odpadu skutečnost, že provozovatel zařízení by byl z hlediska právního, technického i ekonomického reálně schopen provozovat dané zařízení alespoň přechodně na základě jiných paliv, než je odpad?

[1] Úř. věst. L 30, S. 1, zvláštní vydání v českém jazyce Kapitola 15 Svazek 02 S. 176

[2] Úř. věst. L 194, S. 39, zvláštní vydání v českém jazyce Kapitola 15 Svazek 01 S. 23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 30. července 2009 — Staatssecretaris van Justitie v. F. Toprak

(Věc C-300/09)

(2009/C 267/60)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Strana podávající opravný prostředek: Staatssecretaris van Justitie

Strana, proti které směřuje opravný prostředek: F. Toprak

Předběžná otázka

Je třeba článek 13 usnesení č. 1/80 (ze dne 19. září 1980 o rozvoji přidružení, které bylo přijato Radou přidružení zřízenou na základě Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem) vykládat v tom smyslu, že novým omezením ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí také zpřísnění oproti ustanovení, které vstoupilo v platnost v období po 1. prosinci 1980 a stanovilo zmírnění ustanovení platného ke dni 1. prosince 1980, pokud zpřísnění nezahrnuje zhoršení oproti ustanovení platnému ke dni 1. prosince 1980?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 30. července 2009 — Staatssecretaris van Justitie v. I. Oguz

(Věc C-301/09)

(2009/C 267/61)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Strana podávající opravný prostředek: Staatssecretaris van Justitie

Strana, proti které směřuje opravný prostředek: I. Oguz

Předběžná otázka

Je třeba článek 13 usnesení č. 1/80 (ze dne 19. září 1980 o rozvoji přidružení, které bylo přijato Radou přidružení zřízenou na základě Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem) vykládat v tom smyslu, že novým omezením ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí také zpřísnění oproti ustanovení, které vstoupilo v platnost v období po 1. prosinci 1980 a stanovilo zmírnění ustanovení platného ke dni 1. prosince 1980, pokud zpřísnění nezahrnuje zhoršení oproti ustanovení platnému ke dni 1. prosince 1980?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — Vicoplus SC PUH v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Věc C-307/09)

(2009/C 267/62)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku: Vicoplus SC PUH

Další účastník řízení: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Předběžné otázky

1) Je nutno články 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažená v článku 2 Wet arbeid vreemdelingen ve spojení s čl. 1e odst. 1 písm. c) nařízení provádějícího Wet arbeid vreemdelingen, podle které je pro vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES [1] nezbytné získat povolení pro zaměstnávání osob?

2) Na základě jakých kritérií je třeba určit, zda je dáno vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES?

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — B.A.M. Vermeer Contracting Sp. z.o.o. v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Věc C-308/09)

(2009/C 267/63)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku: B.A.M. Vermeer Contracting Sp. z.o.o

Další účastník řízení: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Předběžné otázky

1) Je nutno články 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažená v článku 2 Wet arbeid vreemdelingen ve spojení s čl. 1e odst. 1 písm. c) nařízení provádějícího Wet arbeid vreemdelingen, podle které je pro vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES [1] nezbytné získat povolení pro zaměstnávání osob?

2) Na základě jakých kritérií je třeba určit, zda je dáno vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES?

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 3. srpna 2009 — Olbek Industrial Services Sp. z.o.o. v. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Věc C-309/09)

(2009/C 267/64)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State (Nizozemsko)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku: Olbek Industrial Services Sp. z.o.o.

Další účastník řízení: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Předběžné otázky

1) Je nutno články 49 a 50 Smlouvy o založení Evropského společenství vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažená v článku 2 Wet arbeid vreemdelingen ve spojení s čl. 1e odst. 1 písm. c) nařízení provádějícího Wet arbeid vreemdelingen, podle které je pro vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES ([1]) nezbytné získat povolení pro zaměstnávání osob?

2) Na základě jakých kritérií je třeba určit, zda je dáno vyslání pracovníků ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice 96/71/ES?

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 7. srpna 2009 — město Graz v. Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH

(Věc C-314/09)

(2009/C 267/65)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: město Graz

Žalovaná: Strabag AG, Teerag-Asdag AG, Bauunternehmung Granit GesmbH

Předběžné otázky

1) Brání čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce ([1]) nebo jiná ustanovení této směrnice vnitrostátní právní úpravě, podle níž jsou nároky na náhradu škody, která vznikla na základě porušení práva Společenství upravujícího zadávání veřejných zakázek zadavatelem, podmíněny zaviněním, také tehdy, pokud je tato úprava používána v tom smyslu, že je v zásadně nutno předpokládat zavinění zadavatele jakožto orgánu a jeho odvolávání se na nedostatek individuálních schopností a tím na nedostatek subjektivní odpovědnosti je v této souvislosti vyloučeno?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je třeba čl. 2 odst. 7 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce vykládat tak, že ve smyslu zde stanovené zásady zajištění účinné vymahatelnosti rozhodnutí učiněných v přezkumném řízení má rozhodnutí orgánu pro kontrolu zadávání veřejných zakázek závazné účinky pro všechny účastníky řízení, a tedy i pro zadavatele veřejné zakázky?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Je podle čl. 2 odst. 7 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce přípustné, aby zadavatel veřejné zakázky nedbal pravomocného rozhodnutí orgánu pro kontrolu zadávání veřejných zakázek, resp. je k tomu dokonce povinen; pokud ano, za jakých podmínek?

([1]) Úř. věst. L 395, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 246.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 10. srpna 2009 — MSD Sharp & Dohme GmbH v. Merckle GmbH

(Věc C-316/09)

(2009/C 267/66)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: MSD Sharp & Dohme GmbH

Žalovaná: Merckle GmbH

Předběžná otázka

Soudnímu dvoru Evropských společenství se za účelem výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků [1], naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/29/ES ze dne 11. března 2008 [2] pokládá následující předběžná otázka:

Vztahuje se čl. 88 odst. 1 písm. a) směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků také na reklamu na léčivé přípravky na předpis určenou široké veřejnosti, pokud obsahuje pouze údaje, jež měl v rámci povolovacího řízení k dispozici orgán vydávající povolení a které jsou beztak přístupné pro kohokoli, kdo přípravek získá, a jež nejsou zájemci poskytnuty automaticky, nýbrž které jsou přístupné na internetu, a to pouze tomu, kdo si je sám vyhledá?

[1] Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl vyd. 13/27, s. 69.
[2] Úř. věst. L 81, s. 51.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. srpna 2009 společností ArchiMEDES proti rozsudku Soudu prvního stupně (pátého senátu) vydanému dne 10. června 2009 ve spojených věcech T-396/05 a T-397/05, ArchiMEDES v. Komise

(Věc C-317/09 P)

(2009/C 267/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Architecture, Microclimat, Énergies Douces Europe et Sud, sarl (ArchiMEDES) (zástupce: P.-P. Van Gehuchten, avocat)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Společnost ArchiMEDES navrhuje Soudnímu dvoru Evropských společenství, aby zrušil rozsudek vydaný dne 10. června 2009 Soudem prvního stupně Evropských společenství ve spojených věcech T-396/05 a T-397/05 a vyhověl žalobám podaným účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek, jimiž se domáhala:

— zrušení rozhodnutí Komise, obsaženého v jejím dopise ze dne 5. října 2005, oznámeném účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek dne 10. srpna 2005, o započtení jejich vzájemných pohledávek, jakož i

— zrušení rozhodnutí o vymáhání dluhu obsaženého v dopisech ze dne 30. srpna 2005 a oznámení dluhu č. 3240705638 ze dne 23. srpna 2005, oznámených účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek dne 2. září 2005,

— zrušení rozhodnutí Komise o vypovězení smlouvy k datu 30. srpna 2005,

— aby bylo Komisi uloženo uhradit částku 125 906 EUR, navýšenou o zákonné úroky z prodlení počítané ode dne 12. února 2002,

— podpůrně, aby bylo Komisi uloženo uhradit částku 103 551,90 EUR, navýšenou o zákonné úroky z prodlení počítané ode dne 12. února 2002,

a aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení ve všech stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Společnost ArchiMEDES se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolává čtyř důvodů.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícího se jejího návrhu na zrušení rozhodnutí o započtení vzájemných pohledávek obsaženého v dopisu Komise ze dne 5. října 2005, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Soud porušil čl. 230 ES, článek 1291 francouzského občanského zákoníku a že odůvodnění napadeného rozsudku je vadné či zcela chybí. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek je totiž toho názoru, že rozhodnutí o započtení je napadnutelným aktem ve smyslu článku 230 ES a že rozhodnutím přijatým Komisí v projednávaném případě byly porušeny podmínky stanovené článkem 1291 francouzského občanského zákoníku, kterým se řídí smlouva uzavřená mezi společností ArchiMEDES a Komisí, podle níž se v případě popření pohledávky získá tato pohledávka charakter pohledávky nesporné až tehdy, když je dlužníkovi uloženo soudem uvedenou pohledávku věřiteli uhradit. Soud tedy porušil výše uvedená ustanovení tím, že rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek již nemá právní zájem na návrhu na zrušení rozhodnutí ze dne 5. října 2005, ačkoliv toto rozhodnutí představuje jednostranný akt stižený vadou.

V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává porušení článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách, článku 64 jednacího řádu Soudu prvního stupně, obecné zásady *litis denuntiatio*, práva na obhajobu a práva na spravedlivý proces z důvodu,

že Soud, aniž uvedl odůvodnění, odmítl vyhovět jejímu návrhu na předvolání ostatních stran smlouvy a aby byl rozsudek společný pro všechny smluvní strany. Toto odmítnutí podle ní *de facto* porušilo „rovnost zbraní" mezi stranami smlouvy zavazující Komisi vůči více partnerům, protože Komise případně mohla směřovat svou žalobu vůči všem svým smluvním partnerům, zatímco tento postup není možný, je-li žalobcem jeden z jejích smluvních partnerů.

Prostřednictvím svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku, který má dvě části, se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává toho, že Soud porušil články 1134 a 1165 občanského zákoníku, zásadu presumpce správnosti aktů, články 1.1 a 10 smlouvy BU/209/95, články 2.1, 2.2, 21.1 a 21.4 přílohy II téže smlouvy a dále že neuvedl žádné nebo uvedl vadné odůvodnění napadeného rozsudku. Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Soud se dopustil porušení výše uvedených ustanovení na jedné straně tím, že neposuzoval společně práva a povinnosti jednotlivých smluvních partnerů, ačkoliv jsou k plnění smlouvy BU/209/95 zavázáni *společně* a *nerozdílně*, a na druhé straně tím, že považoval účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek ve vztahu ke smlouvě za třetí osobu z důvodu jejího postavení subdodavatele, ačkoliv účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek smluvní stranou bezpochyby je.

V rámci svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku se účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává toho, že Soud porušil články 1134 a 1184 občanského zákoníku, zásadu presumpce správnosti aktů, článek 5 přílohy II smlouvy BU/209/95, jakož i nedostatku odůvodnění a nesrovnalosti v napadeném rozsudku spočívající v tom, že tento soud přiznal Komisi právo jednostranně vypovědět uvedený kontakt ke dni 30. srpna 2005, ačkoliv uvedl, že závěrečná zpráva byla z její strany mlčky schválena o více než tři roky dříve.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA, proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-189/03, ASM Brescia SpA v. Komise Evropských společenství

(Věc C-318/09 P)

(2009/C 267/68)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: A2A SpA, dříve ASM Brescia SpA (zástupci: A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff, G. Pizzonia, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek vydaný ve věci T-189/03 z důvodu porušení práva Společenství, a zejména článku 87 Smlouvy o ES, jakož i neuvedení odůvodnění, v části, v níž kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako státní podporu;

— zrušit rozsudek z důvodu nesprávného a rozporného použití práva Společenství v části, v níž nekvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako stávající podporu;

— zrušit rozsudek z důvodu porušení práva Společenství v části, v níž potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení uvedeného v rozhodnutí; a v důsledku toho

— prohlásit neplatnost rozhodnutí ([1]) v části, v níž uvádí, že přechodný režim daňové kontinuity týkající se podniků poskytujících místní veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (článek 2 rozhodnutí), nebo v části, v níž ukládá Itálii požadovat navrácení uvedených podpor příjemci (článek 3 rozhodnutí);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku A2A SpA uplatňuje porušení čl. 87 odst. 1 Soudem, jakož i neuvedení odůvodnění, v části, v níž rozsudek kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako státní podporu. Konkrétně podle navrhovatelky Komise v rozhodnutí neprokázala, že byly v projednávaném případě splněny dvě podmínky stanovené v čl. 87 odst. 1 ES, a sice narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Mimoto Soud správně nepřezkoumal předpoklady, ze kterých Komise vycházela při kvalifikaci opatření jako „podpora", jak to však měl učinit provedením „úplného" přezkumu požadovaného judikaturou Společenství.

2) Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka podpůrně Soudu vytýká, že porušil článek 88 ES a povinnost uvést odůvodnění a v tomto ohledu se domáhá zrušení rozsudku v části, v níž kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako „novou podporu". Konkrétně Soud tím, že se omezil na opakování tvrzení Komise, popřel, že opatření spočívající v tříletém osvobození od korporační daně ve prospěch městských podniků přeměněných v akciové společnosti mohou být považována

za „stávající podpory“. Je však třeba přijmout opačný závěr, máme-li za to, že dotčený režim osvobození od daně předcházející vstupu Smlouvy o ES v platnost se používal rovněž na městské podniky, které, jak připouští sama Komise, představují tentýž hospodářský subjekt jako společnosti na základě zákona č. 142/90.

3) Konečně A2A SpA svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku rovněž podpůrně navrhuje zrušení rozsudku z důvodu porušení práva Společenství a zásad, které obsahuje, v části, v níž potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení uvedeného v rozhodnutí. Podle navrhovatelky je třeba rozsudek zrušit v části, v níž na rozdíl od judikatury soudů Společenství potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení obsaženého v rozhodnutí a v podstatě potvrzuje neexistenci posuzovací pravomoci vnitrostátních orgánů.

([1]) Rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státní podpoře poskytované Itálií ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 ACEA SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-297/02, ACEA S.p.A. v. Komise Evropských společenství

(Věc C-319/09 P)

(2009/C 267/69)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ACEA SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo, A. Giardina a T. Ubaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství, ACSM Como SpA, AEM — Azienda Energetica Metropolitana Torino — SPA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek vydaný ve věci T-297/02 v části, v níž nesankcionuje nepřezkoumání jednotlivých případů použití tříletého osvobození od korporační daně samostatně a potvrzuje obecnou a abstraktní kvalifikaci uvedeného tříletého osvobození jako státní podporu;

— zrušit rozsudek v části, v níž neuznává kvalifikaci tříletého osvobození od korporační daně jako stávající podpora ve smyslu čl. 1 písm. b), v) nařízení (ES) č. 659/1999 ([1]);

— zrušit rozsudek v části, v níž potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení stanoveného v článku 3 rozhodnutí ([2]);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka se na podporu svých návrhových žádání dovolává čtyř důvodů kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při použití článku 88 ES a nařízení (ES) č. 659/1999, jakož i neuvedení odůvodnění napadeného rozsudku co se týče nepřezkoumání jednotlivých případů použití tříletého osvobození od korporační daně samostatně stanoveného v čl. 3 odst. 70 zákona č. 549/1995 a čl. 66 odst. 14 vládního nařízení s mocí zákona č. 331/1993. Soud se totiž dopustil nesprávného právního posouzení a neuvedl odůvodnění v tom, že ve světle zvláštních okolností případu a poznatků, které měla Komise k dispozici, nesankcionoval abstraktní a neúplné šetření a závěry, ke kterým došla Komise ve sporném rozhodnutí co se týče jednotlivých případů, na něž se osvobození od daně použilo.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného použití čl. 87 odst. 1 ES Soudem, jakož i neuvedení odůvodnění v rozsahu, v němž Soud potvrdil obecnou a abstraktní kvalifikaci tříletého osvobození od daně jako státní podporu. Konkrétně Soud správně nepřezkoumal okolnosti projednávaného případu a předpoklady, na základě kterých Komise kvalifikovala dotčené opatření jako podporu, jak to však měl učinit na základě pravomoci úplného přezkumu. Soud tedy potvrdil rozhodnutí Komise, přestože nebyla prokázána existence, alespoň co se týče některých sektorů dotčených osvobozením od daně, dvou podmínek stanovených v čl. 87 odst. 1 ES: možnost narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z neuvedení a rozpornosti odůvodnění, jakož i nesprávného právního posouzení při výkladu a použití čl. 88 odst. 1 ES a čl. 1 písm. b), v) nařízení (ES) č. 659/1999 z důvodu kvalifikace tříletého osvobození od korporační daně jako nové podpory. Soud totiž nesankcionoval skutečnost, že osvobození od daně nebylo kvalifikováno jako stávající podpora ve smyslu čl. 1 písm. b), v) nařízení (ES) č. 659/1999, přestože z kontextu a okolností projednávaného případu vyplývalo, že kvalifikace jako nová podpora, co se alespoň týče některých sektorů dotčených tříletým osvobozením od daně, nebyla odůvodněná.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a neuvedení odůvodnění co se týče oprávněnosti nařízení navrácení obsaženého v článku 3 sporného rozhodnutí. Vzhledem k okolnostem projednávaného případu totiž Soud pochybil, když měl za to, že nařízení navrácení stanoveného ve výroku rozhodnutí mohlo mít maximální rozsah a mohlo být zcela bezpodmínečné, přestože uvedené rozhodnutí obsahovalo pouze abstraktní, obecné a neúplné posouzení osvobození od daně.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

(2) Rozhodnutí Komise 2003/193/ES o státní podpoře poskytované Itálií ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. srpna 2009 A2 SpA, dříve ASM Brescia SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-301/02, AEM v. Komise

(Věc C-320/09 P)

(2009/C 267/70)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: A2 SpA, dříve ASM Brescia SpA (zástupci: A. Giardina, A. Santa Maria, C. Croff a G. Pizzonia, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek vydaný ve věci T-301/02 z důvodu porušení práva Společenství, a zejména článku 87 Smlouvy o ES, jakož i neuvedení odůvodnění, v části, v níž kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako státní podporu;

— zrušit rozsudek z důvodu nesprávného a rozporného použití práva Společenství v části, v níž nekvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako stávající podporu;

— zrušit rozsudek z důvodu porušení práva Společenství v části, v níž potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení uvedeného v rozhodnutí (1); a v důsledku toho

— prohlásit neplatnost rozhodnutí v části, v níž uvádí, že přechodný režim daňové kontinuity týkající se podniků poskytujících místní veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (článek 2 rozhodnutí), nebo v části, v níž ukládá Itálii požadovat navrácení uvedených podpor příjemci (článek 3 rozhodnutí);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku A2A SpA uplatňuje porušení čl. 87 odst. 1 Soudem, jakož i neuvedení odůvodnění, v části, v níž rozsudek kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako státní podporu. Konkrétně podle navrhovatelky Komise v rozhodnutí neprokázala, že byly v projednávaném případě splněny dvě podmínky stanovené v čl. 87 odst. 1 ES, a sice narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Mimoto Soud správně nepřezkoumal předpoklady, ze kterých Komise vycházela při kvalifikaci opatření jako „podpora", jak to však měl učinit provedením „úplného" přezkumu požadovaného judikaturou Společenství.

2) Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka podpůrně Soudu vytýká, že porušil článek 88 ES a povinnost uvést odůvodnění a v tomto ohledu se domáhá zrušení rozsudku v části, v níž kvalifikuje tříleté osvobození od korporační daně jako „novou podporu". Konkrétně Soud tím, že se omezil na opakování tvrzení Komise, popřel, že opatření spočívající v tříletém osvobození od korporační daně ve prospěch městských podniků přeměněných v akciové společnosti mohou být považována za „stávající podpory". Je však třeba přijmout opačný závěr, máme-li za to, že dotčený režim osvobození od daně předcházející vstupu Smlouvy o ES v platnost se používal rovněž na městské podniky, které, jak připouští sama Komise, představují tentýž hospodářský subjekt jako společnosti na základě zákona č. 142/90.

3) Konečně A2A SpA svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku rovněž podpůrně navrhuje zrušení rozsudku z důvodu porušení práva Společenství a zásad, které obsahuje, v části, v níž potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení uvedeného v rozhodnutí. Podle navrhovatelky je třeba rozsudek zrušit v části, v níž na rozdíl od judikatury soudů Společenství potvrzuje oprávněnost nařízení navrácení obsaženého v rozhodnutí a v podstatě potvrzuje neexistenci posuzovací pravomoci vnitrostátních orgánů.

([1]) Rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státní podpoře poskytované Itálií ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (Úř. věst. 2003, L 77, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England a Wales), Chancery Division dne 12. srpna 2009 — L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited v. eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi

(Věc C-324/09)

(2009/C 267/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited

Žalovaní: eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi

Předběžné otázky

1) V případě, kdy jsou testery parfémů a kosmetiky (tj. vzorky, které slouží jako předváděcí výrobky pro spotřebitele v maloobchodních prodejnách) a „dramming bottles" (tj. zásobníky, které slouží k naplnění menších nádob, jež jsou dodávány spotřebitelům jakožto bezplatné vzorky), které nejsou určeny k prodeji spotřebitelům (a často jsou označeny jako „neprodejný" nebo „samostatně neprodejný"), bezplatně dodávány autorizovaným distributorům majitele ochranné známky, jsou takové výrobky „uváděny na trh" ve smyslu čl. 7 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ([1]) ze dne 21. prosince 1988 (dále jen „směrnice o ochranných známkách") a čl. 13 odst. 1 nařízení Rady č. 40/94 ([2]) ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (dále jen „nařízení o OZS")?

2) Představuje skutečnost, že z parfémů a kosmetiky byly bez souhlasu majitele ochranné známky odstraněny krabice (nebo jiné obaly), „legitimní důvod" pro majitele ochranné známky bránit dalšímu uvádění nezabalených výrobků na trh ve smyslu čl. 7 odst. 2 směrnice o ochranných známkách a čl. 13 odst. 2 nařízení o OZS?

3) Je pro odpověď na výše uvedenou druhou otázku relevantní, pokud:

   a) výsledkem odstranění krabic (nebo jiných obalů) je skutečnost, že nezabalené výrobky nejsou označeny informacemi požadovanými čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 76/768/EHS ([3]) ze dne 27. července 1976 (dále jen „směrnice o kosmetických prostředcích") a konkrétně na nich není uveden seznam složek nebo „datum minimální trvanlivosti"?

   b) nabízení nebo prodej nezabalených výrobků, na kterých nejsou uvedeny takové informace, představuje trestný čin podle práva členského státu Společenství, ve kterém jsou tyto výrobky nabízeny nebo prodávány třetími osobami?

4) Je pro odpověď na výše uvedenou druhou otázku relevantní, pokud další uvádění na trh poškozuje nebo může poškodit image zboží, a tudíž dobré jméno ochranné známky? Pokud tomu tak je, je třeba takový dopad předpokládat, nebo je vyžadováno, aby jej majitel ochranné známky prokázal?

5) V případě, že hospodářský subjekt, který provozuje služby on-line trhu, od provozovatele (internetového) vyhledávače nabude užívání označení, které je totožné se zapsanou ochrannou známkou, jako klíčového slova za tím účelem, aby toto označení bylo uživateli vyhledávačem zobrazeno jako inzerce na internetovou stránku provozovatele on-line trhu, představuje toto zobrazení označení v inzerci „užívání" označení ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení o OZS?

6) Představuje skutečnost, že v případě, že se uživatel kliknutím na inzerci uvedenou v otázce 5 výše dostane přímo na reklamy nebo nabídky zboží totožného se zbožím, pro které je ochranná známka zapsána pod označením umístěným na internetovou stránku jinými osobami, z nichž některé práva vyplývající z ochranné známky

porušují a některé nikoli z důvodu odlišných statusů příslušných výrobků, užívání označení provozovatelem on-line trhu „pro“ porušující zboží ve smyslu [čl.] 5 odst. 1 písm. a) směrnice o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení o OZS?

7) V případě, že mezi zbožím, jež je předmětem reklamy, a zbožím, které je nabízeno na internetové stránce uvedené v otázce 6 výše, patří zboží, které nebylo uvedeno na trh v EHP majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem, postačuje k tomu, aby takové užívání spadalo do působnosti čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení o OZS a mimo čl. 7 odst. 1 směrnice o ochranných známkách a čl. 13 odst. 1 nařízení o OZS, že je reklama nebo nabídka určena spotřebitelům na území, na které se vztahuje ochranná známka nebo musí majitel ochranné známky prokázat, že reklama nebo nabídka znamená nutně uvádění předmětného zboží na trh na území, na které se vztahuje ochranná známka?

8) Je pro odpovědi na otázky 5 až 7 výše relevantní, pokud užívání vytýkané majitelem ochranné známky spočívá v samotném zobrazení označení na internetové stránce provozovatele on-line trhu a nikoli v inzerci?

9) Pokud k tomu, aby takové užívání spadalo do působnosti čl. 5 odst. 1 písm. a) směrnice o ochranných známkách a čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení o OZS a mimo čl. 7 odst. 1 směrnice o ochranných známkách a čl. 13 odst. 1 nařízení o OZS, postačuje, že je reklama nebo nabídka určena spotřebitelům na území, na které se vztahuje ochranná známka:

   a) spočívá takové užívání v „ukládání informací poskytovaných příjemcem služby“ nebo takové užívání zahrnuje „ukládání informací poskytovaných příjemcem služby“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice o elektronickém obchodu?

   b) pokud užívání nespočívá výhradně v činnostech spadajících do působnosti čl. 14 odst. 1 směrnice o elektronickém obchodu, ale takové činnosti zahrnuje, je poskytovatel on-line trhu zproštěn odpovědnosti v rozsahu, v němž užívání spočívá v takových činnostech a v případě kladné odpovědi mohou být náhrady škody nebo jiné finanční náhrady poskytovány s ohledem na takové užívání v rozsahu, v němž toto užívání není zproštěno odpovědnosti?

   c) za okolností, že si byl poskytovatel on-line trhu vědom, že tím, že toto zboží bylo předmětem reklamy a bylo nabízeno a prodáváno na jeho internetové stránce, byla porušena práva vyplývající ze zapsaných ochranných známe a že k takovému porušení práv vyplývajících z těchto zapsaných ochranných známek může nadále docházet prostřednictvím reklamy, nabídky a prodeje stejného nebo podobného zboží týmiž nebo jinými uživateli internetové stránky, představuje to „účinné seznámení“ nebo „dozvědění se“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice o elektronickém obchodu?

10) V případě, že služby prostředníka, jako je provozovatel internetové stránky, byly třetí osobou užívány k porušení práv vyplývajících ze zapsané ochranné známky, vyžaduje článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES [4] ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (dále jen „směrnice o dodržování práv“), aby členské státy zajistily, aby majitel ochranné známky mohl požadovat vydání soudního zákazu vůči prostředníku k tomu, aby se předešlo dalšímu porušování práv vyplývajících ze zmíněné ochranné známky zabráněním v pokračování tohoto specifického protiprávního jednání a v případě kladné odpovědi, jaký rozsah soudního zákazu lze uplatnit?

---

[1] První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).
[2] Úř. věst. L 11, s. 1.
[3] Směrnice Rady 76/768/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kosmetických prostředků (Úř. věst. L 262, s. 169).
[4] Úř. věst. L 157, s. 45.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. srpna 2009 Iride SpA, původně AMGA SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-300/02, AMGA v. Komise

(Věc C-329/09 P)

(2009/C 267/72)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Iride SpA, původně AMGA SpA (zástupci: L. Radicati di Brozolo a T. Ubaldi, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství, A2A SpA, původně ASM Brescia SpA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek vydaný ve věci T-300/02 z důvodu zkreslení skutkových okolností spisu a pochybení v právních závěrech, ke kterým Soud došel na základě uvedených skutkových okolností, v části, v níž prohlašuje, že Azienda Mediterranea Gas e Acqua S.p.A. (AMGA) není osobně dotčena sporným rozhodnutím [1] a že žaloba, kterou podala ve věci T-300/02, je nepřípustná;

— prohlásit za přípustnou žalobu podanou ve věci T-300/02 a vrátit věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl ve věci samé ve smyslu článku 61 Statutu Soudního dvora;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje jediný důvod kasačního opravného prostředku vycházející ze zkreslení skutkových okolností spisu a pochybení v právních závěrech, ke kterým Soud došel na základě nesprávných zjištění uvedených v rozsudku, v souladu s čl. 230 odst. 4 ES a relevantní judikaturou Společenství. Podle Iride Soud zejména zcela zkreslil důkazy, které mu tato společnost předložila k posouzení za účelem potvrzení, že AMGA je skutečným příjemcem individuální podpory poskytnuté na základě sporného režimu, jejíž navrácení Komise nařídila. Z důvodu tohoto zkreslení skutkových okolností spisu tedy Soud pochybil v právních závěrech, že tato společnost není osobně dotčena sporným rozhodnutím, a že tedy její žaloba je nepřípustná.

(1) Rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002 o státní podpoře poskytované Itálií ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí (Úř. věst. L 77, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Meiningen (Německo) dne 24. srpna 2009 — Frank Scheffler v. Landkreis Wartburgkreis

(Věc C-334/09)

(2009/C 267/73)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Meiningen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Frank Scheffler

Žalovaný: Landkreis Wartburgkreis

Předběžné otázky

Podle čl. 234 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství (ES) se Soudnímu dvoru Evropských společenství předkládá k rozhodnutí následující předběžná otázka:

Může členský stát v souladu s čl. 1 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 směrnice 91/439/EHS (1) vykonávat své oprávnění podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/439/EHS — uplatňovat své vnitrostátní předpisy týkající se omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského oprávnění na držitele řidičského průkazu vydaného jiným členským státem — s ohledem na posudek o způsobilosti k řízení předložený držitelem řidičského oprávnění vydaného jiným členským státem, pokud byl tento posudek sice vypracován po okamžiku vydání řidičského průkazu a je krom toho založen na vyšetření dotčené osoby, které bylo provedeno po vydání řidičského průkazu, časově se ale váže k okolnostem, které existovaly před vydáním řidičského průkazu.

(1) Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. srpna 2009 Acegas-APS SpA, původně Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-309/02, Acegas v. Komise

(Věc C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Acegas-APS SpA, původně Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (zástupci: F. Ferletic a F. Spitaleri, advokáti, L. Daniele, profesor)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. června 2009 ve věci T-309/02, ACEGAS-APS v. Komise a vrátit věc Soudu, aby rozhodl ve věci samé;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a vyhradit si rozhodnutí o nákladech řízení v prvním stupni.

V případě, že Soudní dvůr rozhodne, že mu soudní řízení dovoluje rozhodnout o meritu sporu:

— zrušit v plném rozsahu rozhodnutí Komise 2003/193/ES [1] o státní podpoře poskytované Itálií ve formě osvobození od daně a půjček za zvýhodněných podmínek podnikům poskytujícím veřejné služby s většinovou veřejnou kapitálovou účastí;

— podpůrně zrušit článek 3 napadeného rozhodnutí v části, v níž ukládá Itálii požadovat navrácení poskytnuté podpory příjemci;

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 230 čtvrtého pododstavce ES — Vyloučení právního zájmu ACEGAS-APS na základě nesprávných a nerelevantních skutkových okolností

ACEGAS-APS zdůrazňuje, že ustálená judikatura Soudního dvora podřizuje oprávnění podat žalobu proti rozhodnutím Komise týkajícím se režimů podpor dvěma podmínkám: žalobce musí být skutečným příjemcem podpory poskytnuté na základě režimu, jenž je předmětem rozhodnutí; rozhodnutí musí obsahovat nařízení navrátit podporu. ACEGAS-APS uvádí, že v projednávaném případě tyto dvě podmínky nejsou splněny. Soud tudíž pochybil, když prohlásil žalobu za nepřípustnou na základě nesprávných a nerelevantních skutkových okolností, k jejichž přezkoumání není příslušný.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 230 čtvrtého pododstavce ES — nesprávné vzetí v úvahu, pro účely posouzení právního zájmu žalobkyně, skutečností a okolností následujících po dni přijetí rozhodnutí

ACEGAS-APS tvrdí, že podmínky oprávnění k podání žaloby musejí být splněny v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí. Soud tudíž pochybil, když vyloučil právní zájem ACEGAS-APS na podání žaloby a vycházel z pozdějších skutkových okolností, které se týkají řízení zahájeného příslušnými italskými orgány za účelem navrácení poskytnuté údajné podpory.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: porušení práva na obhajobu — vady řízení před Soudem týkající se dotčení zájmů žalobkyně — zkreslení důkazních prostředků — nedostatečné a rozporné odůvodnění

V řízení v prvním stupni Soud písemně položil ACEGAS-APS a Italské republice otázky, kterými je požádal o sdělení výše údajné podpory získané žalobkyní. Soud tím, že položil tyto otázky, porušil právo na obhajobu ACEGAS-APS. Soud mimoto zkreslil obsah poskytnutých odpovědí, které potvrzovaly, že žalobkyně byla „skutečnou příjemkyní" z režimu osvobození od daně z příjmů napadeného Komisí.

[1] Úř. věst. 2003, L 77, s. 21.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. srpna 2009 společností Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 11. června 2009 ve věci T-151/08, Guedes — Indústria e Comércio, SA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

(Věc C-342/09 P)

(2009/C 267/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (zástupce: B. Braga da Cruz, advogado)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. června 2009 ve věci T-151/08 (týkající se rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 16. ledna 2008 ve věci R 986/2007-2; rozhodnutí námitkového oddělení Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 27. dubna 2007 týkajícího se námitkového řízení č. B 828634), zejména podle relevantních ustanovení práva Společenství,

— zamítnout zápis ochranné známky Společenství č. 3 710 597 pro výrobky zařazené do tříd 29 a 31,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Námitkové oddělení OHIM ve svém rozhodnutí uvedlo, že některé z dotčených výrobků jsou shodné nebo vykazují zjevnou podobnost, ale mělo za to, že kolidující ochranné známky jsou odlišné, přičemž nezohlednilo dobré jméno starší ochranné známky „GALLO".

Druhý odvolací senát se řídil těmito závěry a uvedl, že ačkoli dobré jméno starší ochranné známky „GALLO" bylo řádně prokázáno, jsou kolidující ochranné známky odlišné.

Soud prvního stupně Evropských společenství potvrdil závěry odvolacího senátu, pokud jde o to, že dotčené ochranné známky vykazují rozdíly z fonetického, optického a pojmového hlediska.

Navrhovatelka s těmito závěry nesouhlasí, jelikož se domnívá, že ochranné známky GALLO a GALLECS označují výrobky, které jsou shodné nebo vykazují zjevnou podobnost, a že jsou podobné.

Mnohá rozhodnutí orgánů Společenství totiž uvedla, že ochranné známky, které mají tytéž prvky, představují nebezpečí záměny, a nemohou tak na trhu existovat vedle sebe.

Mimoto bylo zkoumáno a uznáno, že ochranná známka GALLO požívá dobrého jména, které starší ochranné známce v Portugalsku poskytuje vyšší rozlišovací způsobilost.

Existuje proto reálné nebezpečí, že žalovaný bude mít neoprávněný prospěch z dobrého jména navrhovatelčiny starší portugalské ochranné známky „GALLO".

Navrhovatelka proto tvrdí, že napadený rozsudek porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 26. srpna 2009 — Afton Chemical Limited v. Secretary of State for Transport

(Věc C-343/09)

(2009/C 267/76)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Afton Chemical Limited

Žalovaný: Secretary of State for Transport

Předběžné otázky

Ve vztahu k ustanovením týkajícím se kovových aditiv ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS [1] (dále jen „směrnice"):

1) Je s ohledem na část čl. 1 odst. 8, kterou se vkládá nový čl. 8a odst. 2 do směrnice 98/70 [2] omezující používání methylcyklopentadienyl mangan trikarbonylu v palivu na hodnotu 6 mg manganu na litr od 1. ledna 2011 a na hodnotu 2 mg manganu na litr od 1. ledna 2014, stanovení takových omezení:

   1) v rozporu s právem, neboť je založené na zjevně nesprávném posouzení?

   2) v rozporu s právem, neboť je v rozporu s požadavky zásady obezřetnosti?

   3) v rozporu s právem, neboť je nepřiměřené?

   4) v rozporu s právem, neboť je v rozporu se zásadou rovného zacházení?

   5) v rozporu s právem, neboť je v rozporu se zásadou právní jistoty?

2) Je s ohledem na část čl. 1 odst. 8, kterou se vkládá nový čl. 8a odst. 4, 5 a 6 do směrnice 98/70 požadující označování všech paliv, která obsahují kovová aditiva, větou „Obsahuje kovová aditiva", uložení takové označovací povinnosti:

   1) v rozporu s právem, neboť je založené na zjevně nesprávném posouzení?

   2) v rozporu s právem, neboť je nepřiměřené?

---

[1] Úř. věst. L 140, s. 88.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS, Úř. věst. L 350, s. 58; Zvl. vyd. 13/23, s. 182.

Žaloba podaná dne 28. srpna 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika

(Věc C-351/09)

(2009/C 267/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: S. Pardo Quintillán, K. Xuereb, zmocněnci)

Žalovaná: Maltská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Maltská republika tím, že:

a) nezřídila programy pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod a nezajistila jejich proveditelnost v souladu s prvními dvěma odstavci článku 8 směrnice 2000/60/ES ([1]),

b) nesplnila ani povinnost předložení souhrnných zpráv o programech pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod v souladu s druhým odstavcem článku 15 uvedené směrnice,

porušuje články 8 a 15 uvedené směrnice;

— uložit Maltské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 15 odst. 2 směrnice byl nejzazším dnem pro předložení souhrnných zpráv o monitorovacích programech den 22. března 2007. Dále, povinnost předložit souhrnnou zprávu týkající se programů pro monitorování stavu vnitrozemských vod je nezávislá na povinnosti předložit první plán povodí. Souhrnná zpráva týkající se programů pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod nebyla doposud předložena. V důsledku toho je Komise názoru, že Maltská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z druhého odstavce článku 15 směrnice.

Navíc na základě výše zmíněných informací poskytnutých Maltskou republikou a v důsledku nedostatku informací týkajících se souhrnné zprávy, kterou měla Maltská republika předložit ohledně programů pro monitorování vnitrozemských povrchových vod, je Komise toho názoru, že Maltská republika dosud nezřídila programy pro monitorování stavu vnitrozemských povrchových vod a nezajistila jejich proveditelnost v souladu s prvními dvěma odstavci článku 8 směrnice. Tyto programy jsou zásadní k tomu, aby poskytly souvislý a úplný přehled o stavu vod v rámci každého povodí ([2]).

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).
([2]) Článek 8 odst. 1 směrnice 2000/60/ES.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. září 2009 společností Perfetti Van Melle SpA proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 1. července 2009 ve věci T-16/08, Perfetti Van Melle SpA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Cloetta Fazer AB

(Věc C-353/09 P)

(2009/C 267/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Perfetti Van Melle SpA (zástupci: P. Perani a P. Pozzi, avvocati)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Cloetta Fazer AB

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— vyhovět podle článku 61 Statutu Soudního dvora a článku 113 jednacího řádu kasačnímu opravnému prostředku, a v souladu s tím v plném rozsahu zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-16/08,

— pokud to stav řízení umožňuje, vydat konečné rozhodnutí ve věci a zrušit rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM ze dne 24. listopadu 2005 vydané na základě návrhu na prohlášení neplatnosti č. 941 C 973065 a uložit odpůrcům náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně, řízení před Soudním dvorem, jakož i řízení o prohlášení neplatnosti u OHIM.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. **Právní důvody**

Společnost Perfetti Van Melle SpA tímto kasačním opravným prostředkem napadá rozsudek Soudu prvního stupně vydaný dne 1. července 2009 ve věci T-16/08, který byl doručen dne 2. července 2009.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že napadený rozsudek Soudu prvního stupně je založen na nesprávném výkladu a nesprávném použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (NOZS) [1] ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení.

1.1. **První vytýkaná skutečnost: navrhovatelka namítá, že Soud prvního stupně dotčené ochranné známky nepřezkoumal na základě kritéria „celkového posouzení" nebo „celkového dojmu".**

Je ustálenou zásadou, že celkové posouzení nebezpečí záměny v souvislosti s obrazovou, zvukovou a významovou podobností dotčených ochranných známek musí být založeno na celkovém dojmu, který ochranné známky vyvolávají, přičemž je třeba zejména zohlednit jejich rozlišovací a dominantní prvky. Navrhovatelka tvrdí, že Soud prvního stupně neuplatnil výše uvedenou zásadu a zvláště konstatoval pravděpodobnost záměny, přičemž své posouzení založil výhradně na tom, že obě ochranné známky vykazují prvek „CENTER".

V napadeném rozsudku údajně ochranné známky nebyly posouzeny uplatněním „celkového posouzení" nebo „celkového dojmu", který vyvolávají. Napadený rozsudek namísto toho údajně použil analytický přístup a přezkoumal na jedné straně ochrannou známku „CENTER" a na druhé straně počáteční slovní prvek „CENTER" napadené ochranné známky, přičemž druhé části slova „SHOCK" nepřikládal žádný význam. Je pravda, že napadený rozsudek zmínil kritérium celkového posouzení a celkového dojmu, ale je rovněž pravda, že uvedení a zopakování kritéria judikatury nestačí: řádné řízení vyžaduje, aby se podle tohoto kritéria postupovalo a aby bylo kritérium správně uplatněno na daný případ. To se v případě napadeného rozsudku nestalo. Napadený rozsudek se omezil na to, že konstatoval, že obě porovnávané ochranné známky jsou podobné, jelikož obě obsahují slovní prvek „CENTER", přičemž nevysvětlil, proč slovní prvek „SHOCK" nestačí k vyloučení nebezpečí záměny.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům navrhovatelka dále tvrdí, že v napadeném rozsudku došlo ke zkreslení skutkových okolností a k porušení povinnosti odůvodnění.

1.2. **Druhá vytýkaná skutečnost: navrhovatelka namítá, že Soud prvního stupně v napadeném rozsudku nevzal v úvahu některé mimořádně důležité a relevantní okolnosti**.

Napadený rozsudek údajně čl. 8 odst. 1 písm. b) porušuje i proto, že neposoudil okolnosti, které jsou mimořádně důležité pro určení pravděpodobnosti záměny mezi ochrannými známkami. Soud prvního stupně údajně nezohlednil dlouhodobou koexistenci porovnávaných ochranných známek a absenci skutečné záměny, jak bylo obšírně vysvětleno v žalobě podané k Soudu prvního stupně.

Mimoto Soud prvního stupně údajně správně neposoudil další důležitou okolnost, a to stupeň pozornosti relevantní skupiny veřejnosti. Údajně je totiž skutečně nelogické, že Soud prvního stupně vyšel z toho, že by si řádně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel nevšiml přítomnosti slova „SHOCK", a nepoznal, že se dotčené ochranné známky odlišují nejen obrazově a zvukově, nýbrž i ve svém významu, jelikož ochranná známka „CENTER" je slovem, které označuje „ústřední bod nějaké věci" a ochranná známka „CENTER SHOCK" je vzhledem k přítomnosti vysoce rozlišovacího prvku „SHOCK" výrazem, který vyvolává představu silného pocitu (šoku), který spotřebitel vnímá při žvýkání vnitřku žvýkačky.

2. Návrhová žádání navrhovatelky:

— vyhovět podle článku 61 Statutu Soudního dvora a článku 113 jednacího řádu kasačnímu opravnému prostředku, a v souladu s tím zrušit rozsudek Soudu prvního stupně v plném rozsahu,

— pokud to stav řízení umožňuje, vydat konečné rozhodnutí ve věci a zrušit rozhodnutí zrušovacího oddělení OHIM ze dne 24. listopadu 2005 vydané na základě návrhu na prohlášení neplatnosti č. 941 C 973065 a uložit odpůrcům podle článku 122 jednacího řádu náhradu nákladů řízení před Soudem prvního stupně, řízení před Soudním dvorem, jakož i řízení o prohlášení neplatnosti u OHIM,

— podpůrně, pokud to stav řízení neumožňuje, vrátit věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl v souladu se závaznými kritérii stanovenými Soudním dvorem.

[1] Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná 7. září 2009 Administrativen Sad Sofija-grad — Said Šamilovič Kadzojev v. Direkcija „Migracija" pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Věc C-357/09)

(2009/C 267/79)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad Sofija-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Said Šamilovič Kadzojev

Žalovaný: Direkcija „Migracija“ pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Předběžné otázky

1) Má být čl. 15 odst. 5 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí ([1]) vykládán v tom smyslu, že

a) pokud vnitrostátní právo členského státu až do provedení požadavků této směrnice nestanovilo žádné požadavky na maximální délku doby zajištění ani důvody jeho prodloužení a při provádění směrnice nebyla stanovena zpětná účinnost nových ustanovení, jsou uvedená ustanovení směrnice použitelná až od okamžiku provedení požadavků směrnice do vnitrostátního práva členským státem a mají účinky pouze po tuto dobu,

b) směrnicí stanovené doby trvání zajištění ve zvláštním středisku za účelem vyhoštění nezahrnují dobu, po kterou byl právním předpisem výslovně zakázán výkon rozhodnutí o vyhoštění z členského státu, jelikož na žádost státního příslušníka třetí země probíhalo azylové řízení, i když dotyčný během tohoto řízení i nadále pobýval v tomto zvláštním zařízení, je-li to přípustné podle vnitrostátního práva členského státu?

2) Má být čl. 15 odst. 5 a 6 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že ve směrnici stanovená doba zajištění ve zvláštním středisku za účelem vyhoštění nezahrnuje dobu, po kterou byl právním předpisem výslovně zakázán výkon rozhodnutí o vyhoštění z členského státu, jelikož na základě žaloby proti tomuto rozhodnutí bylo zahájeno řízení, ačkoliv dotyčný během tohoto řízení i nadále pobýval v tomto zvláštním zařízení, pokud nevlastnil žádný platný doklad totožnosti, z čehož vyplývaly pochybnosti o jeho totožnosti, a neměl žádné prostředky na obživu a choval se agresivně?

3) Má být čl. 15 odst. 4 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že neexistuje reálný předpoklad pro vyhoštění, pokud

a) v době soudního přezkumu zajištění stát, jehož je dotyčný státním příslušníkem, odmítl dotyčnému vydat cestovní doklad pro účely navrácení, a i přes úsilí správních orgánů členského státu nebylo do té doby dosaženo žádné dohody se třetí zemí o jeho převzetí,

b) v době soudního přezkumu zajištění existuje dohoda o navracení mezi Evropským společenstvím a státem, jehož je dotyčný státním příslušníkem, členský stát se však z důvodu existence nového důkazu — rodného listu dotyčného — této dohody nedovolával, přičemž dotyčný nechce být navrácen,

c) možnosti prodloužení doby zajištění stanovené v čl. 15 odst. 6 směrnice byly vyčerpány a v době soudního přezkumu zajištění dotyčného podle čl. 15 odst. 6 písm. b) směrnice nebylo dosaženo dohody se třetí zemí o jeho převzetí?

4) Má být čl. 15 odst. 4 a 6 směrnice 2008/115/ES vykládán v tom smyslu, že pokud je při přezkumu zajištění státního příslušníka třetí země pro účely vyhoštění zjištěno, že neexistuje reálný předpoklad pro jeho vyhoštění a možnosti prodloužení zajištění byly vyčerpány,

a) nemá být nařízeno jeho bezodkladné propuštění, jsou-li současně splněny tyto podmínky: dotyčný nemá žádné platné doklady totožnosti, bez ohledu na jejich dobu platnosti, z čehož vyplývají pochybnosti o jeho totožnosti, chová se agresivně, nemá žádné prostředky na svou obživu a žádná třetí osoba se nezavázala mu obživu zajistit,

b) je třeba v rámci rozhodování o propuštění zkoumat, zda státní příslušník třetí země v souladu s požadavky vnitrostátního práva členského státu disponuje nezbytnými prostředky pro pobyt na území členského sátu a zda má adresu, na které je oprávněn se zdržovat?

(1) Úř. věst. L 348, s. 98.

Žaloba podaná dne 11. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-363/09)

(2009/C 267/80)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: L. Parpala a F. Jimeno Fernández, zmocněnkyně)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Španělské království se tím, že ponechalo v platnosti článek 38 zákona č. 43/2002 ze dne 20. listopadu 2002 o zdraví rostlin, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 13 směrnice 91/414/EHS (1),

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem směrnice 91/414/EHS je harmonizace vnitrostátních právních předpisů v oblasti uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. K tomu účelu stanoví jednotná pravidla týkající se podmínek a postupů schvalování takových výrobků.

Článek 13 uvedené směrnice představuje právní úpravu týkající se jednak informací, které musí žadatelé o povolení určitého výrobku na ochranu rostlin předložit, a jednak používání a ochrany uvedených údajů, aby byla kromě konkrétních výjimek zaručena důvěrnost uvedených údajů.

Směrnice představuje úplnou harmonizaci, z čehož plyne, že členský stát nemůže přijmout právní úpravu na vnitrostátní úrovni, jež by hospodářským subjektům ukládala povinnost umožnit přístup k údajům předloženým prvním žadatelem o povolení s výjimkou případů stanovených v čl. 13 odst. 7.

Naproti tomu článek 38 zákona 43/2002 umožňuje přístup k údajům týkajícím se studií a výzkumů kromě případů, které jsou výslovně uvedeny ve směrnici.

Komise má za to, že vzhledem k tomu, že Španělsko při provádění článku 13 směrnice 91/414/EHS do vnitrostátního práva nemělo žádnou diskreční pravomoc, a vzhledem k tomu, že nepodalo žádný návrh na zrušení uvedeného ustanovení, výjimka z režimu přístupu k údajům uvedeným ve spisech týkajících se povolení přípravků na ochranu rostlin, není-li stanovena v uvedené směrnici, představuje porušení práva Společenství.

(1) Směrnice Rady ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.
Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2009 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastníce řízení: Schwarzbräu GmbH

(Věc C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (zástupce: P. Wadenbach, advokát)

Další účastníci řízení:

— Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

— Schwarzbräu GmbH

Podpůrně k návrhovému žádání, které je uvedeno v bodě 3, účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje,

aby byla ochranná známka Společenství č. 505503 „ALASKA" prohlášena za neplatnou přinejmenším pro následující výrobky: „minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje náležející do třídy 32".

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

1) zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2009, věc T-226/08;

2) zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. dubna 2008 (věc R 1124/2004-4);

3) v plném rozsahu zrušit ochrannou známku Společenství č. 505 503 „ALASKA" z důvodu existence absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu;

4) uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu prvního stupně, kterým byla zamítnuta žaloba účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 8. dubna 2008. Odvolací senát tímto rozhodnutím zamítl návrh účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek, na prohlášení neplatnosti slovní ochranné známky Společenství „ALASKA" pro veškeré výrobky, na které se zápis vztahuje (minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťávy; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů).

Podstatou sporu vedeného účastníky řízení je otázka existence absolutního důvodu pro zamítnutí zápisu ve formě požadavku dostupnosti údaje o zeměpisném původu.

Svým kasačním opravným prostředkem účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá chybný výklad čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (dále jen nařízení č. 40/94) Soudem prvního stupně; a to zejména s ohledem na zásady vytvořené judikaturou.

Podle znění výše uvedeného ustanovení nařízení č. 40/94 stačí pro vyloučení zápisu ochranné známky Společenství, pokud je tato tvořena výlučně označeními nebo údaji, které *mohou* sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků, na které se přihláška vztahuje. Z toho vyplývá, že i zeměpisná označení, která by *mohla* být podniky použita jako zeměpisné označení původu pro příslušné výrobky, musí být dostupná. Použití uvedeného ustanovení nařízení č. 40/94 není podmíněno tím, že musí existovat konkrétní, aktuální nebo vážný zájem na dostupnosti.

Pokud by Soud v projednávaném případě právně bezchybně použil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 a zásady vytvořené judikaturou, musel by konstatovat, že Aljaška je největším zdrojem pitné vody Spojených států, že relevantní veřejnost spojuje Aljašku s přirozeným nadbytkem čisté vody v jejích rozličných formách, že se na Aljašce v hospodářsky relevantním rozsahu uskutečňuje výroba minerální vody a že k uvádění na trh ve Společenství již dochází a další uvádění na trh tedy zcela vážně připadá v úvahu. Je tedy jednoznačné, že označení „ALASKA" může být v budoucnu používáno konkurenty jako označení původu.

Místo toho Soud ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 a zásady judikatury použil v rozporu s právem, protože prostřednictvím přezkumu vhodnosti, to znamená zda je, nebo není prodej minerální vody z Aljašky ve Společenství z provozně hospodářského hlediska (konkurenční situace, náklady na přepravu) smysluplný, stanovil další požadavky, které jdou nad rámec uvedených zásad. Tyto rozšířené požadavky je nutno na základě ustanovení čl. 7 odst. 1 písm.c), jeho znění a zejména na základě zásad vytvořených judikaturou posuzovat za příliš vysoké, tyto požadavky vedly k výkladu, který zašel příliš daleko a není v souladu s účelem právní úpravy Společenství.

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. září 2009 Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) vydanému dne 8. července 2009 ve věci T-225/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory); další účastnice řízení: Schwarzbräu GmbH

(Věc C-365/09 P)

(2009/C 267/82)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (zástupce: P. Wadenbach, advokát)

Další účastníci řízení:

— Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

— Schwarzbräu GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

1) zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2009, věc T-225/08;

2) zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 8. dubna 2008 (věc R 877/2004-4);

3) v plném rozsahu zrušit ochrannou známku Společenství č. 505 552 „ALASKA" z důvodu existence absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu;

4) uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu prvního stupně, kterým byla zamítnuta žaloba účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 8. dubna 2008. Odvolací senát tímto rozhodnutím potvrdil zamítnutí návrhu podaného účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek na zrušení obrazové ochranné známky Společenství „ALASKA" zrušovacím oddělením. Návrh účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek se týká všech výrobků zařazených do třídy 32, pro které platí zápis (minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťávy; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů).

Svým kasačním opravným prostředkem účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek namítá chybný výklad čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (dále jen nařízení č. 40/94) Soudem prvního stupně; a to zejména s ohledem na zásady vytvořené judikaturou.

Podle znění výše uvedeného ustanovení nařízení č. 40/94 stačí pro vyloučení zápisu ochranné známky Společenství, pokud je tato tvořena výlučně označeními nebo údaji, které *mohou* sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků, na které se přihláška vztahuje. Z toho vyplývá, že i zeměpisná označení, která by *mohla* být podniky použita jako zeměpisné označení původu pro příslušné výrobky, musí být dostupná. Použití uvedeného ustanovení nařízení č. 40/94 není podmíněno tím, že musí existovat konkrétní, aktuální nebo vážný zájem na dostupnosti.

Pokud by Soud v projednávaném případě právně bezchybně použil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 a zásady vytvořené judikaturou, musel by konstatovat, že Aljaška je největším zdrojem pitné vody Spojených států, že relevantní veřejnost spojuje Aljašku s přirozeným nadbytkem čisté vody v jejích rozličných formách, že se na Aljašce v hospodářsky relevantním rozsahu uskutečňuje výroba minerální vody a že k uvádění na trh ve Společenství již dochází, a další uvádění na trh tedy zcela vážně připadá v úvahu. Je tedy jednoznačné, že označení „ALASKA" může být v budoucnu používáno konkurenty jako označení původu.

Místo toho Soud ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 a zásady judikatury použil v rozporu s právem, protože prostřednictvím přezkumu vhodnosti, to znamená zda je, nebo není prodej minerální vody z Aljašky ve Společenství z provozně hospodářského hlediska (konkurenční situace, náklady na přepravu) smysluplný, stanovil další požadavky, které jdou nad rámec uvedených zásad. Tyto rozšířené požadavky je nutno na základě ustanovení čl. 7 odst. 1 písm.c), jeho znění a zejména na základě zásad vytvořených judikaturou posuzovat za příliš vysoké, tyto požadavky vedly k výkladu, který zašel příliš daleko a není v souladu s účelem právní úpravy Společenství.

Žaloba podaná dne 15. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-370/09)

(2009/C 267/83)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Margeli a M. Karanasou Apostolopoulou)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES [1] ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES, nebo v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice,

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2006/21/ES do vnitrostátního práva uplynula dne 1. května 2008.

[1] Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division dne 14. září 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Isaac International Limited

(Věc C-371/09)

(2009/C 267/84)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Účastníci původního řízení

Žalobce: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaný: Isaac International Limited

Předběžné otázky

1) Týká se povolení zvláštního použití vyžadované pro účely získání osvobození od antidumpingového cla podle čl. 14 písm. c) nařízení Komise č. 88/97 ([1]) za skutkových okolností projednávané věci, kdy je dovozce usazen a uskutečňuje svou činnost ve dvou členských státech, přičemž dováží zboží do jednoho členského státu a bezprostředně nato je přepravuje do druhého členského státu, více než jedné celní správy pro účely čl. 292 odst. 3 nařízení Komise č. 2454/93 ([2])?

2) Lze za skutkových okolností projednávané věci, kdy dovozce nezískal potřebné povolení pro uplatnění režimu zvláštního použití upravené v čl. 14 písm. c) nařízení Komise č. 88/97, i přesto použít osvobození od antidumpingového cla podle článku 212a nařízení Rady č. 2913/92 ([3])?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, je třeba pro účely posouzení toho, zda se obchodník v takové situaci, v jaké se nachází Isaac, dopustil hrubé nedbalosti, vycházet z toho, že:

   a) ustanovení čl. 14 písm. c) nařízení Komise č. 88/97 a čl. 292 odst. 3 nařízení Komise č. 2454/93 jsou natolik jasná, že je třeba mít za to, že se obchodník, který nahlédnutím do Úředního věstníku nezjistil, že nemůže použít zjednodušené povolení, neboť se žádost týká více než jedné celní správy, dopustil hrubé nedbalosti?

   b) alternativně, je-li třeba mít za to, že relevantní právní úprava je složitá, je obchodník povinen vyžádat si před uskutečněním dovozů vysvětlení od daňových orgánů? Bude odpověď na tuto otázku záviset na tom, zda obchodník subjektivně, avšak chybně, došel k závěru, že použití relevantní právní úpravy je jednoznačné?

   c) jak má být posouzena zkušenost obchodníka v takové situaci, v jaké se nachází Isaac, jejímž hlavním předmětem podnikání je dovoz součástí jízdních kol z Číny, jež zaměstnává pět pracovníků zabývajících se dovozy a jež uskutečnila 33 podobných dovozů v období 16 měsíců? Je zejména nutné pohlížet na takového obchodníka jako na zkušeného obchodníka?

   d) jsou daňové orgány členského státu oprávněny se při posuzování toho, zda se obchodník, který se nachází v takové situaci jako Isaac, dopustil hrubé nedbalosti, dovolávat zveřejněných právních předpisů, jako je sazebník Spojeného království, které jsou sice bezplatně dostupné k nahlédnutí v některých kancelářích daňových orgánů a veřejných knihovnách, ale na internetu jsou dostupné pouze za úhradu ročního předplatného?

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 88/97 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením Rady (ES) č. 71/97, Úř. věst. L17, s. 17

([2]) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 253, s. 1.

([3]) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 302, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. září 2009 — Komise Evropských společenství v. Maltská republika

(Věc C-376/09)

(2009/C 267/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Alcover San Pedro, E. Depasquale, zmocněnci)

Žalovaná: Maltská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Maltská republika tím, že na lodích nevyřadila z provozu systémy požární ochrany a hasicí přístroje s obsahem halonů, které nepředstavují kritické použití a tím, že tyto halony nebyly znovuzískány, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 4 bodu v) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu ([1]);

— uložit Maltské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z ustanovení čl. 4 odst. 4 bodu v) a článku 16 nařízení ve spojení s ustanovením článku 2 Aktu o přistoupení, vyplývá, že Maltská republika byla povinna vyřadit z provozu systémy požární ochrany a hasicí přístroje s obsahem halonů, mimo kritická použití halonů ve smyslu přílohy VII nařízení, do 1. května 2004 a tyto halony pomocí vhodných technologií znovuzískat.

Na základě skutečnosti, že Komise nemá žádné informace o tom, že by Maltská republika vyřadila z provozu systémy požární ochrany a hasicí přístroje s obsahem halonů, které nepředstavují kritické použití, na všech lodích, které jsou uvedeny na formuláři přiloženém k odpovědi na výzvu dopisem a že by tyto halony znovuzískala, dospěla Komise k závěru, že Maltská republika nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 4 bodu v) a článku 16 nařízení.

(1) Úř. věst. L 244, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 190.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. června 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-547/07) (1)

(2009/C 267/86)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

(1) Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Usnesení předsedy osmého senátu Soudního dvora ze dne 1. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-72/08) (1)

(2009/C 267/87)

Jednací jazyk: polština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

(1) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Usnesení předsedy Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 4. června 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgie) — Carlos Cloet, Jacqueline Cloet v. Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI)

(Věc C-129/08) (1)

(2009/C 267/88)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda sedmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

(1) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Španělsko v. Komise

(Věc T-341/05) ([1])

(„Zemědělství — Společná organizace trhu v oblasti mléka a mléčných výrobků — Zrušení vývozních náhrad pro veškeré mléčné výrobky určené do Ceuty a Melilly — Podmínky — Zásada zákazu diskriminace — Proporcionalita“)

(2009/C 267/89)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: J. Cárcamo a M. Muñoz Pérez, abogados del Estado)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Cattabriga a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Komise (ES) č. 909/2005 ze dne 16. června 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky (Úř. věst. L 154, s. 10), v rozsahu, ve kterém zařazuje Ceutu a Mellilu mezi místa určení, která jsou v příloze uvedeného nařízení vyjmenována pod číselným kódem míst určení L01

Výrok rozsudku

1) *Příloha nařízení Komise (ES) č. 909/2005 ze dne 16. června 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky, se zrušuje v rozsahu, ve kterém zařazuje Ceutu a Mellilu mezi místa určení vyjmenovaná pod číselným kódem míst určení L01.*

2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 271, 29.10.2005.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Transnáutica v. Komise

(Věc T-385/05) ([1])

(„Celní unie — Operace vnějšího tranzitu Společenství — Náklady tabáku a etylalkoholu určené třetím zemím — Podvod — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Článek 905 nařízení (EHS) č. 2454/93 — Ustanovení o ekvitě — Existence zvláštní situace — Globální záruka“)

(2009/C 267/90)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Transnáutica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugalsko) (zástupci: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, D. Ortigão Ramos a B. Aniceto Silva, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: X. Lewis a J. Hottiaux, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na zrušení rozhodnutí Komise REM 05/2004 ze dne 6. července 2005, kterým se odmítá vrácení a prominutí některých cel.

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí Komise REM 05/2004 ze dne 6. července 2005 se zrušuje.*

2) *Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 330, 24.12.2005.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Phildar v. OHIM Comercial Jacinto Parera (FILDOR)

(Věc T-99/06) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství FILDOR — Starší národní poloobrazové ochranné známky PHILDAR — Starší národní slovní ochranná známka FILDOR — Starší mezinárodní slovní a poloobrazová ochranná známka PHILDAR — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a články 62 a 73 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) a články 64 a 75 nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/91)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

*Žalobkyně:*Phildar SA (Roubaix, Francie) (zástupce: E. Baud, advokát)

*Žalovaný:*Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Comercial Jacinto Parera SA (Barcelona, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. ledna 2006 (věc R 245/2004-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Phildar SA a Commercial Jacinto Parera, SA.

Výrok

1) *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 16. ledna 2006 (věc R 245/2004-2) se zrušuje.*

2) *OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 121, 20.5.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Hipp & Co v. OHIM

(Věc T-221/06) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Bebimil — Starší národní slovní ochranné známky a slovní ochranné známky Společenství BLEMIL — Starší národní slovní ochranná známka BLEMIL 1 — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Nebezpečí záměny“)

(2009/C 267/92)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

*Žalobkyně:*Hipp & Co KG (Sachseln, Švýcarsko) (zástupci: M. Kinkeldey a A. Bognár, advokáti)

*Žalovaný:*Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Laitinen a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Laboratorios Ordesa, SL (Sant Boi de Llobregat, Španělsko) (*zástupci*: R. Thierie a E. Sugrañes Coca, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. června 2006 (věc R 571/2005-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Laboratorios Ordesa, SL a Hipp & Co. KG

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Hipp & Co KG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 237, 30.9.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Dongguan Nanzha Leco Stationery v. Rada

(Věc T-296/06) ([1])

(„Dumping — Dovoz pákových mechanismů pocházejících z Číny — Určení dumpingového rozpětí — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny — Použití odlišné metody od metody použité při původním šetření — Článek 2 odst. 7 písm. a) a odst. 10 nařízení (ES) č. 384/96“)

(2009/C 267/93)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (Dongguan, Čína) (zástupce: A. Bentley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s G. Gerrischem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Komise Evropských společenství (zástupci: H. van Vliet a T. Scharf, zmocněnci); IML Industria Meccanica Lombarda Srl (Offanengo, Itálie); Interkov, spol. s r.o. (Bráník, Česká republika); MI.ME.CA. Srl (Ricengo, Itálie), a NIKO — kovinarsko podjetje, d.d., Železniki (Železniki, Slovinsko) (zástupce: R. Bierwagen, advokát)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1136/2006 ze dne 24. července 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu pákových mechanismů pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla, v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně (Úř. věst. L 205, s. 1)

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie, IML Industria Meccanica Lombarda Srl, Interkov, spol. s r. o., MI.ME.CA. Srl a NIKO — kovinarsko podjetje, d.d., Železniki.*

3) *Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení.*

([1]) Úř. věst. C 310, 16.12.2006.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Arcandor v. OHIM — dm drogerie markt (S-HE)

(Věc T-391/06) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství S-HE — Starší národní slovní ochranná známka SHE, starší národní obrazová ochranná známka She a starší mezinárodní obrazová ochranná známka She — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/94)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arcandor AG, dříve Karstadt Quelle AG (Essen, Německo) (zástupci: V. von Bomhard, W. Renck a T. Dolde, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: R. Pethke, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: dm drogerie markt GmbH (Wals, Rakousko) (*zástupci*: N. Dick a M. Dyck, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2006 (věc R 301/2006-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Karstadt Quelle AG a dm drogerie markt GmbH.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Arcandor AG, dříve Karstadt Quelle AG se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Zero Industry v. OHIM — zero Germany (zerorh+)

(Věc T-400/06) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství zerorh+ — Starší národní obrazové a slovní ochranné známky zero — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/95)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zero Industry Srl (Mariano Comense, Itálie) (zástupci: M. Rapisardi a N. Colombo, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: zero Germany GmbH & Co. KG, dříve zero International Holding GmbH & Co. KG (Brémy, Německo) (zástupce: W.-D. Kuntze, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 5. října 2006 (věc R 958/2005-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi zero Germany GmbH & Co. KG a Zero Industry Srl

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Zero Industry Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 56, 10.3.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — JanSport Apparel v. OHIM (BUILT TO RESIST)

(Věc T-80/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Žádost o slovní ochrannou známku Společenství BUILT TO RESIST — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 [čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/96)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: C. Bercial Arias, C. Casalonga a K. Dimidjian-Lecompte, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně S. Laitinen, poté O. Mondéjar Ortuño, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 12. ledna 2007 (věc R 1090/2006-2) týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky BUILT TO RESIST jako ochranné známky Společenství

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *JanSport Apparel Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Fratex Industria e Comércio v. OHIM — USA Track & Field (TRACK & FIELD USA)

(Věc T-103/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství TRACK & FIELD USA — Starší národní obrazová ochranná známka TRACK & FIELD — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/97)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fratex Indústria e Comércio, Ltda (São Paulo, Brazílie) (zástupce: B. Braga da Cruz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: USA Track & Field, Inc. (Indiana, Spojené státy)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. ledna 2007 (věc R 1061/2005-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Fratex Indústria e Comércio, Ltda a USA Track & Field, Inc.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Fratex Indústria e Comércio, Ltda se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 140, 23.6.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia v. Rada a Komise

(Věc T-162/07) ([1])

(„Mimosmluvní odpovědnost — Celní unie — Důkaz o statusu Společenství produktů mořského rybolovu — Nemožnost předložit určité dokumenty jako důkaz — Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům — Odpovědnost Společenství v případě neexistence protiprávního jednání jeho orgánů“)

(2009/C 267/98)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (Moschato, Řecko) (zástupci: N. Skandamis a E. Perakis, advokáti)

Žalované: Rada Evropské unie (zástupci: původně F. Florindo Gijón a M.-M. Joséphidès, poté F. Florido Gijón a M. Balta, zmocněnci); a Komise Evropských společenství (zástupci: původně E. Cujo, S. Schønberg a M. Konstantinidis, poté S. Schønberg a M. Patakia, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody směřující k získání náhrady škody, která údajně vznikla žalobci z důvodu skutečnosti, že Rada a Komise nepřijaly předpisy umožňující celním orgánům členského státu přijmout jako důkaz o statusu Společenství produktů mořského rybolovu jiné dokumenty než formulář T2M stanovený nařízením Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3).

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Pigasosovi Alieftikiovi Naftikiovi Etaireie se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Promomadrid v. OHIM (MADRIDEXPORTA)

(Věc T-180/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství MADRIDEXPORTA — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/99)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: M. Aznar Alonso, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Palmero Cabezas, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. března 2007 (věc R 1130/2006-1) týkajícímu se přihlášky obrazové ochranné známky MADRIDEXPORTA jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) *Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 7. března 2007 (věc R 1130/2006-1) se zrušuje.*

2) *OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Polsko v. Komise

(Věc T-183/07) ([1])

(„Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Národní alokační plán pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů pro Polsko na období let 2008 až 2012 — Tříměsíční lhůta — Pravomoci členských států a Komise — Rovné zacházení — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 9 odst. 1 a 3 a čl. 11 odst. 2 směrnice 2003/87“)

(2009/C 267/100)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: původně E. Ośniecka-Tamecka, poté T. Nowakowski, poté T. Kozek, poté M. Dowgielewicz a nakonec M. Dowgielewicz, M. Jarosz a M. Nowacki, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a K. Hermann, zmocněnci

Vedlejší účastnice řízení podporující žalobkyni: Maďarská republika (zástupci: J. Fazekas, R. Somssich a M. Fehér, zmocněnci); Litevská republika (zástupce: D. Kriaučiūnas, zmocněnec); a Slovenská republika (zástupci: J. Čorba a B. Ricziová, zmocněnci)

Vedlejší účastník řízení podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: Z. Bryanston-Cross a C. Gibbs, zmocněnkyně, ve spolupráci s H. Mercerem, barrister, poté I. Rao a S. Ossowski, zmocněnci, ve spolupráci J. Mauricim, barrister)

Předmět věci

Návrh na úplné nebo částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 1295 v konečném znění ze dne 26. března 2007 týkajícího se národního alokačního plánu pro povolenky na emise skleníkových plynů na období 2008 až 2012 oznámeného Polskou republikou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí Komise K(2007) 1295 v konečném znění ze dne 26. března 2007 týkající se národního alokačního plánu pro povolenky na emise skleníkových plynů na období 2008 až 2012 oznámeného Polskou republikou na období 2008 až 2012 v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES se zrušuje.*

2) *Komise ponese kromě vlastních nákladů řízení náklady vynaložené Polskou republikou.*

3) *Maďarská republika, Litevská republika, Slovenská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady.*

([1]) Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2009 — Thomson Sales Europe v. Komise

(Spojené věci T-225/07 a T-364/07) ([1])

(„Celní unie — Dovoz barevných televizních přijímačů vyrobených v Thajsku — Prominutí dovozního cla — Hrubá nedbalost — Neuhrazení dovozních cel a posteriori — Žaloba na neplatnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení — Nepřípustnost“)

(2009/C 267/101)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: F. Goguel a F. Foucault, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: ve věci T-225/07, X. Lewis, H. van Vliet a S. Schønberg a ve věci T-364/07, X. Lewis a M. Patakia, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-225/07 návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2007 REM č. 3/2005 ze dne 7. května jímž bylo francouzským vnitrostátním orgánům oznámeno, že není odůvodněné prominutí dovozního cla z barevných televizních přijímačů vyrobených v Thajsku, jehož se týká jejich žádost zde dne 14. září 2005, jakož i ve věci T-364/07, návrh na zrušení dopisu Komise ze dne 20. července 2007 nepotvrzujícího nárok na neuhrazení a *posteriori* dovozního cla ze zmíněných přijímačů.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Thomson Sales Europe se ukládá náhrada vlastních nákladů řízení, jakož i náhrada nákladů vynaložených Komisí Evropských společenství.*

([1]) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Estonsko v. Komise

(Věc T-263/07) ([1])

(„Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Národní alokační plán pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů pro Estonsko na období let 2008 až 2012 — Pravomoci členských států a Komise — Rovné zacházení — Článek 9 odst. 1 a 3 a článek 11 odst. 2 směrnice 2003/87“)

(2009/C 267/102)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Estonská republika (zástupce: L. Uibo, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: U. Wölker a T. Tamme, advokáti)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 4. května 2007 týkající se národního alokačního plánu pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů na období 2008 až 2012 oznámeného Estonskou republikou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/03, s. 80).

Výrok rozsudku

1) *Rozhodnutí Komise ze dne 4. května 2007 týkající se národního alokačního plánu pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů na období 2008 až 2012 oznámeného Estonskou republikou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES se zrušuje.*

2) *Komise ponese kromě vlastních nákladů řízení dvě třetiny nákladů vynaložených Estonskou republikou.*

3) *Litevská republika, Slovenská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady.*

([1]) Úř. věst. C 223, 22.9.2007 (Oprava C 247, 20.10.2007).

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe v. OHIM — Byass (ALFONSO)

(Věc T-291/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALFONSO — Starší slovní ochranná známka Společenství a starší národní slovní ochranná známka PRINCIPE ALFONSO — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Rozsah přezkumu, který musí učinit odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu — Článek 62 odst. 1 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009]“)

(2009/C 267/103)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe, SA (Cenicero, Španělsko (zástupci: M. Lobato García-Miján a B. Díaz de Escauriaza, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: S. Palmero Cabezas a J. Laporta Insa, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: González Byass, SA (Cádiz, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. května 2007 (věc R 1110/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Viñedos y Bodegas Príncipe Alfonso de Hohenlohe, SA a González Byass, SA

Výrok

1) *Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 29. května 2007 (věc R 1110/2006-2) se zrušuje.*

2) *OHIM se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 235, 6.10.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Offshore Legends v. OHIM — Aceton (OFFSHORE LEGENDS v černobílé kombinaci a OFFSHORE LEGENDS v modro-černo-zelené kombinaci)

(Spojené věci T-305/07 a T-306/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška dvou obrazových ochranných známek Společenství OFFSHORE LEGENDS, jedné v černobílé kombinaci a druhé v modro-černo-zelené kombinaci — Starší národní obrazová ochranná známka OFFSHORE 1 — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků a označení — Neexistence žádosti o důkaz skutečného užívání starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Článek 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94, ve spojení s čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení 40/94 [nyní čl. 42 odst. 2 a 3 a čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) nařízení č. 207/2009]“)

(2009/C 267/104)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Offshore Legends (Nevele, Belgie) (zástupci: P. Maeyaert a N. Clarembeaux, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Soudem: Acteon (Saint-Tropez, Francie) (zástupce: M. Milon, advokát)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti dvěma rozhodnutím druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. května 2007 (věc R 1031/2006-2 a R 1038/2006-2), týkajícím se námitkových řízení mezi Aceton a Offshore Legends.

Výrok

1) *Žaloby se zamítají.*

2) *Offshore Legends se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Alber v. OHIM (držadlo)

(Věc T-391/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Držadlo — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009] — Povinnost odůvodnění — Článek 73 nařízení č. 40/94 (nyní článek 75 nařízení č. 207/2009) — Zásada zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 76 odst. 1nařízení č. 207/2009)“)

(2009/C 267/105)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Alfons Alber (Verano, Itálie) (zástupce: S. Schneller, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 16. srpna 2007 (věc R 361/2007-4), jakož i rozhodnutí průzkumového referenta OHIM ze dne 16. ledna 2007 v téže věci, z důvodu zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství č. 4396727 pro některé výrobky uvedené v přihlášce.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Alfonsovi Alberovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 315, 22.12.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — France Télécom v. OHIM (UNIQUE)

(Věc T-396/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství UNIQUE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/106)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: France Télécom (Paříž, Francie) (zástupci: B. Potot a C. Bertheux Scotte, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. září 2007 (věc R 585/2007-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení UNIQUE jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *France Télécom se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 315, 22.12.2007.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Cohausz v. OHIM — Izquierdo Faces (acopat)

(Věc T-409/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství acopat — Starší národní slovní ochranné známky COPAT — Relativní důvod pro zamítnutí — Absence skutečného užívání starších ochranných známek — Článek 56 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní po změně čl. 57 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/107)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Helge B. Cohausz (Düsseldorf, Německo) (zástupci: původně I. Friedhoff, poté S. von Petersdorff-Campen a H. Timmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Soudem: José Izquierdo Faces (Bilbao, Španělsko) (zástupce: H. Bock, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. září 2007 (věc R 289/2006-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Helgem B. Cohauszem a José Izquierdo Facesem.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *H. B. Cohauszemu se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Dominio de la Vega v. OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Věc T-458/07) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství DOMINIO DE LA VEGA — Starší obrazová ochranná známka Společenství PALACIO DE LA VEGA — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/108)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dominio de la Vega, SL (Requena, Španělsko) (zástupci: E. Caballero Oliver a A. Sanz-Bermell y Martínez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Laporta Insa, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Ambrosio Velasco, SA (Dicastillo, Španělsko) (*zástupci*: E. Armijo Chávarri a A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. října 2007 (věc R 1431/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Ambrosio Velasco, SA a Dominio de la Vega, SL.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Dominio de la Vega, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — GlaxoSmithkline a další v. OHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)

(Věci T-493/07, T-26/08 a T-27/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství FAMOXIN — Starší národní slovní ochranné známky LANOXIN — Relativní důvod zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009] — Důkaz užívání — Článek 56 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 [nyní článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009]“)

(2009/C 267/109)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GlaxoSmithkline (Verona, Itálie), Laboratórios Wellcome de Portugal, L[da] (Algés, Portugalsko) a The Wellcome Foundation Ltd (Greenford, Middlesex, Spojené království) (zástupce: R. Gilbey, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. Folliard-Monguiral a D. Botis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Serono Genetics Institute SA (Évry, Francie)

Předmět věci

Tři žaloby podané proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 14. září 2007 (věc R 8/2007-1), ze dne 20. listopadu 2007 (věc R 10/2007-1) a ze dne 19. listopadu 2007 (věc R 9/2007-1) týkajícím se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi GlaxoSmithkline SpA, Laboratórios Wellcome de Portugal, L[da] a The Wellcome Foundation Ltd na jedné straně a Serono Genetics Institute SA na straně druhé

Výrok

1) *Věci T-493/07, T-26/08 a T-27/08 se pro účely tohoto rozsudku spojují.*

2) *Žaloby se zamítají.*

3) *Společnostem GlaxoSmithkline SpA, Laboratórios Wellcome de Portugal, L[da] a The Wellcome Foundation Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 23. září 2009 — Evets v. OHIM (DANELECTRO a QWIK TUNE)

(Spojené věci T-20/08 a T-21/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství DANELECTRO a obrazová ochranná známka Společenství QWIK TUNE — Nedodržení lhůty k podání žádosti o obnovu zápisu ochranných známek — Žádost o navrácení do původního stavu — Reformatio in peius — Práva obhajoby — Právo být vyslechnut — Článek 61 odst. 2, čl. 73 druhá věta a článek 78 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 63 odst. 2, čl. 75 druhá věta a článek 81 nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/110)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evets Corp. (Irvine, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: S. Ryan, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti dvěma rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 5. listopadu 2007 (věci R 603/2007-4 a R 604/2007-4) týkajícím se žádosti o navrácení do původního stavu podané žalobkyní.

Výrok

1) *Žaloby se zamítají.*

2) *Evets Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 64, 8.3.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Gres La Sagra v. OHIM — Ceramicalcora (VENATTO MARBLE STONE)

(Věc T-130/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství VENATTO MARBLE STONE — Starší národní obrazové ochranné známky VENETO CERÁMICAS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/111)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gres La Sagra, SL (Alameda de la Sagra, Španělsko) (zástupci: T. Villate Consonni a J. Calderón Chavero, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Ceramicalcora, SA (Alcora, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. ledna 2008 (věc R 1609/2006-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Ceramicalcora, SA a Gres La Sagra, SL.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Gres La Sagra, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 29. září 2009 — The Smiley Company v. OHIM (Znázornění poloviny úsměvu emotivní ikony)

(Věc T-139/08) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka představující polovinu úsměvu emotivní ikony — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 146 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 151 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009]“)

(2009/C 267/112)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Smiley Company SPRL (Brusel, Belgie) (zástupce: A. Deutsch, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. února 2008 (věc R 958/2007-4), týkajícímu se mezinárodního zápisu obrazové ochranné známky představující polovinu úsměvu emotivní ikony s vyznačením Evropského společenství.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *The Smiley Company SPRL se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s její záměnou za Franklina Loufraniho.*

([1]) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 16. září 2009 — Boudova a další v. Komise

Věc T-271/08P) ([1])

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Bývalí pomocní zaměstnanci — Jmenování — Zařazení do platové třídy — Výběrová řízení uveřejněná před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přeřazení vlastních úředníků jiným orgánem — Odmítnutí přeřazení — Zásada rovného zacházení — Žaloba na neplatnost — Akt, který nelze napadnout žalobou — Potvrzující akt — Neexistence nových a podstatných skutečností — Neexistence omluvitelného omylu — Nepřípustnost“)

(2009/C 267/113)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Stanislava Boudova (Howald, Lucembursko); Iveta Adovica (Lucemburk, Lucembursko); Juraj Kuba (Konz, Německo); Heinrihs Puciriuss (Lucembursko); Agnieszka Strzelecka (Arlon, Belgie); Izabela Szyprowska (Berbourg, Lucembursko); Timea Tibai (Lucemburk) a Birute Vaituleviciene (Lucemburk) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 21. dubna 2008, Boudova a další v. Komise (F-78/07, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Stanislava Boudova, Iveta Adovica, Juraj Kuba, Heinrihs Puciriuss, Agnieszka Strzelecka, Izabela Szyprowska, Timea Tibai a Birute Vaituleviciene ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí v rámci tohoto řízení.*

([1]) Úř. věst. C 260, 11.10.2008.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. září 2009 — E.ON Ruhrgas a E.ON Földgáz Trade v. Komise

(Věc T-57/07) [1]

(„Žaloba na neplatnost — Hospodářská soutěž — Spojení podniků — Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem — Závazky — Dopisy Komise týkající se závazků — Akty nenapadnutelné žalobou — Nepřípustnost“)

(2009/C 267/114)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Německo) a E.ON Földgáz Trade Zrt (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: G. Wiedemann a T. Lübbig, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: A. Bouquet a V. Di Bucci, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o zrušení rozhodnutí údajně obsažených v dopisech Komise ze dne 19. prosince 2006 a 16. ledna 2007, týkajících se závazků přijatých E.ON Ruhrgas International AG a uvedených v článku 3 rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2005, kterým Komise prohlašuje spojení za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP (věc COMP/M.3696 — E.ON/MOL)

Výrok

1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná.*

2) *E.ON Ruhrgas International AG a E.ON Földgáz Trade trade Zrt ponesou vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí Evropských společenství.*

---

[1] Úř. věst. C 95, 28.4.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 4. září 2009 — Pioneer Hi-Bred International v. Komise

(Věc T-139/07) [1]

(„Sbližování právních předpisů — Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí — Postup k udělení souhlasu k uvedení výrobků na trh — Opomenutí Komise předložit návrh opatření regulativnímu výboru — Žaloba pro nečinnost — Bezpředmětnost sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2009/C 267/115)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Iowa, Spojené státy) (zástupce: J. Temple Lang, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně D. Lawunmi a C. Zadra, zmocněnci, poté P. Oliver a C. Zadra, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh směřující v souladu s článkem 232 ES k určení, že Komise tím, že nepředložila na základě čl. 5 odst. 2 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124) regulativnímu výboru návrh opatření, která měla být přijata s ohledem na oznámení žalobkyně týkající se uvedení geneticky modifikované kukuřice 1507 na trh, Komise nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 18 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77)

Výrok

1) *O této žalobě již není třeba rozhodnout.*

2) *Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené společností Pioneer Hi-Bred International, Inc.*

---

[1] Úř. věst. C 155, 7.7.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 7. září 2009 — LPN v. Komise

(Věc T-186/08) [1]

(„Žaloba na neplatnost a na náhradu škody — Životní prostředí — Směrnice 92/43/EHS — Odložení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Zjevná nepřípustnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2009/C 267/116)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Liga para Protecção da Natureza (LPN) (Lisabon, Portugalsko) (zástupkyně: P. Vinagre e Silva, advokátka)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupkyně: P. Costa de Oliveira a D. Recchia, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, T. Moreira a A. de Oliveira Mendonça, zmocněnci, ve spolupráci s D. Abecasisem a A. Marquesem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení jednak rozhodnutí Komise ze dne 28. února 2008, jak je uvedeno v dopise Komise ze dne 3. dubna 2008 zaslaném žalobkyni pod číslem ENV.A.2/MAS/mm/D (2008) 5542, kterým Komise prohlásila, že má v úmyslu odložit stížnost žalobkyně týkající se údajné neslučitelnosti projektu na výstavbu přehradní hráze na řece Sabor (Portugalsko) se směrnicí Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102) (stížnost č. 2003/4523 — projekt přehradní hráze „Baixo Sabor"), a jednak údajného implicitního rozhodnutí Komise, kterým bylo odmítnuto žalobkyni poskytnout přístup k určitým dokumentům, jakož i žádost o náhradu škody.

Výrok

1) *O žalobě není třeba rozhodnout v rozsahu, v jakém směřuje ke zrušení údajného implicitního rozhodnutí, kterým byl odmítnut přístup k určitým dokumentům na základě čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá jako zjevně nepřípustná.*

3) *Liga para Protecção da Natureza (LPN) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí Evropských společenství.*

4) *Portugalská republika ponese vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. září 2009 — Nijs v. Účetní dvůr

(Věc T-375/08 P) (1)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Rozhodnutí Účetního dvora o obnovení mandátu svého generálního tajemníka — Rozhodnutí nepovýšit navrhovatele za hodnotící období 2004 — Zčásti zjevně nepřípustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek")

(2009/C 267/117)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bart Nijs (Bereldange, Lucembursko) (zástupci: F. Rollinger a A. Hertzog, advokáti)

Další účastník řízení: Účetní dvůr Evropských společenství (zástupci: T. Kennedy, J.-M. Stenier a G. Corstens, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (druhého senátu) ze dne 26. června 2008, Nijs v. Účetní dvůr (F-108/07, dosud nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí) a směřující ke zrušení tohoto usnesení

Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Bart Nijs ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených Účetním dvorem Evropských společenství v rámci tohoto řízení.*

(1) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2009 — Sanyō Denki v. OHIM — Telefónica O2 Germany (eneloop)

(Věc T-309/09)

(2009/C 267/118)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sanyō Denki Kabushiki Kaisha (Osaka, Japonsko) (zástupci: M. De Zorti, M. Koch a T. Grimm, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Mnichov, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 6. května 2009 ve věci R 794/2008-2;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení;

— uložit vedlejší účastnici náhradu nákladů řízení včetně nákladů odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „eneloop" pro výrobky zařazené do třídy 9 (přihláška č. 4 620 225).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mimo jiné německá slovní ochranná známka „LOOP“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 42 (ochranná známka č. 304 166 545).

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), neboť mezi předmětnými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s.1).

Žaloba podaná dne 10. srpna 2009 — Hoelzer v. OHIM (SAFELOAD)

(Věc T-315/09)

(2009/C 267/119)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Oliver Hoelzer (Remscheid, Německo) (zástupci: G. Rother a J. Vogtmeier, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. června 2009 (R 1157/2008-4),

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „SAFELOAD“ pro výrobky zařazené do tříd 6 a 12 (přihláška č. 6 330 831)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), jelikož slovní část přihlašované ochranné známky nepopisuje vlastnosti dotčených výrobků

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Concord Power Nordal v. Komise

(Věc T-317/09)

(2009/C 267/120)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Concord Power Nordal GmbH (Hamburk, Německo) (zástupci: C. von Hammerstein, C.-S. Schweer a C. Wünschmann, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí žalované ze dne 12. června 2009, sp. zn. CAB D(2009), v části, ve které se toto týká projektu výstavby plynovodu v Baltském moři Ostseepipeline-Anbindungsleitung (dále jen „OPAL“);

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která je subjektem jenž má realizovat projekt plynovodu NORDAL, napadá dopis ze dne 12. června 2009, který Komise zaslala Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě), německému energetickému regulačnímu orgánu, ve kterém Komise Bundesnetzagentur vyzývá, aby v určitých aspektech pozměnila svoji výjimku, kterou podle článku 22 směrnice 2003/55/ES ([1]) udělila OPAL. Žalobkyně spatřuje nedostatky v tom, že Komise neměla zásadní námitky proti výjimce z regulace, která byla udělena pro určité přepravní kapacity OPAL do České republiky.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje pět žalobních důvodů.

Na prvním místě žalobkyně uvádí, že OPAL nesplňuje podmínky čl. 22 odst. 1 směrnice 2003/55/ES, protože není propojovacím vedením, nezlepšuje hospodářskou soutěž a bezpečnost dodávek, nepředstavuje neobvyklé investiční riziko a porušuje povinnost oddělení. V této souvislosti se rovněž uplatňuje, že by výjimka měla negativní dopady na hospodářskou soutěž, účinné fungování vnitřního trhu a na regulovanou síť.

Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že podmínky spojené s povolením, které mají zabránit narušení hospodářské soutěže, nejsou vhodné a proveditelné.

Žalobkyně dále uplatňuje porušení článku 82 ES, porušení svých základních práv (zejména svobody podnikatelské činnosti a svobody vlastnictví) a porušení zásady loajality Společenství.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES (Úř. věst. L 176, s. 57; Zvl. vyd. 12/02, s. 230).

Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Audi a Volkswagen v. OHIM (TDI)

(Věc T-318/09)

(2009/C 267/121)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Audi AG (Ingolstadt, Německo), Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupce: P. Kather, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyň

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ze dne 14. května 2009, věc: R 226/2007-1;

— uložit Úřadu pro harmonizaci náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „TDI" pro výrobky zařazené do třídy 12 (přihláška č. 3 179 058)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

— porušení čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 (1), jelikož přihlašovaná ochranná známka je potřebným způsobem na trhu zavedena užíváním,

— porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, jelikož přihlašovaná ochranná známka má nezbytnou rozlišovací způsobilost,

— porušení čl. 76 odst. 1 první věty nařízení č. 207/2009, jelikož se žalovaný nezabýval důkaznými návrhy žalobkyň,

— porušení článku 75 nařízení č. 207/2009

(1) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — Planet v. Komise

(Věc T-320/09)

(2009/C 267/122)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Planet AE, poradní akciová společnost (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit dvě rozhodnutí Komise (OLAF), kterými se požaduje registrace žalobkyně původně v kategorii W1a a poté v kategorii W1b v systému včasného varování (EWS);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje ke zrušení zaprvé rozhodnutí Komise, kterým se požaduje registrace žalobkyně v kategorii W1a v systému včasného varování (dále jen „EWS"), a zadruhé rozhodnutí Komise, kterým se požaduje změna prvního výše uvedeného rozhodnutí pro účely registrace žalobkyně od 25. května 2009 v méně příznivé kategorii W1b v EWS.

Žalobkyně uvádí, že napadená rozhodnutí porušují podstatné formální náležitosti z důvodu, že nesplňují podmínky kladené rozhodnutím 2008/969/ES (1), co se týče formálních pravidel, která musejí být dodržena, aby registrace v EWS byla v souladu s právem Společenství. Žalobkyně zejména zdůrazňuje, že na základě čl. 8 odst. 1 tohoto rozhodnutí musí příslušný subjekt Komise odpovědný za podepsání zakázek předem informovat fyzickou nebo právnickou osobu, pro kterou byla registrace výstrahy v EWS požádána, o případném vložení údajů, které se jich týkají. Mimoto v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. c) tohoto rozhodnutí musí být registrace řádně odůvodněna.

Navíc žalobkyně tvrdí, že nedodržení podmínek stanovených v článku 8 rozhodnutí 2008/969/ES představuje rovněž porušení základních zásad a práv uznaných právem Společenství. Podle žalobkyně je jednání Komise v rozporu se zásadou řádného výkonu spravedlnosti stanovenou v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie v rozsahu, v němž jí Komise předem a pravidelně neinformovala ve smyslu čl. 8 odst. 1 rozhodnutí 2008/969/ES, čímž ji tak zbavila možnosti seznámit se s jejím názorem. Podle žalobkyně Komise rovněž porušila svou povinnost řádné péče. Jednání Komise je krom toho v rozporu s článkem 1 kodexu chování zaměstnanců Evropské komise v jejích vztazích s veřejností.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise porušila právo na předběžné slyšení, právo na obhajobu, jakož i presumpci neviny, jelikož žalobkyně neměla možnost uplatnit svůj názor a své námitky k rozhodnutím týkajícím se její registrace v EWS, která příslušný subjekt Komise hodlal přijmout.

(1) Rozhodnutí 2008/969/ES,Euratom: rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2008 o systému včasného varování pro používání schvalujícími osobami Komise a výkonnými agenturami (Úř. věst. L 344, s. 125).

Žaloba podaná dne 14. srpna 2009 — skytron energy v. OHIM (arraybox)

(Věc T-321/09)

(2009/C 267/123)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlín, Německo) (zástupce: H.-J. Omsels, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 4. června 2009 ve věci R 1680/2008-1,

— podpůrně vrátit věc Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu,

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „arraybox“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 37, 38 a 42 (přihláška č. 6 710 479)

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 (1), jelikož přihlašované označení není popisné a má nezbytnou rozlišovací způsobilost

(1) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. srpna 2009 — Connefroy a další v. Komise

(Věc T-327/09)

(2009/C 267/124)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Philippe Connefroy (Le Rozel, Francie), Jean-Guy Gueguen (Carantec, Francie) a EARL de Cavagnan (Bouglon, Francie) (zástupkyně: C. Galvez, advokátka)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

— zrušit napadené rozhodnutí na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce smlouvy o ES;

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci se domáhají částečného zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 203 v konečném znění, ze dne 28. ledna 2009 (1), kterým Komise prohlásila státní podpory poskytnuté Francouzskou republikou producentům ovoce a zeleniny v rámci „ročních hospodářských plánů“, jejichž cílem je usnadnění uvádění zemědělských výrobků sklizených ve Francii na trh, za neslučitelné se společným trhem, a uložila Francouzské republice získat dotčené podpory zpět.

Žalobní důvody a hlavní argumenty uplatněné žalobci jsou stejné nebo obdobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty uplatněné v rámci věci T-243/09 Fedecom v. Komise (2).

(1) Úř. věst. L 127, s. 11 — zveřejněné pod č. 2009/402/ES.
(2) Úř. věst. C 205, s. 43.

Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — Producteurs de Légumes de France v. Komise

(Věc T-328/09)

(2009/C 267/125)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Producteurs de Légumes de France (Paříž, Francie) (zástupce: O. Fachin, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce smlouvy o ES;

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 203 v konečném znění, ze dne 28. ledna 2009 ([1]), kterým Komise prohlásila státní podpory poskytnuté Francouzskou republikou producentům ovoce a zeleniny v rámci „ročních hospodářských plánů", jejichž cílem je usnadnění uvádění zemědělských výrobků sklizených ve Francii na trh, za neslučitelné se společným trhem, a uložila Francouzské republice získat dotčené podpory zpět.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody vycházející z:

— porušení zásady legitimního očekávání v rozsahu, v němž skutečnost, že Komise mohla v průběhu období 1992 až 2002 o existenci ročních hospodářských plánů vědět, aniž by však zahájila řízení, mohla vést k důvěře producentů ve správnost ročních hospodářských plánů;

— pochybení ohledně částky náhrad, o něž bylo žádáno v roce 2001, které ovlivňuje celkovou částku náhrad, jakož i případné úroky.

([1]) Úř. věst. L 127, s. 11 — zveřejněné pod č. 2009/402/ES.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2009 — Fédération Internationale des Logis v. OHIM (Vypouklý čtverec hnědé barvy)

(Věc T-329/09)

(2009/C 267/126)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fédération Internationale des Logis (Paříž, Francie) (zástupce: C. Champagner Katz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. června 2009 ve věci R 0202/2009-1 a povolit zápis přihlašované ochranné známky,

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Ochranná známka představující vypouklý čtverec hnědé barvy pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 18, 24, 43 a 44 — přihláška č. 6 468 722

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky k zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, neboť ztvárnění čtverce s vypouklými rohy zvláštní a specifické hnědé barvy je s ohledem na výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, rozlišitelné v rozsahu, v němž tyto prvky poskytují ochranné známce pro tyto výrobky a služby zvláštní aspekt.

Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — RapidEye v. Komise

(Věc T-330/09)

(2009/C 267/127)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: RapidEye AG (Brandenburg an der Havel, Německo) (zástupce: T. Jestaedt, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise uvedené v dopisu ze dne 9. června 2009 ve věci „Státní podpora CP 183/2009 — Německo, RapidEye AG (následná kontrola MSR 1998 — N 416/2002)“ v rozsahu, v němž Komise považuje podporu s intenzitou 35 % ekvivalentu hrubé podpory a částku podpory ve výši 44 199 321,36 EUR za nepřípustnou a pro podporu s intenzitou překračující 30,22 % ve vztahu k podpoře ve výši 37 316 000 EUR, vyžaduje nové oznámení;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise svým rozhodnutím K (2002)3570 konečné ze dne 2. října 2002 schválila státní podporu ve prospěch RapidEye AG [státní podpora č. N 416/2002 — Německo (Brandenburg), Podpora pro RapidEye AG] podle multisektorového rámce regionální podpory pro velké investiční projekty ([1]) a stanovila maximální intenzitu a maximální výšku podpory (dále jen „rozhodnutí Komise z 2. října 2002“).

Žalobkyně v tomto řízení napadá dopis Komise D (2009)569 ze dne 9. června 2009, který se týká státní podpory CP 183/2009 — Německo, RapidEye AG (následná kontrola MSR 1998 — N 416/2002). V tomto dopise byly německé orgány vyzvány zejména k tomu, aby respektovaly intenzitu a částku podpory potvrzené rozhodnutím Komise z 2. října 2002 a aby potvrdily, že veškeré částky vyšší nežli stanovené hodnoty byly od všech příjemců vymáhány.

Žalobkyně k odůvodnění své žaloby uplatňuje pět žalobních důvodů.

Žalobkyně zaprvé uplatňuje porušení článků 87 ES a 88 ES a čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 ([2]), jelikož podle jejího názoru je podpora až do intenzity 35 % v souladu s rozhodnutím Komise ze dne 2. října 2002.

Žalobkyně dále uplatňuje, že žalovaná zneužila svou posuzovací pravomoc tím, že v rozporu se svým rozhodnutím ze dne 2. října 2002 nepřipustí novou podporu do výše intenzity 35 % bez nového oznámení.

Žalobkyně zatřetí uplatňuje porušení zásady legitimního očekávání, jelikož žalobkyně při uskutečňování investice s použitím podpory důvěřovala tomu, že podpora byla schválena až do intenzity 35 %.

Nadto podpůrně uplatňuje porušení čl. 88 odst. 3 ES. Žalobkyně v této souvislosti uplatňuje, že i kdyby mělo být rozhodnutí Komise z 2. října 2002 vykládáno v tom smyslu, že připouští pouze pomoc s maximální intenzitou 30,22 %, jedná se při zvýšení na 35 % pouze o nepatrnou změnu podpory, která nevyžaduje nové oznámení.

Konečně, žalobkyně podpůrně uplatňuje porušení článku 3 nařízení (ES) č. 800/2008 ([3]). Vytýká Komisi, že při zvýšení intenzity podpory na 35 % vyžaduje nové oznámení, aniž by zkoumala, zda tato podpora není podle nařízení č. 800/2008 od takové povinnosti osvobozená.

([1]) Úř. věst. 1998, C 107, s. 7.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES; Zvl. vyd. 08/01, s. 339.

([3]) Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách).

Žaloba podaná dne 25. srpna 2009 — Novartis v. OHIM — Sanochemia Pharmazeutika (TOLPOSAN)

(Věc T-331/09)

(2009/C 267/128)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupce: Rechtsanwalt N. Hebeis)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sanochemia Pharmazeutika AG

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2009 ve věci R 1601/2007-1;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Sanochemia Pharmazeutika AG

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „TOLPOSAN“ pro výrobky zařazené do třídy 5 (přihláška č. 4 134 383)

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis mezinárodní slovní ochranné známky „TONOPAN“ pro výrobky zařazené do třídy 5 (č. 227 508)

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady ES č. 207/2009 [1], jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Electrabel v. Komise

(Věc T-332/09)

(2009/C 267/129)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Electrabel (zástupci: M. Pittie a P. Honoré, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— zrušit napadené rozhodnutí v celém rozsahu;

— podpůrně zrušit články 2 a 3 napadeného rozhodnutí, nebo alespoň snížit výši pokuty, která byla žalobkyni uložena v článku 2 napadeného rozhodnutí;

— v každém případě uložit Komisi náhradu veškerých nákladů, které žalobkyně vynaložila v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 4416 konečné ze dne 10. června 2009, kterým tato konstatovala, že žalobkyně porušila čl. 7 odst. 1 nařízení č. 4064/89 [1] tím, že provedla spojení, jež má význam pro celé Společenství, před tím, než toto spojení oznámila a před tím, než bylo toto spojení prohlášeno za slučitelné se společným trhem. Podpůrně navrhuje, zrušit pokutu, která jí byla uložena podle článku 2 napadeného rozhodnutí, nebo ji alespoň snížit.

Žalobkyně opírá svoji žalobu o čtyři žalobní důvody:

— nesprávné posouzení porušení, mimo jiné kvůli záměně porušení spočívajícím v neoznámení spojení s porušením spočívajícím v předčasném provedení spojení, a tím rozpor mezi odůvodněním týkajícím se kvalifikace porušení a odůvodněním týkajícím se doby trvání porušení;

— porušení čl. 3 odst. 3 a čl. 14 odst. 2 nařízení č. 4064/89, jakož i pokynů o posuzování spojení, tvrzením, že dne 23. prosince 2003 byla fakticky převzata výlučná kontrola nad Compagnie Nationale du Rhône. Komise i) v projednávaném případě nezohlednila rozhodné skutečnosti, zejména veřejnoprávní povahu Compagnie Nationale du Rhône, ii) neúplně a chybně použila definici fakticky výlučné kontroly stanovenou ve svých pokynech o posuzování spojení a iii) dopustila se vícero očividných chyb při posouzení, zejména pokud jde o řídící orgány Compagnie Nationale du Rhône;

— promlčení oprávnění Komise uložit v projednávaném případě sankci a

— nedodržení zásad proporcionality, řádné správy a ochrany legitimního očekávání tím, že Komise žalobkyni uložila takto vysokou pokutu za porušení, které nemělo žádný dopad na hospodářskou soutěž.

[1] Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31).

Žaloba podaná dne 20. srpna 2009 — Polsko v. Komise

(Věc T-333/09)

(2009/C 267/130)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: M. Dowgielewicz, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit přílohu I rozhodnutí Komise 2009/444/ES ze dne 10. června 2009 kterým se členským státům přidělují pro období 2009 až 2012 částky vyplývající z modulace podle článků 7 a 10 nařízení Rady (ES) č. 73/2006 [oznámeno pod číslem K(2009) 4375] ([1]), v rozsahu, v němž jsou v ní na základě modulace podle čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 73/2009 přiděleny členským státům částky pro rok 2012;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise 2009/444/ES a na podporu své žaloby uplatňuje následující důvody.

Zaprvé byla vydáním opatření neslučitelných s čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/2009 ([2]) porušena zásada hierarchie právních norem. Napadené rozhodnutí přiděluje částky stanovené pro celé období 2009 až 2012 pouze mezi patnáct starých členských států, třebaže tyto státy nejsou podle čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/2009 od roku 2012 jedinými členskými státy dotčenými modulací. Uvedený mechanismus musí tudíž ohledně roku 2012 platit i pro nové členské státy.

Zadruhé byla porušena zásada rozdělení prostředků vyplývající z modulace podle objektivních kriterií plynoucí ze čtrnáctého bodu odůvodnění a čl. 9 odst. 2 nařízení č. 73/09, jakož i zásada solidarity.

Zatřetí byla porušena zásada zákazu diskriminace, jelikož kritéria uplatněná Komisí pro rozdělení prostředků vyplývajících z modulace pro rok 2012 (jako například datum přístupu členského státu k Evropské unii a výše příspěvku členského státu k získání prostředků vyplývajících z modulace), která vedla k vyloučení Polské republiky a dalších nových členských států z podílu na těchto prostředcích, nejsou ani objektivní, ani nezajišťují úměrné rozdělení zátěže a výhod vyplývajících z mechanismu modulace.

Začtvrté porušuje napadené rozhodnutí článek 253 ES, jelikož Komise nevysvětlila důvody pro vyloučení nových členských států z podílu na části prostředků vyplývajících z modulace v roce 2012, který musí být rozdělen podle objektivních kritérií mezi všechny členské státy uplatňující mechanismus modulace, a to ani v napadeném rozhodnutí, zejména v bodech jeho odůvodnění, ani při přípravě tohoto rozhodnutí.

Zapáté žalovaná porušila podstatné procesní náležitosti, jelikož napadené rozhodnutí vydala v rozporu s pravidly jednacího řádu Řídícího výboru pro přímé platby a článkem 3 nařízení s článkem 3 nařízení č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství ([3]). Komise navzdory odpovídající žádosti nepředala zástupci Polské republiky návrh napadeného rozhodnutí v polském jazyce, což žalobkyni znesnadnilo posouzení tohoto návrhu a provedení potřebných konzultací.

([1]) Úř. věst. L 148, s. 29.
([2]) Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).
([3]) Úř. věst. 1958, č. 17, s. 385.

Žaloba podaná dne 24. srpna 2009 — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção v. Komise

(Věc T-335/09)

(2009/C 267/131)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE (Póvoa de Varzim, Portugalsko) (zástupci: A. Pinto Cardoso a L. Fuzeta da Ponte, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise obsažené ve faktuře č. 3230905272 ze dne 12. června 2009 a rozhodnutí obsažené v oznámení ze dne 3. srpna 2009, kterým bylo žalobci nařízeno zaplatit uvedenou fakturu ve lhůtě 15 dnů, spolu s dlužným úrokem, na základě smlouvy AH 04/2004 o výstavbě části dálnice mezi městy Tanger a Saida („Projekt středozemní obchvat"), financované společenstvím na základě Programu MEDA I;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Opatření jsou vykonatelná, neboť mají povahu konečného rozhodnutí, a jsou tudíž závazná, a strany mohou vznést žalobu.

Obě opatření jsou mařena:

Absolutním nedostatkem pravomocí: žalovaná není „pouvoir adjudicateur" (zadavatel), neboť neexistuje jakékoli smluvní ustanovení, na jehož základě by žalovaná jednala. Žalovaná tudíž nejen nemá pravomoc, ale ani právní způsobilost v tomto řízení.

Porušení základních procesních požadavků, zejména povinnosti odůvodnění: jak stanoví článek 253 Smlouvy, opatření Společenství musí být odůvodněna. Podle judikatury musí být odůvodnění výslovné, jasné, soudržné a relevantní. Opatření nesmí být mlčky předpokládáno, nevýslovné či zastřené. Nesmí dojít ke konfliktu mezi základy odůvodnění ani mezi odůvodněním a podmínkami provedení. Napadené rozhodnutí nevykazuje jakékoli odůvodnění. Rovněž došlo k porušení základních procesních požadavků tím, že nebylo uvedeno poučení o odvolání.

Došlo k porušení pravidel Smlouvy, tedy článků 211 až 219, vnitřních předpisů samotné žalované a zásady „*pacta sunt servanta*".

Žaloba podaná dne 27. srpna 2009 — Müller-Boré & Partner v. OHIM — Popp a další (MBP)

(Věc T-338/09)

(2009/C 267/132)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Müller-Boré & Partner (Mnichov, Německo) (zástupci: C. Osterrieth a T. Schmitz, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: E. Popp (Mnichov, Německo), W. E. Sajda (Mnichov), J. Bohnenberger (Mnichov), V. Kruspig (Mnichov)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ze dne 23. července 2009 ve věci R 1176/2007-4 a změnit je v tom smyslu, že námitka a odvolání se v plném rozsahu zamítají;

— uložit Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MBP" pro služby zařazené do tříd 35 a 42 (přihláška č. 1 407 857)

Majitelé ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: E. Popp, W. E. Sajda, J. Bohnenberger a V. Kruspig

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „ip_law@mbp." pro služby zařazené do třídy 42 (ochranná známka Společenství 667 105), jakož i zvláštní obchodní značka „mbp.de" podle německého zákona o ochranných známkách

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č 207/2009 ([1]), jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 19. srpna 2009 — Evropaïki Dynamiki v. Úřad pro publikace Evropské unie

(Věc T-340/09)

(2009/C 267/133)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Dermitzakis, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro publikace Evropské unie (OP)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí OP, kterým se zamítají nabídky žalobkyně podané v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení č. 10017 „CORDIS" v rámci položky B „Redakční a publikační služby" a položky C „Poskytnutí nových digitálních

informačních služeb“ a kterým se vybírá nabídka žalobkyně podaná v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení č. 10017 „CORDIS“ v rámci položky E „Vývoj a řízení klíčových služeb“ za účelem zadání výše uvedené veřejné zakázky žalované jakožto třetímu dodavateli v systému kaskády (Úř. věst. 2008/S 242-321376, oprava v Úř. věst. 2009/S 40-057377), které bylo žalobkyni oznámeno dopisem ze dne 9. června 2009, a zrušit všechna další související rozhodnutí OP, včetně rozhodnutí o udělení příslušných zakázek úspěšným uchazečům;

— uložit OP, aby žalobkyni zaplatil náhradu škody způsobené v důsledku dotčeného nabídkového řízení ve výši 7 215 405 EUR (5 291 935 EUR v souvislosti s položkou B, 975 000 EUR v souvislosti s položkou C a 948 470 v souvislosti s položkou E);

— uložit OP náhradu nákladů řízení a jiných výdajů žalobkyně vynaložených v souvislosti s touto žalobou, a to i kdyby tato žaloba byla zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí OP, kterým se: a) zamítají nabídky žalobkyně podané v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení č. 10017 „CORDIS“ v rámci položky B „Redakční a publikační služby“ a položky C „Poskytnutí nových digitálních informačních služeb“ a b) kterým se vybírá nabídka žalobkyně podaná v reakci na vyhlášení otevřeného nabídkového řízení č. 10017 „CORDIS“ v rámci položky E „Vývoj a řízení klíčových služeb“, za účelem zadání výše uvedené veřejné zakázky žalobkyni jakožto třetímu dodavateli v systému kaskády (Úř. věst. 2008/S 242-321376, oprava v Úř. věst. 2009/S 40-057377).

Pokud jde o položku B, žalobkyně zaprvé tvrdí, že zacházení s uchazeči bylo diskriminační, jelikož jeden z členů konsorcia, které bylo úspěšné, nesplnil kvalifikační kritéria, a v důsledku toho mělo být shledáno, že vážně porušuje své smluvní závazky ve vztahu ke Komisi. Navíc žalobkyně tvrdí, že byly veřejným zadavatelem porušeny čl. 93 odst. 1 písm. f) a článek 94 finančního nařízení ([1]) a zásada řádné správy a že Komise měla uložit sankce stanovené v článku 96 finančního nařízení a v článcích 133a a 134b jeho prováděcích pravidel ([2]).

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že veřejný zadavatel nevysvětlil důvody, v čem byla nabídka úspěšného uchazeče v poměru k ostatním výhodnější.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila několika zjevných vad spočívajících v nesprávném posouzení, když posuzovala její nabídku, a uvádí, že porušila zásadu rovného zacházení, když zavedla nová kritéria pro zadání zakázky, která nebyla uvedena v zadávací dokumentaci. Dále žalobkyně namítá, že veřejný zadavatel porušil čl. 148 odst. 1 a 3 prováděcích pravidel, jakož i zásadu řádné správy.

Pokud jde o položku C, žalobkyně uvádí, že zacházení s uchazeči bylo diskriminační, jelikož jeden z členů třetího konsorcia v systému kaskády nesplnil kvalifikační kritéria a mělo být shledáno, že vážně porušuje své závazky vyplývající z dřívějších smluv. Zadruhé žalobkyně tvrdí, že veřejný zadavatel nevysvětlil důvody, v čem byla nabídka úspěšného uchazeče v poměru k ostatním výhodnější, a porušil zásadu řádné správy.

Pokud jde o položku E, žalobkyně tvrdí, že jeden z členů konsorcia, které bylo úspěšné, nesplnil kvalifikační kritéria, jelikož mělo být určeno, že vážně porušuje své závazky vyplývající z dřívější smlouvy, a že jiný člen téhož konsorcia měl být vyloučen z nabídkových řízení po dobu dvou let, jelikož byl shledán vinným v souvislosti s protiprávními jednáními. Navíc žalobkyně namítá, že jeden z členů konsorcia, které bylo úspěšné, využívá dodavatele, na něž se nevztahuje Dohoda o vládních zakázkách uzavřená v rámci WTO ([3]), a porušuje tak zadávací dokumentaci vyhlášení nabídkového řízení, zásady transparentnosti a nediskriminace, jakož i články 106 a 107 finančního nařízení. Žalobkyně namítá, že společnosti, na něž se nevztahuje Dohoda o vládních zakázkách uzavřená v rámci WTO, by se neměly přímo či nepřímo účastnit ani by jim nemělo být dovoleno se přímo či nepřímo účastnit nabídkových řízení vyhlášených evropskými orgány, ani provádět jakožto subdodavatelé práce, na něž se vztahuje finanční nařízení nebo směrnice 2004/18/ES ([4]).

Konečně, žalobkyně tvrdí, že veřejný zadavatel neuvedl odůvodnění, dopustil se několika zjevných vad spočívajících v nesprávném posouzení, zavedl nová kritéria pro zadání zakázky, která nebyla uvedena v zadávací dokumentaci, a v rámci hodnocení její nabídky a nabídky dalšího uchazeče porušil zásadu rovného zacházení.

([1]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

([2]) Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, ve znění nařízení Komise (ES, Euratom) č. 478/2007 ze dne 23. dubna 2007 (Úř. věst. L 111, s. 13; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

([3]) Mnohostranná dohoda o vládních zakázkách uzavřená v rámci Světové obchodní organizace.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 1. září 2009 — Amecke Fruchtsaft v. OHIM — Beate Uhse (69 Sex up)

(Věc T-343/09)

(2009/C 267/134)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Německo) (Zástupci: R. Kaase a J.-C. Plate, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 11. června 2009 ve věci R 1728/2008-1;

— zrušit napadené rozhodnutí z důvodu rozporu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]);

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení včetně nákladů před námitkovým oddělením a odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Beate Uhse Einzelhandels GmbH

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „69 Sex up“ pro zboží a služby zařazené do tříd 32 a 41 (přihláška č. 5 274 303)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá slovní ochranná známka „sex:h:up“ pro zboží v třídách 5, 29, 30 a 32 (číslo 30 531 669); námitka směřuje pouze proti zápisu pro zboží ve třídě 32

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 207/2009, jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 31. srpna 2009 — Německo v. Komise

(Věc T-347/09)

(2009/C 267/135)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a B. Klein)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise SG-Greffe (2009) D/3985 v řízení o podporách č. NN 8/2009 ze dne 2. července 2009 v rozsahu, v němž jsou oznámená opatření zařazena mezi státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje rozhodnutí Komise K (2009)5080 konečné ze dne 2. července 2009, které se týká státní podpory spočívající zaprvé v bezúplatném převodu chráněných území ve vlastnictví federace a zadruhé podpory pro velké projekty ochrany životního prostředí (státní podpora NN 8/2009 — Německo — Chráněná území). V uvedeném rozhodnutí Komise zaujala postoj, že státní podpora, která jí byla oznámena, je slučitelná se společným trhem na základě čl. 86 odst. 2 ES. Žalobkyně zpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž jsou oznámená opatření kvalifikována jako státní podpora ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

K odůvodnění své žaloby žalobkyně tvrdí, že žalovaná nesprávně použila čl. 87 odst. 1 ES v řadě ohledů. V této souvislosti tvrdí, že žalobkyně nesprávně kvalifikovala organizace ochrany přírody jako podniky a chybně neprovedla nezbytné celkové posouzení opatření, která jí byla oznámena. Organizace ochrany přírody krom toho nezískaly žádnou materiální výhodu související se státní podporou z opatření, která jí byla oznámena. Žalobkyně se dále dovolává nesprávného použití čtyř kritérií stanovených v rozsudku Soudního dvora ze dne 24. června 2003, Altmark Trans und Regierunspräsidium Magdeburg (C-280/00, Recueil. s. I-7747).

Podpůrně je uplatňováno porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v článku 253 ES.

Žaloba podaná dne 3. září 2009 — PAGO International v. OHIM — Tirol Milch (Pago)

(Věc T-349/09)

(2009/C 267/136)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: PAGO International GmbH (Klagenfurt, Rakousko) (zástupci: C. Hauer a C. Schumacher, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck (Innsbruck, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

— Změnit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 1. července 2009 týkající se výmazového řízení č. 2025 C (ochranná známka Společenství č. 915 488) v tom smyslu, že se zamítá odvolání podané Tirol Milch reg.Gen.mbH proti rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 4. srpna 2008 a že se Tirol Milch reg.Gen.mbH ukládá náhrada nákladů odvolacího řízení;

— podpůrně zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu a vrátit věc Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) k novému rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Barevná obrazová ochranná známka „Pago“ pro výrobky zařazené do třídy 32 (ochranná známka Společenství č. 915 488)

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Tirol Milch reg.Gen.mbH

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Částečné prohlášení ochranné známky Společenství za zaniklou

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zrušení rozhodnutí zrušovacího oddělení a prohlášení ochranné známky Společenství za zaniklou

Dovolávané žalobní důvody:

— Porušení článku 51 ve spojení s čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [1], jelikož právně relevantní používání ochranné známky, která je předmětem řízení v projednávané věci, bylo neprávem považováno za neprokázané.

— Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009 a základních práv Společenství, zejména práva na spravedlivý proces.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. září 2009 — ICO Satellite v. Komise

(Věc T-350/09)

(2009/C 267/137)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ICO Satellite Ltd. (Slough, Spojené království) (zástupce: S. Tupper, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí č. 2009/449/ES ze dne 13. května 2009 o výběru provozovatelů celoevropských soustav poskytujících družicové pohyblivé služby (MSS) v souladu s články 230 a 231 ES;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení a přijmout veškerá další rozhodnutí, jež Soud uzná za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise č. 2009/449/ES ze dne 13. května 2009 o výběru provozovatelů celoevropských soustav poskytujících družicové pohyblivé služby („MSS“) ([1]).

Uvádí se, že napadené rozhodnutí zbavuje žalobkyni vlastnických práv, kterých legitimně nabyla podle mezinárodního práva. Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí je protiprávní, protože Komise:

a) diskriminovala žalobkyni tím, že do rozhodovacího procesu zapojila bývalého předsedu Inmarsat Ventures Limited Council („Inmarsat“), čímž porušila zásadní procesní náležitosti a zásadu rovného zacházení a

b) jednala nepřiměřeně, tím, že místo žalobkyně vybrala Inmarsat and Solaris Mobile, přestože údajně je žalobkyně objektivně lépe schopna poskytovat MSS.

Podle žalobkyně jednala žalovaná přijetím napadeného rozhodnutí nepřiměřeně, způsobem, který je diskriminující a odporuje legitimním očekáváním žalobkyně. Žalobkyně dále uvádí, že napadené rozhodnutí představuje rovněž porušení jejího práva na pokojné užívání vlastnictví, jež je chráněno článkem 1 protokolu č. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv („EÚLP“), jakož i jejího práva užívat občanských práv, včetně práv majetkových, a práva na spravedlivé a veřejné projednání její záležitosti zaručené článkem 6 EÚLP.

([1]) 2009/449/ES: Rozhodnutí Komise ze dne 13. května 2009 o výběru provozovatelů celoevropských soustav poskytujících družicové pohyblivé služby (MSS) [oznámeno pod číslem K(2009) 3746] (Úř. věst. 2009 L 149, s. 65).

Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Novácke chemické závody v. Komise

(Věc T-352/09)

(2009/C 267/138)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novácke chemické závody, a.s. (Nováky, Slovenská republika) (zástupkyně: A. Černejová, advokátka)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v části, v níž se týká žalobkyně, a zrušit pokutu uloženou žalobkyni nebo

— podpůrně zrušit pokutu uloženou žalobkyni v článku 2 rozhodnutí nebo alespoň výrazně snížit pokutu uloženou žalobkyni a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 22. července 2009 (věc č. COMP/F/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápníku a hořčíku pro ocelářský průmysl a plynárenský průmysl), v němž Komise rozhodla, že žalobkyně společně s dalšími podniky porušila článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP, když si rozdělily trh, kvóty, zákazníky, určovaly ceny a dodavatelé karbidu vápníku a granulovaného hořčíku si vyměňovali citlivé obchodní informace. Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo snížení pokuty uložené podle článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003.

Žaloba je založena na následujících žalobních důvodech:

Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu proporcionality a zásadu rovného zacházení, které jsou obecnými zásadami práva Společenství, tím, že žalobkyni uložila nadměrnou a nepřiměřenou pokutu.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise neprozkoumala schopnost žalobkyně zaplatit pokutu a riziko, že pokuta může vést k její insolvenci. Žalobkyně zejména tvrdí, že Komise nedodržela podstatné procesní náležitosti, nedostatečně přezkoumala důkazy předložené žalobkyní ukazující na bezprostřední riziko insolvenčního řízení, pokud by jí Komise uložila pokutu. Je tedy tvrzeno, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že nezjistila výše uvedené riziko a nepoužila vůči žalobkyni odstavec 35 pokynů.

Zatření žalobkyně tvrdí, že uložení pokuty přímo způsobí její insolvenci, jakož i její vyloučení jako soutěžitele na relevantním trhu. Podle žalobkyně tedy Komise porušila článek 3 odst. 1 písm. g) ES tím, že zkreslila nebo vyloučila hospodářskou soutěž na relevantním trhu.

Žaloba podaná dne 16. září 2009 — Komise v. Association Fédération Club B2A

(Věc T-356/09)

(2009/C 267/139)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: A. M. Rouchaud-Joët a N. Bambara, zmocněnci, ve spolupráci s E. Bouttierem, advokátem)

Žalovaný: Association Fédération Club B2A (Étupes, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

— uložit Fédération, zastoupené jejím předsedou, zaplatit žalobkyni […] EUR (…), odpovídající základní částce 62 500 EUR a částce […] EUR (…) úroků z prodlení k […];

— uložit Fédération zaplatit částku 7 000 EUR k pokrytí nákladů, které Evropské komisi vznikly při vymáhání pohledávky;

— uložit Fédération náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropské společenství, zastoupené Komisí, uzavřelo s žalovaným smlouvu o poskytnutí dotace týkající se projektu „vytvoření a organizování federace Grand Est regionálních sítí Business Angels“. Projekt, během kterého Komise vyplatila žalovanému částku 62 500 EUR jakožto zálohu, byl dokončen dne 30. září 2002.

V rámci smlouvy se žalovaný mimo jiné zavázal předložit závěrečnou zprávu. Vzhledem k tomu, že předložená zpráva byla neúplná, Komise žalovaného vyzvala, aby předložil zprávu, která bude v souladu se stanovenými cíli. Komise poté, co tato výzva, jakož i řada dopisů zůstaly ze strany žalovaného bez odpovědi, zaslala žalovanému oznámení o dluhu a poté příkaz k navrácení částky 62 500 EUR.

Vzhledem k tomu, že tato pohledávka nebyla zaplacena, Komise žádá, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit dlužnou částku, jakož i náhradu vzniklé škody k pokrytí veškerých nákladů, které Komisi vznikly při vymáhání pohledávky, přičemž tvrdí, že i) žalovaný nedodržel povinnosti stanovené ve smlouvě, když nepředložil úplnou závěrečnou zprávu, a že ii) částku 62 500 EUR Komise vyplatila jakožto zálohu až do schválení závěrečné zprávy.

Žaloba podaná dne 15. září 2009 — Pucci International v. OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Věc T-357/09)

(2009/C 267/140)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Emilio Pucci International BV (Baarn, Nizozemsko) (zástupci: M. Boletto, E. Gavuzzi, G. Lazzeretti a P. Roncaglia, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2009 ve spojených věcech R 770/2008-2 a R 826/2008-2 v rozsahu, v jakém přijímá přihlášku ochranné známky Společenství č. 3 679 594 „Emidio Tucci“ pro všechno zboží a služby tříd 1, 2, 4 až 17, 19, 20, 21, 22, 23, 26 až 45;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v těchto řízeních; a

— uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v řízení před námitkovým oddělením a odvolacím senátem OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „Emidio Tucci" pro výrobky a služby zařazené do tříd 1 až 45

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis obrazové ochranné známky Společenství „Emilio Pucci" pro výrobky zařazené do tříd 18 a 24; zápis italské slovní ochranné známky „EMILIO PUCCI" pro výrobky zařazené do tříd 3, 14, 18, 21, 24, 25 a 33; zápis italské slovní ochranné známky „EMILIO PUCCI" pro výrobky zařazené do tříd 9, 12, 18, 20, 26, 27 a 34; zápis italské obrazové ochranné známky „Emilio Pucci" pro výrobky zařazené do tříd 14, 18, 24 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání ve věcech R 826/2008-2 a R 770/2008-2; zamítnutí odvolání ve zbývající části;

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Rady 207/2009, neboť odvolací senát pochybil ve svých závěrech, že uvedená právní ustanovení se nevztahují na zboží a služby chráněné dotčenou ochrannou známkou Společenství ve třídách 1, 2, 4 až 17, 19, 20, 21 (částečně), 22, 23 a 26 až 45.

Žaloba podaná dne 16. září 2009 — Sociedad Agricola Requingua v. OHIM — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)

(Věc T-358/09)

(2009/C 267/141)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedad Agricola Requingua Ltda (Santiago, Chile) (zástupce: E. Vorbuchner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (Toro, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2009 ve věci R 1117/2008-2;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení, tj. nákladů námitkového řízení, řízení před odvolacím senátem a nákladů tohoto řízení; a

— uložit dalšímu účastníkovi řízení před odvolacím senátem, aby nesl vlastní náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „TORO DE PIEDRA" pro výrobky zařazené do třídy 33

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka Společenství „D. ORIGEN TORO" pro výrobky zařazené do třídy 33; Španělská obrazová ochranná známka „Denominación de Origen TORO" pro výrobky zařazené do třídy 33

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 z důvodu, že odvolací senát nesprávně rozhodl, že mezi dotčenými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny; porušení čl. 75 odst. 2 nařízení Rady č. 207/2009 a práva být vyslechnut z důvodu, že odvolací senát nepřihlédl k poslednímu vyjádření žalobkyně; porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 75 odst. 1 nařízení Rady č. 207/2009 z důvodu, že odvolací senát neodůvodnil, proč nepřihlédl k poslednímu vyjádření žalobkyně.

Žaloba podaná dne 14. září 2009 — Jurašinović v. Rada

(Věc T-359/09)

(2009/C 267/142)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivan Jurašinović (Angers, Francie) (zástupce: A. Beguin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit výslovné rozhodnutí ze dne 17. června 2009 a následné implicitní rozhodnutí, kterým byl žalobci odepřen přístup k následujícím dokumentům:

  — zprávám pozorovatelů Evropské unie, kteří byli přítomni v Chorvatsku, v oblasti Knin, a to z období od 1. do 31. srpna 1995;

  — dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log Reports“;

— uložit Radě EU — Generálnímu ředitelství, aby povolilo přístup v elektronické formě k požadovaným dokumentům;

— uložit Radě EU, aby uhradila žalobci částku ve výši 2 000 EUR bez DPH, tedy částku ve výši 2 392 EUR s DPH jako náhradu nákladů řízení spolu s úroky, které se vypočítají na základě sazby, kterou vyhlásila ECB dne, kdy byla tato žaloba zapsána do rejstříku Soudu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení výslovného rozhodnutí ze dne 17. června 2009 a následného implicitního rozhodnutí Rady, kterým byl žalobci odepřen přístup ke zprávám pozorovatelů Evropské unie, kteří byli přítomni v Chorvatsku, v oblasti Knin, a to z období od 1. do 31. srpna 1995, a k dokumentům nazvaným „ECMM RC Knin Log Reports“.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává dvou žalobních důvodů vycházejících z:

— neexistence porušení ochrany veřejného zájmu, pokud jde o mezinárodní vztahy podle čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1049/2001 ([1]), jelikož:

  — na požadované dokumenty se nevztahuje žádná specifická ochrana; a

  — i kdyby se na ně vztahovala nějaká specifická ochrana, polovina maximální ochranné lhůty stanovené v čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 již uplynula, čímž by byl odůvodněn souhlas s přístupem k požadovaným dokumentům;

  — mimoto, i přes klasifikaci dotčených dokumentů jako dokumentů, na něž se vztahuje ochrana, nespadají tyto dokumenty do kategorie citlivých dokumentů ve smyslu článku 9 nařízení č. 1049/2001;

— neexistence porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož:

  — tato výjimka se týká ochrany soudního řízení Evropské unie a členských států, zatímco v projednávané věci odůvodnila Rada své odepření přístupu soudním řízením před Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii;

  — požadované dokumenty již byly zpřístupněny účastníkům řízení ve věci Gotovina před Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, čímž by byl rovněž odůvodněn souhlas s přístupem žalobce k požadovaným dokumentům;

  — Rada nemá povinnost dbát na řádný průběh řízení před Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii; a

  — převažující veřejný zájem odůvodňuje zveřejnění požadovaných dokumentů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 17. září 2009 — Longevity Health Products v. OHIM — Gruppo Lepetit (RESVEROL)

(Věc T-363/09)

(2009/C 267/143)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamy) (zástupce: J. Korab, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Gruppo Lepetit SpA (Lainate, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit žalobu za přípustnou;

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. července 2009 ve věci R 1204/2008-2 a zamítnout návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství č. 5 244 512 podaný další účastnicí řízení před odvolacím senátem; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „RESVEROL" pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5 a 35

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis národní ochranné známky „LESTEROL" pro výrobky zařazené do třídy 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady 207/2009, jelikož se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení v tom smyslu, že existuje nebezpečí záměny dotčených ochranných známek.

Žaloba podaná dne 17. září 2009 — Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki v. OHIM — Free (FREE)

(Věc T-365/09)

(2009/C 267/144)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Michalakopoulou Ktimatiki Touristiki AE (Atény, Řecko) (zástupci: A. Koliothomas a K. Papadiamantis, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Free SAS (Paříž, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. června 2009 ve věci R 1346/2008-1;

— zamítnout námitky;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vzniklých v řízení před Soudem prvního stupně;

— uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů vzniklých v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „FREE" pro výrobky zařazené do třídy 16

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis francouzské slovní ochranné známky „FREE" pro služby zařazené do třídy 38; zápis francouzské obrazové ochranné známky „FREE — LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX" pro služby zařazené do tříd 35 a 38

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství v plném rozsahu

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady 207/2009, jelikož se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení v tom smyslu, že existuje nebezpečí záměny dotčených ochranných známek; porušení článku 75 nařízení Rady 207/2009, jelikož odvolací senát neuvedl žádné důvody na podporu svého tvrzení, že existuje podobnost mezi výrobky zařazenými do třídy 16, na které se vztahuje předmětná ochranná známka Společenství, a službami zařazenými do třídy 38, na které se vztahuje starší ochranná známka

Žaloba podaná dne 18. září 2009 — Tecnoprocess v. Komise a delegace Evropské komise v Nigerijské republice

(Věc T-367/09)

(2009/C 267/145)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tecnoprocess Srl (Řím, Itálie) (zástupce: A. Majoli, advokát)

Žalované: Komise Evropských společenství, delegace Evropské komise v Nigerijské republice

Návrhová žádání žalobkyně

— určit v souladu s článkem 232 ES nečinnost delegace EU v Abuja a Evropské komise;

— stanovit na základě článku 288 Smlouvy mimosmluvní odpovědnost delegace a Komise vůči žalobkyni a uložit jim, solidárně, náhradu nákladů řízení ve prospěch žalobkyně ve výši 600 000 (šest set tisíc) EUR.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalující společnost v projednávané věci je totožná se společností ve věci T-264/09 Technoprocess v. Komise a delegace Evropské komise v Marockém království ([1]).

Spor se týká podmínek provádění smlouvy „EuropeAid 123511/D/SUP/NG — Supply, Installation, Delivery, Commissioning and After-Sale Service of 114 27 Kva Generators to the EC Assisted Prime Project in Nigeria“, jejímž předmětem je zajistit dodávku a instalaci sto čtrnácti generátorů 27 Kva, jakož i poskytování poprodejních služeb ve prospěch „National Authorising Officer, National Planning Commission“, a zejména úřadů tohoto subjektu nacházejících se v šesti hlavních zeměpisných oblastech Nigérie.

Žalobkyně tvrdí, že žalované porušily povinnost řádné péče při kontrole podmínek, za kterých probíhala dotčená smlouva a že nenalezly uspokojující řešení co se týče jejích zájmů, když čelila vážným porušením povinností, která mohla být konstatována v jejím provádění.

Na podporu svých návrhových žádání uplatňuje žalobní důvody a hlavní argumenty podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům ve výše uvedené věci T-264/09.

([1]) Úř. věst. C 220, s. 36.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. září 2009 — Fjord Seafood Norway a další v. Rada

(Věc T-113/06) ([1])

(2009/C 267/146)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o částečném vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 131, 3.6.2006.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 21. září 2009 — Ryanair v. Komise

(Věc T-404/07) ([1])

(2009/C 267/147)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

([1]) Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2009 — Brown v. Komise

(Věc F-37/05) [1]

(„Veřejná služba — Vnitřní výběrové řízení do orgánu — Podmínky pro přijetí — Pomocní zaměstnanci — Zamítnutí kandidatury“)

(2009/C 267/148)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Brown (Overijse, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Tserepa-Lacombe a K. Hermann, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí komise pro výběrové řízení COM/PB/04 pro přechod z kategorie C do kategorie B, kterým nebyl žalobce připuštěn k předvýběrovým zkouškám zmíněného výběrového řízení z důvodu, že k nejzazšímu datu pro podání přihlášek nesplňoval požadovanou statutární podmínku

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Každý účastník ponese vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 193, 6.8.2005, s. 36 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-208/05 a převedena na Soud pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15. 12. 2005)

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Van Arum v. Parlament

(Věc F-139/07) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Hodnocení — Hodnotící zpráva — Dosah stížnosti uvedené v článku 90 služebního řádu“)

(2009/C 267/149)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Rinse van Arum (Winksele, Belgie) (zástupce: W. van den Muijsenbergh, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: J. F. De Wachter, C. Burgos a K. Zejdová, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Návrh na změnu nebo, podpůrně, na zrušení hodnotící zprávy a na to, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit symbolickou částku 1 euro jako náhradu škody.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 92, 12.4.2009, s. 49.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 10. září 2009 — Rosenbaum v. Komise

(Věc F-9/08) [1]

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Zařazení do platové třídy — Žádost o přeřazení — Rozsah působnosti článku 13 přílohy XIII statutu — Zohlednění profesní zkušenosti — Přijetí do platové třídy uvedené ve výběrovém řízení — Článek 31 statutu — Zásada zákazu diskriminace — Volný pohyb pracovníků“)

(2009/C 267/150)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Eckehard Rosenbaum (Bonn, Německo) (zástupce: H.-J. Rüber, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: M. Simm a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Jednak zrušení rozhodnutí, kterým byl žalobce, úspěšný účastník výběrového řízení, které se konalo za účelem sestavení seznamu náhradníků na místa úředníků platové třídy A7/A6, v rámci svého přijetí do zaměstnání zařazen do platové třídy AD 6/2, a jednak žádost o přeřazení

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *E. Rosenbaum ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí Evropských společenství.*

3) *Rada Evropské unie, vedlejší účastnice řízení, ponese vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 64, 8.3.2008, s. 70.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2009 — Schell v. Komise

(Věc F-36/08) (1)

(„Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Přidělování prioritních bodů generálními řediteli — Rok povýšení 2007“)

(2009/C 267/151)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Arno Schell (Brusel, Belgie) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Zrušení zprávy o vývoji služebního postupu žalobce za období od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2006 a zrušení jeho hodnotící zprávy za rok 2007

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *A. Schellovi se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.*

(1) Úř. věst. C 142, 7.6.2008, s. 40.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. září 2009 — Hartwig v. Komise

(Věc F-141/06) (1)

(„Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenovaní úředníky — Žadatelé o pracovní místo zapsaní na seznam kandidátů vhodných na přijetí sestavený na základě výběrového řízení vyhlášeného po vstupu nového služebního řádu v platnost — Zařazení do platového stupně na základě nových méně příznivých pravidel — Přechodná opatření přílohy XIII služebního řádu“)

(2009/C 267/152)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Marc Hartwig (Brusel, Belgie) (zástupce: T. Bontinck, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise a Parlamentu účinných od 16. dubna 2006, kterými se žalobce, dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy B*7 a úspěšný uchazeč otevřeného výběrového řízení PE/34/B, jmenuje podle ustanovení přílohy XIII služebního řádu úředníkem se zařazením B*3, platový stupeň 2

Výrok usnesení

1) *Není na místě rozhodnout ve věci F-141/06, Hartwig v. Komise.*

2) *Jednotlivé strany řízení ponesou vlastní náklady řízení.*

(1) Úř. věst. C 20, 27.1.2007, s. 40.

Žaloba podaná dne 10. září 2009 — Sukup v. Komise

(Věc F-73/09)

(2009/C 267/153)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Sukup (Brusel, Belgie) (zástupci: Stéphane Rodriguez a Christophe Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí „Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků" Evropské komise o tom, že žalobci nebude přiznán příspěvek na vyživované dítě ani příspěvek na vzdělání.

Návrhová žádání žalobce

— Prohlásit tuto žalobu za přípustnou;

— zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 22. ledna 2009, kterým byla zamítnuta žádost žalobce, a v rozsahu, v němž je to nezbytné, rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 29. května 2009, kterým byla zamítnuta jeho stížnost;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 10. září 2009 — Gowitzke v. Europol

(Věc F-74/09)

(2009/C 267/154)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Werner Siegfried Gowitzke (Haag, Nizozemsko) (zástupce: D. C. Coppens, advokát)

Žalovaný: Europol

Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí Europolu ze dne 5. června 2009, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o změnu jeho zařazení do platové třídy 5, platového stupně 1.

Návrhová žádání žalobce

— Zrušit rozhodnutí Europolu, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o změnu jeho zařazení do platové třídy 5, platového stupně 1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 11. září 2009 — Wenig v. Komise

(Věc F-75/09)

(2009/C 267/155)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Fritz Harald Wenig (Brusel, Belgie) (zástupci: Georges-Albert Dal a Dominique Voillemot, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Jednak návrh na zrušení konkludentního rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o pomoc u Evropské komise ze dne 23. září 2008 a dále návrh na zrušení zamítavého rozhodnutí Evropské komise ze dne 14. listopadu 2008.

Návrhová žádání žalobce

— Zrušit konkludentní rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o pomoc ze dne 23. září 2008, kterou žalobce žádal, aby mu Evropská komise poskytla pomoc v rámci zásahu do jeho práv, ke kterému došlo z důvodu zveřejnění urážlivého a hanlivého článku publikovaného dne 7. září 2008 na internetových stránkách britského deníku Sunday Times a protiprávního jednání jeho autorů;

— pokud bude rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o pomoc považováno za výslovné, zrušit rozhodnutí Komise ze dne 14. listopadu 2008 v rozsahu, v němž zamítá žádost žalobce o pomoc v rámci udělování ceny „Worst Conflicts of Interest Award", jejíž pořadatelé ho uvádějí jako kandidáta, poškozují ho na jeho cti a porušují zásadu presumpce neviny;

— uložit žalované, aby mu zaplatila náhradu finanční a nemajetkové újmy;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. září 2009 — Perez Santander v. Rada

(Věc F-32/05) [1]

(2009/C 267/156)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

---

[1] Úř. věst. C 193 ze dne 6.5.2008, s. 32. (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-201/05 a postoupená Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. září 2009 — Caleprico v. Komise

(Věc F-38/07) [1]

(2009/C 267/157)

Jednací jazyk: italština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

[1] Úř. věst. C 140, 23.6.2007, s. 45.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. září 2009 — Avogadri a další v. Komise

(Věc F-58/08) [1]

(2009/C 267/158)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí jména Monica Leva ze seznamu žalobců.

[1] Úř. věst. C 209, 15/08/2008, s. 74.

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2009/C 267/151	Věc F-36/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 24. září 2009 — Schell v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Přidělování prioritních bodů generálními řediteli — Rok povýšení 2007“)	84
2009/C 267/152	Věc F-141/06: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 15. září 2009 — Hartwig v. Komise („Jmenování — Dočasní zaměstnanci jmenovaní úředníky — Žadatelé o pracovní místo zapsaní na seznam kandidátů vhodných na přijetí sestavený na základě výběrového řízení vyhlášeného po vstupu nového služebního řádu v platnost — Zařazení do platového stupně na základě nových méně příznivých pravidel — Přechodná opatření přílohy XIII služebního řádu“)	84
2009/C 267/153	Věc F-73/09: Žaloba podaná dne 10. září 2009 — Sukup v. Komise	84
2009/C 267/154	Věc F-74/09: Žaloba podaná dne 10. září 2009 — Gowitzke v. Europol	85
2009/C 267/155	Věc F-75/09: Žaloba podaná dne 11. září 2009 — Wenig v. Komise	85
2009/C 267/156	Věc F-32/05: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. září 2009 — Perez Santander v. Rada	85
2009/C 267/157	Věc F-38/07: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. září 2009 — Caleprico v. Komise	86
2009/C 267/158	Věc F-58/08: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 25. září 2009 — Avogadri a další v. Komise	86

CS

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro publikace jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS